

Boldog új évet!

19

30

MAGYAR CSERKÉSZ

XI. ÉVF. 1. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1930. JANUÁR 31.

*A téli estéket hangulatossá,
kedvessé teszik a*
CSERKÉSZFILMEK.

Nemcsak az előadásokon, hanem összejöveteleken, tea-estéken és kisebb ünnepeken is felhasználhatjuk őket.

Az alábbiakban felsoroljuk az egyes filmek kölcsönzési díját, melyek egyszeri lejátszásra, illetve egy előadásra értendőek. Az eddigi kölcsönzésektől eltérőleg, a vidékre történő szállításoknál csak a szállítási költség terheli a csapatot, míg a biztosítás díját a Gazdasági Hivatal viseli. A filmet minden esetben az előadás után azonnal vissza kell küldeni (hozni), mert késedelem esetén a késésnek megfelelően kölcsönzési díj terheli a csapatot.

Az egyes filmek kölcsönzési díja:

1. Nemzeti Nagytábor 1926...	1400 m.	30.— P
2. Angliai Jamboree 1929...	1400 "	40.— "
3. Dániai Jamboree 1924 (új kópia) ...	750 "	18.— "
4. I-X. kerületi Jamboree, 1925 ...	540 "	13.— "
5. Pista sólyom lesz (cserkész-életkép) ...	400 "	9.— "
6. Gödöllői cs. zászlóavatás 1927 ...	500 "	8.— "
7. B. P. látogatása 1928 ...	265 "	8.— "
8. Dugó Jani Angliában (rajzfilm) ...	250 "	10.— "
9. Cserkészidill ...	187 "	4.50 "

A
MAGYAR
CSERKÉSZ

előfizetési ára:

*Negyedévre 3— pengő,
félévre 6— pengő,
egész évre 12— pengő.*

Előfizetni lehet a Magyar Cserkészszevetség Gazdasági Hivatalában: V., Hajnal-utca 6., készpénzzel, vagy postautalvány útján, vagy a Magyar Cserkész 31.428 sz. postatakaréki csekk számláján.

*

A Magyar Cserkészszevetség hivatalos lapja a

VEZETŐK LAPJA

Szerkeszti DR. KOSZTERSZITZ JÓZSEF

Szerkesztőség:

Sopron, Szent Imre-Kollégium.

Kiadóhivatal:

*Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz.
(Cserkészház)*

Előfizetési ára:

Félévre 2 P. ~ Egész évre 4 P.

A m. kir. honvédség zenekari szállítója:

Sternberg

kir. udvari hangszergyár

Budapest

VIII. kerület, Rákóczi-út 60. sz.

(Saját palotájában.)

Hegedű ... 5 P
Jóhangú ... 8 P
Jóhangú és jókidalgozású ... 10 P
Még finomabb ... 12 P

Gítár ... 20 P
Kitünő hangú ... 30 P
Remek hangú, erős ... 40 P
Mandolin ... 17 P

Cserkész-harmonika ... 12 P
Kétváltós ... 16 P
Kétsoros ... 18 P

Koffer-beszélőgép ... 40 P
Kitünő hangú, remek munka ... 55 P
Pompás hangú luxusgép, melyben 6 db lemez elhelyezhető ... 65 P

Cserkész-szájharmonika ... P 1—
Egész finom ... P 1:50

ENRIILO-nak

a kitünő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáraiban.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁRA EGÉSZ ÉVRE 12 PENGŐ - FÉLÉVRE 6 PENGŐ - NEGYEDÉVRE 3 PENGŐ
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, V. KERÜLET, HAJNAL-UTCA 6. SZÁM. CSERKÉSZHÁZ

ÚJESZTENDŐRE.

Minden újesztendő új nekilendülést jelent. Régi célok felé új erővel, új úton törtenek. Tanulást merítünk a letűnt időkől s ha kell, fordítunk egyet a kormánykeréken. Mi, magyar cserkészek, észrevettük, hogy bár kifelé becsületet szerztünk a magyar névnek, az alapfalakat még nem raktuk elég mélyre. *Mélyebbre kell ásnunk*, nehogy a köves talajra hulló magvak sorsára jussunk, melyek „hamar kikélnének, de minthogy nem vala gyökerük, elszáradának”. (Mt. 13, 5—6.)

Hogyan fogjunk hozzá?!

Tudjátok mit? Elmondok egy mesét!

*

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király és annak egy fia. Hej, de az öreg királynak, meg a fiának is mázsás-nehéz bánat nyomta a szívét: picit korábban az ügyetlen dajka elejtette a királyfit s azóta púpos volt szegény. Amolyan görbehátú, szűkmellű, földre tekintő. Pedig százegy csodadoktor is próbálta már rajta a tudományát — mindhiába.

Lassan legénysorba serdült már a púpos királyfi. Egykét esztendő és átvehette volna a birodalom kormányzását, csak az a púp ne éktelenkedett volna ott a hátán. Hogy is uralhatna egyenes nép púpos királyt?! Szegény királyfi búsult is eleget. Kerülte az atyját, kerülte a társaságot, de még a tükörbe sem mert bepillantani.

Hogy — hogy nem, világhírű szobrászművész került a királyi udvarba. Ezt aztán magához hívatta a királyfi.

— Hallod-e, te híres mester, elkészítenéd-e a szobromat jó pénzért? — kérdezte tőle.

— Hogyne, fenség! Igen szívesen.

— Az ám, de az a szobor ne ilyen nyomorékot ábrázoljon, mint amilyen vagyok, hanem olyan legyen, amilyennek lennem kellene: daliás, szál-egyenes, királyi nézésű . . .

— Meglesz, fenség!

El is készült a szobor rövidesen. Rózsaszínbe játszó, habos-fehér márványba faragta a művész. Meg is jutalmazta érte a királyfi jó zacskó arannyal. A szobrot azután a királyi vár kertjének egyik elrejtett zugában állíttatta fel s ezentúl nap-nap után titokban kísértél oda. A százados fák néma társaságában órákhozát elnézette a remekművet. Fájó vágyakozással itta magába annak délceg tartását, nemes tekintetét, magas homlokát, izmos vállát, domború mellkasát: szóval egész királyi megjelenését. Esztendőhosszat nem unta meg ezt a szótlan barátkozást a márványkirályfival s valahányszor gondolatokba merülten hazaballagott, mindig úgy érezte, mintha egy kicsivel közelebb férközött volna a szobor lelkéhez, a királyi eszményképhez.

Hát amint az esztendő ismét megújult, nagy katonai

parádét rendelt a király. Az ország apraja, nagyja ott szorongott a széles mezőt körülvevő korlátok mögött. Megérkezett a király s az udvari kíséret, uramfia! mit látnak a népek? Aranszörű paripáján, meggyzínű dolmányban — *karó-egyenesen ült a királyfi*, hetykén félrecsapott karmazsin bársonysüveggel a fején. Az emberek alig hitték a szemüknek. Pedig ő volt az! Az arca, a szeme nézése, a bajuszkája a régi volt. De a sajnáltnivaló, beteges, félszeg nyomorék helyett keménykötésű, királyi nézésű, királyi termetű ifjú lovagolt előttük . . .

Az bizony úgy történt, hogy a púpos királyfi addig-addig nézte erős akarással, szívből fakadó sóvárgással a remekbekészült mintaképet, míg a pattanásig megfeszített akarat észrevétlen-halkan ki nem simította az eltorzult csontokat, zslugorgó izmokat.

*

Eddig a mese! De miért mondtam el éppen újesztendőre?

Azért, fiúk, mert mi tagadás: több-kevesebb púposág valamennyiünknek ott dísztelenkedik a hátán. Azaz, hogy a lelkén, jellemén. És egy sem akad köztünk, aki egyenesebb ne lehetne. Ki lusta, ki rendetlen, ki hazudós és szeret nagyokat mondani. Kinek a nyelvében van a hiba, kinek meg a kezében, szemében. Az egyik önző, a másik kényelmes a jóra, a harmadik nem ura az akaratának. De minek ezt mind felsorolni? Hiszen egy-egy díszpéldányért egyikünknek sem kell a szomszédba menni.

Hogy lehessen már most a púposágtól megszabadulnunk?

Legjobb lesz, ha követjük a púpos királyfi példáját. Először is nyitott szemmel a lelkünk tükrebe nézünk és alaposan szemügyre vesszük minden görbeségünket. Azután álljunk neki és gyúrjunk, faragjunk, véssünk magunknak eszményképet, olyant, amilyennek lennünk kellene. Lehet az gyermek, ifjú vagy férfi: a földolgo, hogy talpig cserkész legyen.

Agyagot vegyünk hozzá a Bakony oldalából, szikkaszuk meg a Kúnság homokjával, gyúrjuk össze a Bácska zsírosfényű televényével. Azután formáljuk: legyen, egyenes gerincű, mint fenyőszál a csiki gránicon, izmos-hajlékony, mint fiatal gyertyánfa a Mátra oldalában s úgy álljon ott dacos keményen, mint a tölgy a Vértes ormán. A homloka legyen tiszta: hófedte Tátra-csúcs, a nézése mély és nyugodt, akár a Szent Anna-tava.

Ebbe az izig-vérig magyar testbe öntsük bele a nagy világon szerteszórt hárommillió cserkésztestvér egységes hitvallását: a tíz törvényi lelkét. Telítsük nemes, őszinte nyíltsággal, akadályokkal megbírkózó, törhetetlen hűséggel, segíteni mindig kész emberszeretettel, meleg testvériséggel. Egyformán tudjon keményen kantárt markolászni és puhán simogatni, növényt, állatot óva kímélni.

Legyen engedelmes, büszke öntudattal, megfontolt mosoly játszadozzék az ajkai körül. Értsen az adáshoz, de a megtartáshoz is. — S ha mindezekkel készen vagyunk, állítsuk a szobrunkat szembe a Nappal, a lélek Napjával, a fölséges Uristennel, hogy áttüzesedjék s vakító fehér izzásban minden salakot kivessen magából.

Ezt az eszményképet helyezzük el aztán szívünknek valamely elrejtett zugában s csendes, meghitt, magá-

nyos percekben nézegessük figyelmesen, igaz vágyódással, elszánt azzá lenni akarással.

S ha majd ez esztendő alkonyán seregszemlére összegyűlünk, valószínűleg nem leszünk mindnyájan egész egyenesek. Hiába, az emberi természet már ilyen. De ha sokan jobbak lettünk csak valamicskével is, azzal is előbbre vittük a világot.

Ugy legyen!

Velösy Elek.

ÜDVÖZLÉSEK.*

A Magyar Cserkész jubileuma igaz jubileum, mikor örvendező pillanással néznek egymás szemébe a bajtársak és számbaveszik azokat az értékeket, melyeket a közös cél kiharcolása szempontjából a közösségben jelentenek.

10 éves a Magyar Cserkész — 10 éve jelenti a vérkeringést a magyar cserkészmozgalom szervezetében. Hordja-viszi a táplálékot, lecsiszolja — kiveteli a károst. Akinek kezébe kerül a Magyar Cserkész, az szervesen együtt él a mozgalommal, aki nélkülözi, úgy jár, mint az elköltött végtag, idegenné válik saját szervezetével szemben.

Szeretném és kívánom, hogy ez minden cserkésztesvérem előtt ilyen világosan álljon.

Albrecht főherceg

a Cserkész Nagyrandás elnöke.

Amióta a Magyar Cserkész lapot ismerem, úgy láttam, hogy a szakadatlan fejlődés útjain halad. Hiszem és valom, hogy fejlődése a mozgalom erősödését és gyarapodását is jelenti. Tíz esztendő jubileuma alkalmával azt kívánom, hogy fejlődjön az eddigi tempóban tovább a magyar cserkészlet és az egész magyar haza javára.

Gróf Khuen Héderváry Károly.

Nem volt még mozgalom, amely olyan gyorsan terjedt volna el Magyarországon, s idegen eredete létére annyira magyarrá tudott volna válni, mint a cserkészlet. Mivel a cserkészlet éppen a magyar ifjúság lelkét foglalja le és kormányozza, minden egyes mozgalom közül ez az, amelyik a magyar lélekre, jó egy-két század óta, a legmélyebb benyomást teszi. A magyar cserkészmozgalomnak nagy feladata, hogy megmaradjon annak, aminek indult. Az ifjú lelket a maga egészében érdekelje, fantáziáját, ébredező erőit harmónikusan foglalkoztassa és a kamaszkor válságain a tiszta ifjúság és lovagias férfiúság eszményével átalsegítse. Végül a tojáshejből kibontakozó, sárgacsőrű férfiileket tartsa meg a Jézus Krisztus imádásában és követésében, ha pedig elvetemedett tőle, annál biztosabb és erősebb kézzel hozza vissza. Mindebben az egyéniségnek nagy felszabadítása és a felszabadított erőknek önkéntes szolgálatba állítása rejlik.

Ravasz László
püspök.

Tíz évvel ezelőtt bizalommal üdvözöltem a Magyar Cserkészlet s ma, tíz esztendő múlva igaz örömmel ünnepelek vele. Ez a tíz esztendő a férfiasodás kora volt. Gyermekből komoly ifjúvá serdült a magyar cserkészlet. Ifjúvá, aki előtt még csak most bontakozik ki a diadalokban gazdag jövő. De komolyan készül ezekre a diadalokra és erre a jövőre. S már ma is tényezője a magyar nemzeti életnek. Meghordozza a magyar zászlót a külföldön, törli a magyar lelkek ugarát itthon. A kettő együtt készíti a magyar jövőt. És én nem tudok örvendező szívemmel mást kívánni a magyar cserkészletnek és az eszméit szolgáló Magyar Cserkészletnek, mint azt, hogy váltsa be a reményt, melyet bele vetünk és legyen diadalmas hőse a szebb magyar jövő kivívásának!

Dr. Raffay Sándor
püspök.

A Magyar Cserkészhez sok szál fűz és két élmény. 1920-ban csapatparancsnok voltam Székesfehérvárott, egyedül, izoláltan, küzködve. Véletlenül került kezembe a Magyar Cserkész első

* Mult számunkból kimaradt üdvözlések a Magyar Cserkész jubileuma alkalmából.

száma és hozta a Szövetség gondolatát, hozott erőt és megszüntette az egyedüllétet. 1926-ban pár hónapig helyettesítettem a szerkesztőt. Éreztem azt az összefogó szeretetet, mely magyar fű szívekből az ország minden tájáról a lap felé árad.

Ezt kívánom az ünneplő Magyar Cserkésznek: legyen továbbra is összetartó erő és kisugárzó szeretet.

(Berlin)

Farkas Gyula.

A cserkészletben nem annyira a fiúk rendkívüli buzgóságát és jellemük kialakulásának meglepő fejlődését csodálom, hanem a velük együtt dolgozó felnőttek odaadó tevékenységét. Nem mindennapi jelenség, hogy ma, amikor úgyszólván mindenki a maga személyi céljait hajszolja, tömegesen akadnak olyan lelkes férfiak, akik szabad idejüket az ifjúságnak áldozzák. Ez az, ami legjobban meglepő és leginkább felemelő a cserkészmozgalomban.

Pintér Jenő

budapesti tankerületi kir. főigazgató,
a Magyar Tudományos Akadémia és
a Kisfaludy Társaság tagja.

Mikor tíz évvel ezelőtt, a Magyar Cserkészszövetség akkori vezetősége, hideg szobában, fázva, sokszor télikabátban délutánokon és esteiken át tanácskoztunk, tusakodtunk az akkor még embriójában levő, de nagy lelkesedéssel megindított magyar cserkészlet sorsának emelésén, bizony nem hittük, hogy ma, tíz év múlva, ilyen erőteljes, jól dolgozó, gyönyörűen fejlődő mozgalommá váljék a magyar cserkészlet. Hála legyen érte a jó Istennek!

Maga a „Magyar Cserkész“ című folyóirat, amit a Temesi Győző bátor kezdeményezése és buzgó, kitartó munkássága folytán olyan szorongó lélekkel, féltő gondnal, de bizó lelkesedéssel indítottunk el útjára, először csak litografálva, kevés példányban s lassan-lassan növelve: bámulatos haladást tett e tíz esztendő alatt. A rongyos ruhájú, mezítelábás, szegény gyermekből pompás növésű, szép külsejű, daliás ifjú lett. Hála legyen érte a jó Istennek!

Szívemből kívánom, hogy azt a szinte megoldhatatlan nehézségű feladatot, amely egy ilyen vegyeskorú (12-ik évtől 18-ik évig) olvasóközönség — s hozzá igényes olvasóközönség! — ifjúsági lapja elé mered: jobban és jobban oldja meg a „Magyar Cserkész“. S amikor ezt kívánom, akkor tulajdonképpen egy a kívánságom. Sorakozzék a „Magyar Cserkész“ írógárdájába minden arravaló, tehetséges cserkész író-ember a mi kedves, buzgó, derék szerkesztőnk mellé, mert igazi, állandó belső munkatársak nélkül még a legkiválóbb szerkesztő sem tudhat jó lapot csinálni. Szívből üdvözölöm a tíz éves Magyar Cserkészlet!

Ravasz Árpád.

Tíz év igen nagy idő az olyan folyóiratnál, amelyik pénz, protekció, előfizető nélkül indul meg és olyan programnak akar megfelelni, amelyik természeténél fogva nem vonható egy suba alá. Ha ma megnézem a lapot, meg kell fogódzkodnom, hogy el ne düljek az álmélkodástól: hát elértük, valóban elértük a célt? Kéthetenként „nagy“ szám, pompás, eleven szerkesztés, fényes munka-

társi gárda, tündöklő program, igaz ez mind, valóban igaz? Bámulattal adózom Vidovszky Kálmánnak: ez a Te műved és mindannyian büszkék vagyunk rá.

A M. Cs. programja eleinte a cserkészmindenesé volt: később szűkült. Ez lett egyedüli programja: a fiú cserkészétét szolgálni. Kitűnt, hogy ez a legnagyobb, legbővebb program; hiszen az egész cserkészlet a fiúért van! A titkos belső program mindig az volt: nem utánozni, a cserkészlet új, külön útjait keresni, a jövőre építeni, nem a jelenre. Saját írógárdát nevelni, kitermelni a friss tehetségeket. Egyetlen kíváncsalom a tehetség mellett: cserkészszívük legyen.

Azt hiszem, mindezt elértük és ha akarnánk, akár ma hetilappá tehetnénk a M. Cs.-t. Azt hiszem, ezt hamarosan akarni is fogjuk. Amikor pedig mindezt hiszem, kitör belőlem a nagy örömök hozsannája, csordultig telt szívvel áldom az Eget és tiszta lánggal, égő szeretettel ölelem magamhoz a mi kincses Magyar Cserkészünket.

Temesi Győző.

*

A jó cserkész minden este lelkiismeretvizsgálatot tart, de az újév, a születésnapok, a nagytábor befejezések és számos más alkalom arra készítetik, hogy hosszabb visszatekintéssel bírálja végig életének egy-egy szakaszát.

A lap életében is megvannak ugyanezek az alkalmak, csak-hogy ott nemcsak a szerkesztő, nemcsak a lap „belső” és legbelsőbb fő- és kísérő munkatársai, hanem az olvasóközönsége is mondanak bírálatot és nemcsak minden egyes számról, minden egyes évfolyamról és minden nagyobb időszakról, hanem külön-külön minden cikkről és mondatáról is. Annál jobb a lap, annál inkább olvasói lelkéhez szóló, mentől többet foglalkoznak vele és mentől bensőbb a kapcsolata olvasóival. Annál

többet segítenek neki olvasói, mentől többször megmondják a szerkesztőnek is kívánságait, javaslataikat és kifogásaikat is, és mentől többet kikéri véleményét saját próbálkozásairól nézve is.

Tíz év elég kis idő a népek, a föld, a világmindenség történetében, de elég sok az emberében és elég sok egy újságban is.

A lapoknál is úgy van, mint az embernél, hogy az első években a legnagyobb a halandóság, az első években legsűrűbbek a gyereketegségek, de mentől régebb a lap, mentől jobban nő a fiú, annál nagyobb a valószínűség, hogy hosszú életű lesz. A különbség csak az, hogy míg az emberek a 100 éves kort ritkán élik túl, addig a lapok élete nincs korlátozva. A 100 éves lap is kaphat fiatalos lelkű szerkesztőt és jelenhetik meg friss és eleven tartalommal, — igaz viszont, hogy a fiatal lap is lehet unalmas, fáradt, üres, egyoldalú, vagy legalább egyhangú, önönmagát ismétlő, öregképu — még akkor is, ha esetleg gyerekek a szerkesztője! Egyszóval az emberek előbb-utóbb megöregednek, a lapok ellenben fiatalok is tudnak maradni. Erre hozzáértők különösen azt szokták, mint célravezető orvosságot ajánlani, hogy a szerkesztőket időről-időre cserélgessék — akár kell, akár nem.

A Magyar Cserkész még csak tíz éves, sok szerkesztőt tehát még nem fogyaszthatott el. Legelső szerkesztője, merész alapítója és nagyanevelője Temesi Győző, aki a múlt számban elmondta hosszú és eredményes munkája történetét, azután átmenetileg engem ért a megtiszteltetés, hogy utánam Kálmán bácsi kerüljön sorra, ki majd még tovább fejleszti a lapot, idővel talán hetilappá teszi, még tartalmasabbá, szebbé varázsolja — de ezt csak úgy tudja megtenni, ha mindebben Ti is segítetek neki előfizetők gyűjtésével és mint az előbb említettem — kritikával is; utána pedig majd még sorra fognak kerülni sokan mások is, talán Ti is, aztán megint még mások, azután dédunokáitok is, akik már a régi országhatárok között megjelent Magyar Cserkész című napilap egyik-másik testvérpapját fogják szerkeszteni millió magyar cserkésznek...

Zsembery Gyula dr.

EGY CSERKÉSZMAMA IMAKÖNYVÉBŐL ...

Uram!

Hálatelt szívvel elédborulok
És megköszönöm Néked a fiam ...

Olykor, ha leszáll az éjszaka,
Oda osonok ágya mellé.
(A lámpánk fénye kékes fényt ereszt
S az ágy fölött ott függ a szent kereszt)
És haját halkán elsimitom
És nézek reá némán, hosszan,
Ilyenkor érzem: az enyém ...

És mellette a kicsi széken
Ott függ ruhája, kerek kalapja,
Rajta ragyog a liliom.
A kis ruhácskát, kis kalapját
Anyaszívem szent melegével
Könnyes-hatkan megcsókolom ...
S megköszönöm, hogy nekem adtad őt.

Köszönöm szívének dobbanását,
Az arca derűs mosolyát,
S acélos tisztaságban égő
Szép élete erős dalát.

Köszönöm az imatelt keblet,
Az összekulcsot két kezét,
S az égrenéző, tisztafényű
Krisztust kereső két szemét.

S míg kint dühöng a dölyfös téli szei
S minden fagyos, minden vigasztalan
Kisfiam ágya édes melegénél
Hálatelt szívvel elédborulok
És megköszönöm Neked a fiam ...

Mióta cserkész a fiam,
Azóta mindig mosolyog.
(Ó add, hogy mindig így maradjon.)
S frissen szálljanak szűz dalo!
S csengő, kacagó ajakáról
A drága élet felfakadjon ...

S ha lelke egykor szeldesi
Az élet zajgó óceánját,
Ne érje szenvedés, ború.
Maradjon mindig tisztalelkű,
Maradjon mindig kisfiú ...

Bűnnek rút, éjszakázó álma
Ne terpeszkedjék kék szemén.
Maradjon mindig a Tiéd,
S maradjon mindig az enyém ..

Lesz áll az éj meséje halkán
S én az ágy mellett térdelek,
Hogy szűzfehében, tejfehében
Almodjék szépet, édeset ...

A széken pihen már a ruhácska,
S a kalapon a liliom.
(Kisfiam fehér homlokára
Most és minden szent éjszakára
Az életem rácsókolom ...)

Sándor Dénes

ÚJ CSERKÉSZUTAKON.

Beérlelődött a cserkészlet és ez történeti fejlődésében a legújabb határkő, t. i. hogy most élheti a legáldozatosabb, legszebb küzdelemmel teli cserkészéletet.

Lélekjárás van, nagy csend legyen!

Hallgassátok csak: megindult a város a falu felé újjá-teremtődni. Nézzük csak, hogyan is csináltátok ezt a nyáron.

A Táborozási Segédlet című könyvecske alapján a következő csapatok keresték fel vagy látták vendégül táborukban a falut. 450. Pálffy cs. cs. Győr jelentéséből: „...nemcsak a táborhely faluját, hanem a közvetlen környék községeit is meghív- tam a levante egyesületekkel együtt a hősi emlékmű megkoszorúzási ünnepére. Ott voltak a hadirokkantak és hadi- özvegyek is.“ Azután a nívós ünnepségről számol be Horváth parancsnok, amely után természetesen délután a táborban látták vendégül a falusiakat. A jelentés szerint a községbelieknek igen tetszet- tek a cserkészbemutatók és gyönyörűséggel énekelték együtt a szép magyar da- lokat.

A gyerekeket pedig játékokra tanították a cserkészek. Tábortüzeiknél is résztvettek és a jelentés szerint „Ered- mény: nem maradtunk idegenek a falunak! Megkedveltek, megszerettek minket úgy, hogy táborbontáskor ezzel vál- tunk el: Isten hozza vissza mielőbb magukat!“ Tanult és tanított a csapat s ahogy írják: „A magyar dalkultuszt szeretettel ápoltuk, ebben az agyonszakszofonozott világ- ban...“

A 911. Rákospalotai cs. cs. hevesmegyei táborozása alkalmával 14 szép dalt és egy csomó lakodalmi bekö- szöntő-verset gyűjtött. Kár, hogy csak a dalok szövegét jegyezték fel és így a dallamot nem tehetjük közkinccsé. Az egyik szövege így hangzik:

Ritka az a búza, kibé konkoly sincsen.
Ritka az a kislány, kibé hiba sincsen.
Ládd, a mi búzánkba egy csepp konkoly sincsen,
A mi szerelmünkbe babám egy csepp hiba sincsen.

És most halljunk egy lakodalmi beköszöntő-verset.

Leves beköszöntő.

Érdemes vendégek, nem üresen jöttem,
Étkekkel vagyon terhelve mindkét kezem.
De mielőtt a kanálhoz nyúlnának,
Buzgó szívvel hálát mondjanak az Úrnak.
Hogy én itten sokáig ne papoljak,
Forró tálaktól kezeim sebeket ne kapjanak,
Vegyék hát el tőlem ezt a forró tálát,
Kít már kezeim tovább nem állanak.
Mert hogy hátam megett is húsz legény vagyon,

Azoknak is a kezét süti a tál nagyon.
Ne tántorogjon hát most előttem senki,
Mert a nyakát könnyen leforrozom neki.
Itt tehát a leves, melyet adott jó hús,
Itt tehát senki szíve nem lehet bús.
Nosza muzsikusok, hagy szóljon a víg tuss,
Ezzel dícsértessék az Ur Jézus Krisztus.

Éljen!

Természetesen van még csirkehús-, töltöttkáposzta-, pap- rikás-, borbeköszöntő is, de ezeket s a menyasszony tánc- beköszöntőjét meg a lakoda- lomra hívogatót máskor kö- zöljük le. Es most lássunk még valamit az egi 154. sz. „Dobó István“ cs. cs. egy- előre csak 2. örsének Bodony községben tett felderítő útjáról. Ez a jelentés hűségesen beszámol a falu történetéről, népviseletéről és több más értékes dologról is. Egy nagy tűz után, amely a falut fel- perzselte, „A falu egészen újra épült és most cserép- és palatetes házakban vannak. A faluban két hóstya van. Még pedig az alsó- és felső- hóstya“. A „hóstya“ elneve- zés a török időkből maradt

Arató munkás. (Kováts E. felv. a tiszazugi regős úton.)

és a falu nagyobb részeit jelentette. Eger külvárosában is vannak hóstyák. Ebben a jelentésben is sok szép dal szö- végét találjuk. Milyen kár, hogy csak a szöveg, pedig mi- lyen szép a verse:

Mikor Bodonyba gulyás voltam,
Nyájam mellett elaludtam,

Felébredtem éjfél tájban,
Egy barom sincs az állásban.

Lehetett is nagy bánata tőle a szegény gulyásnak, hiszen ha megtörtént, útilapút kötötték a talpa alá. — A nép művészetéről ezeket mondja a jelentés: „A falu népe, de különösen az asszonyok, nagyon szépen fonnak és varrnak. Ugyanolyan varrómintáik vannak, mint Kövesden. A pár- ták nagyon szép színezett arannyal kivarrott motívumok- kal, arasznyi széles szalagokkal vannak díszítve. Tarkasá- gokkal díszített kapuk valóságosan művészi esek.“ Téchy Olivér ezekről fényképet is küldött.

A beszámoló lapunk hasábjain folytatni fogom és re- mélem, hogy a sok szép eredmény mindnyájatokat biztatni fog erre a munkára. — Hát letéptétek az árvalányhajbok- rétát a falu lelkéről? Varázsereje van annak! Ugy-e, most nincs maradástok miatta, mert titeket is visszavisz a tiszta magyar erőforrásokhoz. És így van jól, mert a merev, tiszta, fehér liliomnak életadó lélek csak az árvalányhaj lehet. — Az árvalányhaj: a magyar bánat, szépség, hetyke erő, végtelen nyugalom, lángoló tűz, hazaszerelmes, drága, piros magyar szív, Isten virága.

vitéz Faragó Ede.

A Magyar Cserkészsövetség, a Főcserkész Urak, az Elnökség, a Főtisztviselők, hálás szív- vel köszönik azokat a jókívánatokat, melyekkel a karácsonyi ünnepek s az újesztendő alkal- mából a csapatok és egyesek elhalmozták őket. A jóleső, kedves megemlékezésre ne várja- nak külön levélben választ, hanem fogadják ezúton mindnyájunk legőszintébb jókívánatait!

BOLDOG ÚJESZTENDŐT!

„PAX HILL“ B. P. OTTHONA.

A Daily Mail jelenti: A nyomozás eddig ennyit állapított meg arról a rablásról, amelynek szenvedő alánya a világ főcserkésze, Lord Baden-Powell volt:

Az agg főcserkész Pax Hillen, Bentley mellett lakik. Régi szokása, hogy minden időben szabadban alszik. Most is kint hált a balkonon. Éjjeltájban csukott autó állt meg az országúton. Női sofförje volt. Két férfi szállt ki belőle, behatoltak a főcserkész házába és az ebédlőbe mentek először. Lezárták az összes ajtókat és összeszedték mindent. Utána a szalónba mentek. Itt is összeszedték az elmozdítható holmit s bár a főcserkész csak néhány méternyire aludt tőlük, nem vette észre őket, nem ébredt fel. Nagyrészt emléktárgyakat vittek el, amelyeknek — mint Lady Baden-Powell egy interjúban elmondta — inkább az emlék az értékük, mint az anyag vagy a forma. Köztük a mafekingi díszkardot és más értékes tárgyakat is. A rendőrség bizik benne, hogy hamarosan elfogja a betörőket, mert az emléktárgyak értékesíthetetlenek: mindegyikben fölrás, ajánlás, véset van.

Ugy hiszem, kevés olyan cserkész van, akit ne érdekelne az, hogy a világ főcserkésze és családja hogyan élnek otthon. Eppen ezért örömmel teszek eleget a Magyar Cserkész felkérésének és beszámolókat látogatásomról Pax Hillben, a főcserkész birtokán.

Pax Hill-t nem mindig nevezték így és csak akkor nyerte ezt a nevet, amidőn néhány évvel ezelőtt Lady B.-P. a férjével együtt felfedező úton volt kerékpáron és a bentley-i országúton megpillantották ezt a végtelenül kedves kis házat, az előtte elterülő kerttel és hosszú fasorral és megállapították, hogy ez az a hely, amelyet elképzelték, amikor nekiindultak, hogy Londontól nem túl távol egy kis birtokot szerezzenek, ahol a városi zajtól elzárkózva nyugodtabban élhetnek. Tényleg első benyomásra is már az abszolút béke és nyugalom benyomását kelti a környezet és ezért, valamint B.-P. amúgy is közismert békés felfogásából kifolyólag nevezték el azután Béke Hegynek, Pax Hillnek.

A látogatás ötlete a Jamboree forgatagában fogamzott, amikor is az egyik nagy bemutató napján a nagy tömegben ráakadtam Lady B.-P.-re és gyermekeire, akik a tribün felé igyekeztek. Lady B.-P. emlékeztetett arra, hogy már tavalyi budapesti látogatásuk alkalmával megígérttem, hogy ha legközelebb Angliába jutok, el fogok hozni nekik is látogatni. Mikor azután Londonban voltunk és a Hyde Park-Hotelben rendezett nagy estélyen Lady B.-P. kivételesen kivágott estélyi toilettben és nem az ő szokásos kék leánycserkészvezetői ruhájában játszott a háziasszony szerepét, a búcsúzásnál azzal vált el:

— Igazán kedves volna, ha Teleki gróf és Ön holnapután délután végre kijönnének hozzánk és az éjjelt nálunk töltenék, hogy egy kicsit nyugodtabban beszélgethessünk.

Természetesen mind a ketten örömmel fogadtuk el a meghívást és nekem csak utólag jutott eszembe, hogy ugyanaz a nap Canterbury és Margate látogatása szerepel programmunkban.

Miután Canterburyben még nem jártam, hazaérkez-

vén beható tanulmányozás tárgyává kellett tennem a menetrendeket és tényleg sikerült felfedeznem egy olyan vonatot, amelyik megengedte, hogy Canterburyt is lássam és még idejében érkezhessen vissza Londonba, ahol Teleki kegyelmes úrral a magyar követségen találkozván együtt mehessünk ki Bentleybe. Sajnos, ezt a gyönyörű elgondolásomat némileg megzavarta az a körülmény, hogy a Canterburyből induló vonat, az angol vonatknál egészen szokatlan dolgot cselekedett, t. i. késett 8 perccel és ennek következtében a gyönyörűen kispekulált tervem, hogy az egyik pályaudvaron kiszállva beugrom a földalattiba, átszállok a másik vonalra, megegyeszer átszállok és a másik pályaudvarra érkezem 1½ perccel a vonat indulása előtt, a kútba esett és nem maradt más hátra, mint a biztonság kedvéért táviratozni a kegyelmes úrnak, hogy esetleg nélkülem is induljon el. Kénytelen voltam tehát Londonba érkezvén egy további táviratot meneszteni Pax Hillbe, jelezvén, hogy csak a következő vonattal, 1½ órával később érkezhetem.

Bentleyben az átlomáson azután tényleg várt is a lekváros zsemle (Jam Roll), ahogy a Jamboree humora lerövidítette a főcserkésznek ajándékozott Jamboree-Rolls-Royce kocsit, amelyik percek alatt odarepített a kis kastélyhoz. Ott már nemzetközi társaság volt együtt, amelyben Teleki kegyelmes úron és rajtam kívül két ausztráliai és három délafrikai cserkészvezető volt jelen. Ennek az összeállításnak azután nagyon érdekes fejleményei voltak később, miután Mr. Fleischerrel, a johannesburgi főtitkárral sikerült kinyomoznom egy magyar álcserkész útját, aki mintegy három évvel ezelőtt indult el Budapestről és Olaszországon, Portugálián keresztül valahogy eljutott Délafrikába és ottan egy könyvet adott ki angol nyelven az utazásáról. A legutolsó körülmény, amelyről Mr. Fleischernek tudomása volt, az volt, hogy Fokvárosból állítólag Ausztráliába ment az illető és így legközelebbi lépésünk az volt, hogy átmentünk a szomszéd asztalhoz, ahol ausztráliai barátaink ültek és megkérdeztük, hogy ők mit tudnak erről az ügyről. Igazán nehéz lett volna elképzelni, hogy széles e világon hol sikerült volna még egyszer egy asztal mellé varázsolni azt a magyar, délafrikai és ausztráliai embert, akik mind a hárman ugyanabban az ügyben voltak hivatva egymásnak kölcsönösen felvilágosításokkal szolgálni.

Mindnyájan természetesen nagy érdeklődéssel nézegettünk szét a kis kastélyban, amely ma már nem olyan, mint amikor Baden-Powellék vették, mivel az öreg úr az ő bámulatos rajztehetségével és stílusérzékével egy teljesen a régi ház stílusához alkalmazkodó új szárnyat tervezett és építtetett a régi meglevő épület kiegészítéseképpen. A földszinten egy kis reggeliző szoba, szalon, ebédlő, nagy dohányzó és egy nagyon világos, sok ablakos dolgozószoba van, míg az emeleten a hálószobák, vendégszobák és fürdőszobák. Az egész épület természetesen végéig zsúfolva a legérdekesebb emlékekkel és azzal a számtalan ajándékkal, amelyet B.-P. részben katona korában, részben a búr háborúban és után, részben pedig cserkész korában kapott. Itt vannak mindazok a dolgok, amelyekről különböző könyveiben olvastunk. Hú-

Pax Hill. B. P. otthona.

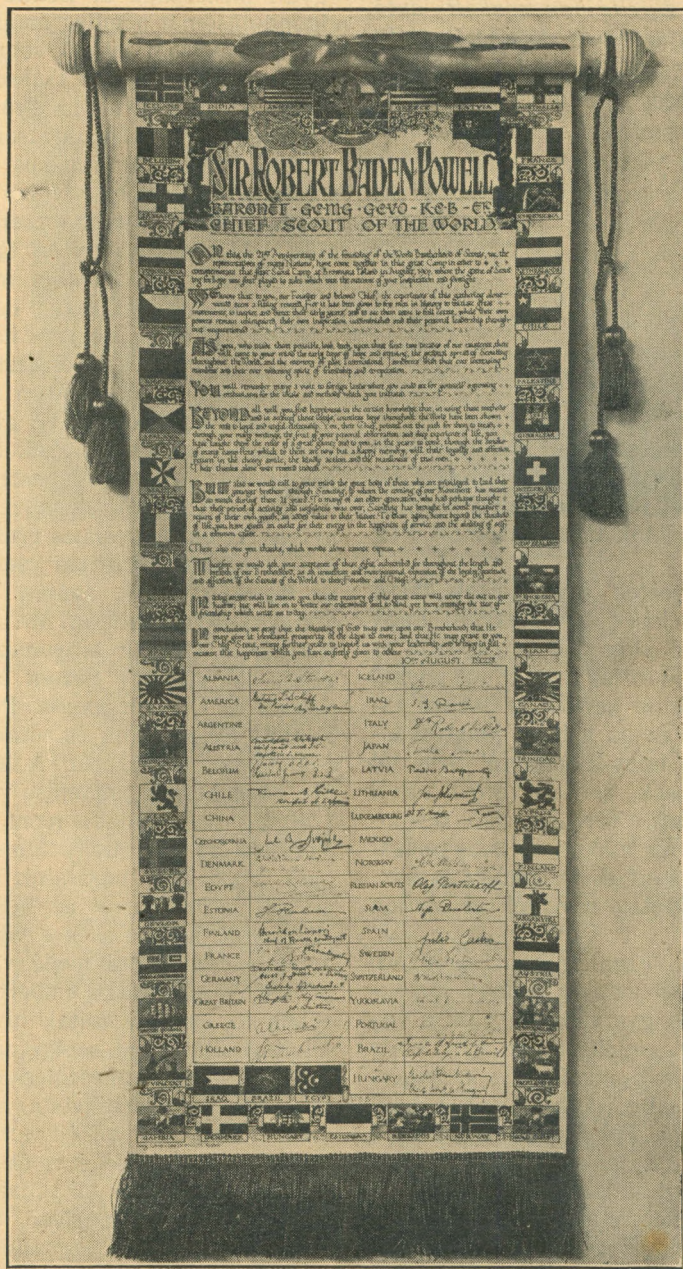
séges hátsólvának: Dicknek a patája ezüstbe foglalva. Eről a lórol az öregcserkész könyvében emlékezik meg, mint az állati okosság és hűség mintaképeről. Annak az oroszlának a bőre, amelyet a búr háborúban ejtett el, midőn egy ezredestársával kémlelő úton voltak a búr csapatok háta mögött, amikor igazán meg volt minden érdekük arra, hogy csendben és észrevétlenül maradjanak és amikor mégsem tudtak elmentálni a vadászkísértésnek és megcsinálták azt a bravurt, hogy az ellenség háta mögött egy lövéssel leterítették ezt a gyönyörű hímoroszlánt, megnyúzzák, bőrét felpakolják és feladatok végeztével szerencsésen visszahozzák a saját főhadiszállásukra. Itt vannak magas, nagy üvegszekrényekben azok a gyönyörű ezüst- és arany-serlegek és díjak, amelyeket díjlovaglások, vadászatok és egyéb sportesemények alkalmával nyert. Mindezek között azonban B.-P. szerint a legkedvesebb az a többi mellett mintegy elenyésző szerény kis ezüst tárgy, amelyet századparancsnok korában kapott az embereitől, mikor áthelyezték egy másik ezredbe. Az angol katonai szabályzat ugyanis szigorúan tiltja, hogy tiszték alantasaiktól bármit is elfogadhassanak, illetőleg azok bármit is felajánlhasanak. Éppen ezért nem tudta mire vélni, amikor áthelyezése alkalmával az indulás pillanatában az egyik altiszt egy piszkos újságpapírba csomagolt valamit nyújtott át neki: „That is for you!“ — ez az Öné! — felkiáltással és mikor azután a vonat megindult és kicsomagolta a kis csomagot, látta csak meg, hogy mi van benne. Itt van az az angol zászlórongy, amelyik Mafeking ormán lobogott a sok hónapi búr ostrom alatt. Üveg alatt bekeretezve annak a levélnek a borítékja, amelyet az ostromlott Mafeking városából beneszülött kém vitt a délafrikai angol csapatok parancsnokságához, melyben B.-P. kétségbeesett helyzetüket vázolta. Itt vannak azok a gyönyörű díszkardok és egyéb óriási értékű emléktárgyak, amelyekkel a boldog és hálás Anglia nemzeti hőst, Mafeking parancsnokát ünnepelte és megtisztelte. Nehéz volna mindent felsorolni, hiszen mi is órák hosszat néztük és hallgattuk a magyarázatokat. Mégis meg kell emlékezni azokról az óriási fényképalbumokról, amelyekben időrendben nemcsak B.-P. szerepével kapcsolatos fényképek, hanem újságcikkek, meghívók, jelvények és ami talán a legérdekesebb, számos sajátkezű rajza és aquarellje van összegyűjtve. A magyarországi látogatás

számos fényképpel, Dévény várának, a budapesti várhegynek, egy koronaörnek, egy magyar kakastollas csendőrnök, egy pajeszos lengyel zsidónak az aquarelljeivel van megörökítve. Nem csoda, ha ennek a sok értékes holminak a híre mindenfelé eljutott és arra kísértett egyes embereket, hogy tekintet nélkül arra a külön értékre, amelyet tulajdonosára nézve képviselnek, megkísértsék, a betörést és bizony, sajnos, sok mindent elraboljanak. Azért a betörésnek a sikere biztosítva látszott azáltal is, hogy Lady B.-P. és gyermekei a kastély távolabb eső szárnyában alszanak, míg az öreg úr régi szokásához híven télen-nyáron az egyik első emeleti felülről fedett, de egyébként nyitott erkélyén alszik tábori ágynyal és így bizony nem nagyon hallhatja azt, hogy a házban éjjel mi történik.

A kastélyhoz tartozó birtok igazán csak angol értelemben vett birtok, mert területmre összesen mintegy 11 hold és ennek nagy részét a gyönyörűen ápolt kert és gyümölcsös foglalja el, míg az országútról a kastélyhoz felvezető széles fasor két oldalán terjedő füves terület táborhelyül szolgálhat olyan cserkészek részére, akik a jövetelüket idejében bejelentik. Ha viszont nincsenek ottan cserkészek, akkor B.-P.-ék leányainak hátsólvói szaladgálnak a füves területen, amit végeredményben egy volt lovassági tábornok birtokán nem mondhatunk túlságosan különösnek.

A községnek összesen 600 lakosa van és éppen ezért csodálatos, hogy az országút mellett egy szép, modern emeletes téglapépület áll, amelynek az út felőli oldalán egy több mint két méter magas, hatalmas fekete vaskard van a falába illesztve. Az épület egészen új és B.-P. indítványára és terve alapján az elesett hősök emlékére épült. Belül könyvtár, előadóterem, cserkészotthon stb. van. Az épület úgy jött létre, hogy minden egyes lakos két font, azaz kb. 56 P önkéntes hozzájárulást vállalt és ezzel alapját vetették egy olyan közjóléti intézménynek, amely sokkal behatóbban örökíti meg az elesett hősök emlékét, mint akármilyen aranyozott, vagy carrarai márványból készült emlékszobor és nem is kerül többbe. Ez az ötlet iskolát teremtett és ma már Anglia számos helyén vannak ilyen népjóléti házak, kultúrházak, az elesett hősök megemlékezésére, szobrok helyett. Nálunk, ahol elesett hőseink kultusza örvendetesen emelkedik, szintén üdvös volna, ha ilyen irányba terelődne.

K. Molnár Frigyes dr.

Egy hatalmas emlék'ap B. P. otthonából

nyára és terve alapján az elesett hősök emlékére épült. Belül könyvtár, előadóterem, cserkészotthon stb. van. Az épület úgy jött létre, hogy minden egyes lakos két font, azaz kb. 56 P önkéntes hozzájárulást vállalt és ezzel alapját vetették egy olyan közjóléti intézménynek, amely sokkal behatóbban örökíti meg az elesett hősök emlékét, mint akármilyen aranyozott, vagy carrarai márványból készült emlékszobor és nem is kerül többbe. Ez az ötlet iskolát teremtett és ma már Anglia számos helyén vannak ilyen népjóléti házak, kultúrházak, az elesett hősök megemlékezésére, szobrok helyett. Nálunk, ahol elesett hőseink kultusza örvendetesen emelkedik, szintén üdvös volna, ha ilyen irányba terelődne.

SZEGÉNY TISZTELETES ÚR!

Somorjay tiszteletes uramnak főtt a feje. Az iskola miatt főtt. Nem is először főtt azóta, amióta 1919-ben, a megszüntetett állami iskola helyett, pénz nélkül, Istenbe vetett együgyű bizakodással megteremtette a háromtanerős evangélikus felekezeti iskolát.

Eleinte nagyszerűen ment a dolog. Az igaz, hogy az evangélikus iskolánál két református tanító és egy róm. katolikus tanítónő működött. De kinek jutott volna eszébe abban az itéletidőben a tanítók vallását nézni, amikor magyar iskola megmentéséről volt szó. Ott voltak a régi kipróbált erők. Azokat kellett elhelyezni. Így csináltak ezt akkor a reformátusok is, a katolikusok is.

És ezek az idegen vallású tanítók (dehogy is voltak azok idegen vallásúak, egyhiten voltunk akkor valahányan), szívesen is jöttek. Hogyne jöttek volna, hiszen a magyar iskoláról, a magyar gyermekekről, a magyarság megtartásáról volt szó. Jöttek szívvel, lélekkel, és alig is kértek valami fizetést. Akkor még a reménységből is megélték: hiszen úgy sem tart sokáig.

De bizony tartott. Sokáig tartott. Közben a reménység is elfogyott, a ruha is leszakadozott, a gyerekek is az iskolába s az elemi iskolából a gimnáziumba nőttek. Kelllett volna a pénz. Emelni kellett volna a fizetést.

Szegény tiszteletes úr, de sokat is viaskodott értük. Talán nem is értük, hanem inkább a gyermekekért, a magyar gyermekekért, hogy a saját hitükben, anyanyelvükben, szokásaikban nevedhessenek fel s ne oltsanak beléjük idegen szellemet, ne tanítsák meg őket: magyar létlükre is gyűlölni a magyart.

Idáig még mindig ment valahogy a dolog. A tiszteletes úr (szegény, neki is alig volt meg a betevő falatja, mert a kepe szükön-szépen csurdogált az atyafiaktól) — a tiszteletes úr mindig kitalált valamit. Ugyhogy a mindennapi kenyér mindig csak odakerült a tanítócsaládnak az asztalára. Ha a türelem fonala vékonyult és el akart szakadni, egy-egy majális vagy műkedvelői előadás helyrebillentette az egyensúlyt.

Megtörtént ugyan olykor-olykor, hogy a jótékonycélú mulatság ráfizetéssel végződött. S ilyenkor az erkölcsi sikerrel kellett beérni. De hát — az is valami. Mindig kijárt érte a jegyzőkönyvi köszönet. És a tiszteletes úr (szegény, a maga részére sohasem kért volna semmit) ezeket a jegyzőkönyvi köszöneteket minden második-harmadik esztendőben bemutatta a gyülekezet előtt, mint valami lejárt váltókat és ügyes színpadi elrendezéssel mindig ki tudott csikarni egy kis fizetésjavítást, alig észrevehető kepe-emeléssel, — a tanítóság részére.

Az atyafiak megértése és belátása azonban csigatempóban haladt előre: a drágaság pedig a bakkecske módjára mind feljebb és feljebb szökött.

Eljött az idő, amikor nem lehetett tovább húzni-nyúzni. Az iskolát a felszerelés hiányossága miatt a bezárás veszdelme fenyegette s a tanítók jobban jövedelmező napszámosságra akartak menni, hogy családjukat eltarthassák. Tenni kellett valamit.

A tiszteletes úr (szegény, sohasem volt a garasok számolgatásának az embere, s most mégis) leült és számolt. Költségvetést készített, tízet is egymás után. Számadásba vett majális is, táncmulatságot is, a jó reménységet is azon felül, de még mindig olyan hiány mutatkozott, hogy a kepe nek száz százalékkal való felemelése vált szükségessé. Hiába toltta jobbra-balra a számokat és hiába töltötte álmatlanul az éjszakákat, a száz százalék megmaradt, sőt szeretett volna hatalmasan megnövekedni. Szegény tiszteletes úrnak (sohasem volt erőszakos ember, most mégis) minden erejét össze kellett szednie, hogy a

fedezetlen szükségletek felfelé igyekvő kitöréseit a száz százalékos korlátai közé szorítsa vissza.

Mit volt mit tennie: meg kellett birkóznia az óriással.

A presbyteri ülésen szerencsésen keresztül vitte a kepe-emelést. Igaz, hogy nagy munkába került. Sorban meglátogatta a tanácsos urakat. Az egyiknek a trágyadombját dicsérte meg, a másik helyen a gazdaasszony kalácsát. Itt a házasuló legény vállát veregette meg, ott a kis unoka értelmén csodálkozott el. Mindenkinek értette a nyelvét és minden szívéhez megvolt a titkos kulcsa. Keserű Nagy Jánossal elhitette, hogy halálos ellensége, Pócsa Mihály meg akarja buktatni az iskolát. Ez annyira fellelkesítette Nagy János urat, hogy önként vállalkozott a népszerűtlen indítvány megtételére. Pócsa Mihályt pedig, nehogy csakugyan ellenzékbe menjen, a gyűlés napján egy fontos írással (amit senki másra nem bízott volna) az espereshez küldte.

Igy aztán egyhangú lelkesedéssel megszavazták, sőt azonnal ki is vetették a duplájára emelt iskola-adót az egyház buzgó tanácsosai.

De ezzel még távolról sem intéződött el a dolog. A tiszteletes úr a lélekemelő gyűlésről távozó presbytereknek a lelkükre kötötte, hogy a vasárnapi közgyűlésen is jelenjenek meg és mint egy férfiú, úgy álljanak meg az egyház-tanács megörökítésre méltó határozata mellett.

Hogy erre a hathatós figyelmeztetésre óriási szükség van, azt nagyon jól tudta már a tiszteletes úr (szegény, nagy iskolán ment keresztül azóta, hogy a népnek igaz barátjává szegődött). De azt is tudta, hogy ez a figyelmeztetés is — hiába.

Úgy történt most is, mint máskor szokott. A hangadó tanácsosok most is utólagos tanácskozássra gyülekeztek össze a Veres-kocsmában s rövid ideig tartó eszmecsere után egyhangúlag elhatározták, hogy de bizony a kepe-felemelésből semmi sem lesz. Az X lábú asztal mellett kiadták a jelszót a kocsmában talált külső embereknek: „Mi meghatározók a dolgot, de ti menjetek el és rontsátok el!” És mert szombat este volt már, és a nagygyűlés a holnapra szent napra volt kihirdetve. Neki is indították a falunak Papp Tamás István bácsit, a falu szószólóját, vigye kocsmáról-kocsmára a vészhiért és szólítsa gyűlésbe az eleveket és holtakat.

A határozott fellépésnek meg is volt a kellő eredménye. A munkaidő ellenére is annyi nép gyűlt be a vasárnapi istentiszteletre, hogy karácsonykor se többen. Szegény tiszteletes úr máskor hogy örült volna a zsúfolt templomnak, most — az Isten ne vegye bűnül neki — szorongó, keserű érzéssel vizsgálta a sok-sok ellenséges érzésű arcot s amikor a szószékre lépett és imára hajtotta a fejét, azért könyörgött Istenhez, hogy adjon neki most bölcs és értelmes szívet, az ajkára lángoló szavakat, hogy diadalmat szerezessen az Úr szent ügyének — az ő erőtelen ereje által.

A beszéd igazán remek volt, mintha Isten maga diktálta volna a szavakat. Az asszonyok hangosan sírtak, az öregemberek a szemüket törülgették, mikor a magyarság ezer esztendő szenvedéseiről szólott és a költőt idézte: Megbűnhődte már é nép a multat s jövendőt. Somorjay uram érezte, hogy ha most onnan a szószékről rögtön leszavaztathatná a gyülekezetet, egyhangúlag ajánlanák fel a háromszáz százalékos kepe-emelést.

De az egyháznak törvényei vannak és a törvényeket pontosan be kell tartani. És az az idő, ami az utolsó ammentől a közgyűlés megnyitásáig és az iskola-ügy napirendre való kitézéséig van, bőven elegendő ahhoz, hogy frissen született nemesebb elhatározások elpárologjanak s ismét

helyet adjanak azoknak a súlyos gondoknak s a nyugtalanító gondolatoknak, amelyek a tömegek lelkére állandóan ránehezednek.

Szegény tiszteletes úr, mikor helyére visszaült és a kimenő ének alatt végighordozta tekintetét a gyülekezeten, nyomról-nyomra látta, hogyan száll el a lelkesült hangulat a templomi gyülekezet köréből s mint hajtja rabságba a lelkeket a mindennapi élet kérlelhetetlen kemény robotja.

Hozzá a kimenő ének is infámisan ment. A kántor valami új dallamot vett elő. A gyülekezet nagy része pedig a megszokott, régi dallamot fujta. A kántor erőltette a dolgot, kieresztette öblös hangját és megnyomta a pedált, hogy csak úgy zúgott a templom. A példa nekibátorította Énekes Samu bácsit, vitte a régi dallamot, hangosabban, mint valaha is az életében. Nemsokára teljes lett a hangzavar annyira, hogy a kántor is kijött a kótából. S köztudomású dolog, hogy nincs semmi, ami annyira kijózanító lenne, ami olyan ellensége lenne a felbuzdulásnak, mint az énekben a diszharmónia.

Szegény tiszteletes úr (egész életében a harmóniára törekedett minden dologban) alig várta, hogy az éneknek vége legyen. Sokára az is elérkezett.

Az asszony nép s a gyermekek eltávoztak. Helyettük férfiak jöttek, harmincan, negyvenen, akik a kocsmában, zárt ajtók mögött, gyűjtötték a mai napra az érveket és bizonyítékokat.

Valami hideg szél csapott végig a padosorokon, ahogy ezek is bejöttek, a lelkesedés utolsó paránya is szerte foszlott és szegény tiszteletes úr érezte, hogy gyönyörű beszéde teljesen kárba ment.

És azt, hiába, nem lehet újból megcsinálni. Ha akarná se tudná s ha tudná, se akarná még egyszer elmondani azt, amit mondott. Új gondolatokhoz új szavakat keresett, de nehezen ment. Egyszerre ólomsúly nehezedett nyelvére és képzeletére. Nem tudott semmit se kitalálni. Ezért minden bevezetés nélkül egyszerűen megnyitotta a gyűlést és felolvasta az egyháztanácsnak az egyházi adó felemelésére és kivetésére vonatkozó határozatát s pár összekapart szóval elfogadásra ajánlotta azt.

Viharelőtti csend követte az előterjesztést. Senki se akart először szólni, mindenki a másiktól várta a tüzelés megkezdését. De Pap Tamás István bá' — a szószóló — már mozgolódott a helyén és köszörülte a torkát. A tiszteletes úr serkentő szavára, hogy szóljanak hozzá a dologhoz, fel is állott. „Amit a tiszteletes úr előadott, az mind igaz is, meg szép is — kezdte a mondókáját —. Mi az iskolát nem is adjuk oda semmiért sem. Az iskola a mi veteményes kertünk. Szívesen áldozunk érte ezután is, addig a határig, ameddig bírunk. De hiába erőltetjük a dolgot: többet nem bírunk. A húr elszakad, ha erősen feszíted. — Én ugyan nem bánom, ha az egész akarja, én is mellette leszek, de a mostani drágaságba? . . . A tanító urak is nézhetnének valami mesteriség után is. Ma tücsináló is gazdag ember. Nem kellene mindent a szegény néptől várni. Na, mit szól hozzá Csotora Uram?”

Csotora uram egyet értett Pap Tamás István bácsival. Sőt azzal súlyosbította az előtte szólónak a kijelentését, hogy ha az egész mellette lenne is, ő akkor sem tudna többet fizetni a régi kepéjénél.

Eszeget Péter még tovább ment. Ő a régi kepéjének a leszállítását kérte. Tornyai János arról beszélt, hogy hiába vetik ki a népre a nagy adót, ha ki akar fizetni, fizet, ha ki nem akar fizetni, nem fizet.

Felszegi Márton felkapta a szót: De bizony, a' mondó vagyok, ha az egyik nem fizet, a másik is bolond, ha fizet. Aztán beismerte, hogy ő is bolond volt idáig, de kijelentette azt is, hogy ezután majd másképpen fog gondolkodni.

Szegény tiszteletes úr jobbra is, balra is igazította helyre a „tévedéseket“ és minden erejét összeszedte, hogy békére türtőztesse magát. Agyát a végsőig megfeszítette, hogy ebből a rosszakaratú, gonosz zűrzavarból miképpen mentse ki az iskolát. Homlokát kiverte a hideg verejték, de nem tudott semmi okosat kitalálni. Szabadjára engedte hát a vitát. Hadd beszéljen mindenki. Esetleg közben megragadhatja a megvadult paripát s oda viheti, ahová akarja. És bensejében, lelkének leges-legbenső templomában Istenre apellált. Hiszen nem az enyém, a Tied ez az ügy. Teremts rendet ebben a bábeli összevisszaságban, ahol a testvér nem akarja megérteni a testvér szavát.

Egyszerre felfigyelt. Pócs Mihály mosta, de alaposan mosta Keserű Nagy Jánost, aki a presbyteri gyűlésen az adófelemelést ajánlotta, most pedig az iskola ellen beszél. „Mondják meg, emberek, az olyan gazda, mint Keserű Nagy János uram, nem megfizethetné a kétszeres adót?”

A nép, amelyik jól tudta, hogy ezt a mostani veszedelmet Keserű Nagy János hozta a községre: kárörömmel emelte duplájára a kétszínű presbyter adóját. Keserű Nagy János, kicsit tán meg is szégyelte magát, de mindenesetre roppantul mérgelődött, hogy így megcsúfolják: újból szólasra emelkedett. — „Azt mondják, emberek, hogy megfizethetem a dupláját az egyházi adónak. Jól van, én meg is fizetem. De ha én háromszáz lejt fizetek, akkor hatszázat kell fizetni Verebes Sándornak, hatszázat Patakinak és hatszázat Pócsa Mihály uramnak is. Akinek cifra kőháza telik, az ne sajnálja a garast az iskolától sem.“

A közgyűlésnek tetszett a szellemes visszavágás. Szívesen szavazta meg a hatszáz lejeket a felszólítottak kárára. De azok sem hagyták magukat. Újabb és újabb nevekké állottak elő és a tételek lassanként ezer lejjel emelkedtek.

Már a jelenlevők csaknem valamennyien belekerültek a jó szomszédok révén a kivetési listába, mikor Pál Miklós, attól való félelmében, hogy esetleg valaki ki talál maradni és egész évig kacagni fog rajtuk, így szólott: „Ne cifrázzuk tovább a dolgot. Olvassuk fel az egész névsort. Most itt van az egész község. Igazságosan elintézzhetjük a dolgot. Legalább panaszt nem hallunk utána.“

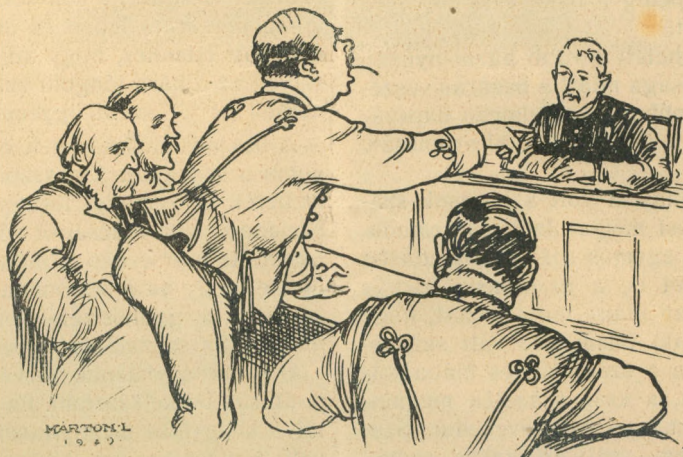
És a nép ítéletet tartott önmaga felett. Szegény tiszteletes úr alig mert hinni a szemének, mikor a kirótt összegeket összeadta.

Az elkészített költségvetéseket mind félre kellett tenni és új költségvetést kellett készíteni, amelyiknek a keretében mindenről gondoskodott s a rendkívüli kiadások közé egy ilyen tételt vett föl:

Iskolaépítési-alap 100.000 lej.

Igy épültek és épülnek az iskolák Erdélyben, az ősi földön, szegény: Tiszteletes, Nagytiszteletű és Főtiszteletű urak imádsága nyomán a Gazdag Istennek gazdag kegyelméből.

Nikodemusz Károly.

„Többet biz' nem bírunk.“

HERMAN OTTÓ 1835–1914.

December 27-én volt tizenöt esztendeje Herman Ottó halálának. A világhírt szerzett nagy magyar természettudós alakja méltó *cserkészszemélykép*, olvassátok azért szeretettel ezt a róla szóló néhány sort.

Atyja orvos volt. Érdekes, hogy a fiú a reáliskolában nem akart tanulni, ezért aztán lakatosinasnak adták, majd pedig az önkényuralom besorozta az osztrák hadseregbe. Volt vándorfényképész, múzeumi preparator, majd múzeumőr. Így szerezte meg *önképzéssel* sokoldalú tudásának alapjait s lett tudós, aki *iskolázottság nélkül is* nemcsak a magyar tudományban jutott a vezető egyéniségek közé, hanem *világszerte* elismerést aratott. Sikereiben — kiváló képességein, eredeti gondolkodásán kívül — jelentős szerepe volt annak is, hogy *sokoldalú érdeklődése* mellett mindig azzal tudott foglalkozni, amihez éppen legnagyobb *kedvet érzett*. Határozott tudományos *életprogramja*, célkitűzése volt s ehhez következetesen ragaszkodott. — Sokat járt a *természetben*, talán ennek köszönhetette, hogy 75 esztendőskorában — új alkotások előtt — még azt írhatta magáról: „Az akarat megvan, a munkakedv még nincs megtörve!” Csodálatos ember!

Függetlenségi képviselő létére „tudományos törekvései terén, az egymást követő kormányok részéről, soha akadályba nem ütközött, dacára annak, hogy politikai téren határozott és élesszavú ellenzéki voltát sohasem tagadta meg és mindig megővta függetlenségét”. Tudománya tiszteletet parancsolt, lelki nagysága meghajlást követelt. Herman Ottó acélos jellem!

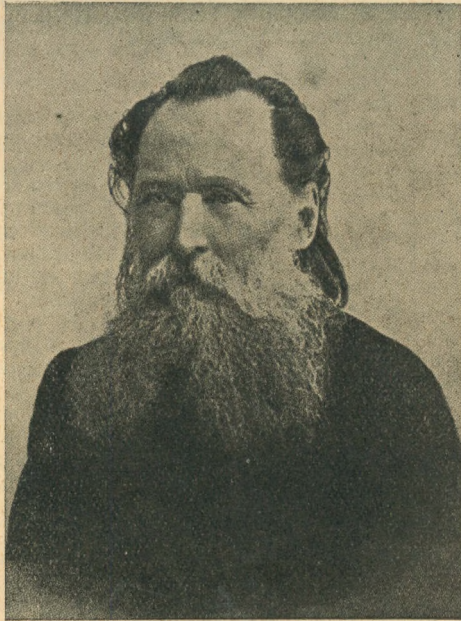
Résztvett ugyan a társadalmi és közéletben is, foglalkozott politikával és cikkírással, főmunkatere azonban a *természeti s a velük kapcsolatos néprajzi tudományok* maradtak s ezek révén fordult mint végső cél: a *magyar őstörténet* felé.

Már a rovarokkal s a pókokkal foglalkozó első munkái nevet szereztek neki, halhatatlanná azonban a *magyar népeletet*, különösen a *magyar ősfoglalkozásokat* tárgyaló művei (A magyar halászat könyve, Az ősfoglalkozások, Halászat és pásztorélet, A magyarok nagy ősfoglalkozása, A magyar nép arca és jelmeze) s páratlan néprajzi *gyűjtése* tesztek. E munkáinak érdeme, hogy mindig *üttörő*, mindig *alkotó s mindenekfelett magyar*. Megalkotta bennük a néprajz alapján a magyar állami, különösen a halászat s a néprajzi *műnyelvet* s megalapozza a magyar *népismeretet*. A magyar nép értékeire ő irányítja rá a *figyelmet*. Mint *nemzetnevelőnek is nagy érdemei vannak a tudományok népszerűsítése terén*, amihez Isten-adta tehetsége és érzéke volt.

1891-ben Budapesten megrendezi a II. nemzetközi *madártani kongresszust*, ennek sikere lehetővé tette számára a magyar tudománynak később sok dicsőséget szerző *Magyar Királyi Madártani Intézet* megszervezését. Az intézetnek ő volt az első igazgatója húsz esztendőn át (1894–1914), nyolcvanadik életévében bekövetkezett haláláig. Mostanában sző van *szobrának* felállításáról is.

Herman Ottó könyveit *élvezet olvasni*: igazi remekei a törülmetszett, gyökeresen magyar, művészi irodalmi nyelvnek. Nyelvének a nép szaván csiszolódott tiszta magyarsága irodalmunk legelső szépirodai között ritkítja párját. Világos, szabatos előadásában a legtudományosabb tárgy is gyönyörűséggé válik még a nem szakember számára is. *Magyar írásban* épülni, *magyar stílust* tanulni méltán járhatunk Herman Ottóhoz.

A *nemzeti önismeret* tudatosítására törekszik minden művében: „A magyar nép arca és jellemé”-ben így rajzolja meg a magyar embert: „*Megjelenése szerint a magyarság méltóságos; magaviselete szerint komoly, hallgatásra hajló, de nem titkolódzó, tehát nem összeesküvő; a fecsegő és ugrádozó magaviseletet mint férfihez nem illőt tekinti. Nagy erénye a lovagiaság. A magyar megtartja adott szavát. Támadása nyílt, bátor, sohasem alattomos. A magyar szavajárása velős, sokszor ékes. A magyar ember nem hagyja jussát, véleményéhez makacsul ragaszkodik; a világ legszívósabb, meg nem győzhető porlekedője és örökös pártoskodója. A magyar föltétlenül vendégszerető és tisztességtudó. Főllépése nyílt és bátor bármily földi nagysággal szemben is, ami nagy és erős önértetében gyökereszik. Az önértet túlságában gyökereznek a magyarság legfőbb*

Herman Ottó

hibái is, mint legkirívóbbak: a *hivalkodás*, meg nem férő *természet, önhietség, gőg, hetykeség a betyárkodásig*; de ugyaninnen a *szalmaláng, egyáltalán a kitartás hiánya is*.” A halász- és pásztorénekek, a birtokos parasztság s a vérbeli magyar középosztálynak valóban találó képe a magyar nép nagy ismerőjének ez a megfigyelése.

A nyugatról nyert értékeknek a *nemzeti önérték rovására* való többnyire *túlságos hangsúlyozása* helyett milyen jóleső érzéssel olvassuk „A magyar halászat könyve” nevelő-értékű megállapításait: „A magyarság... *ősfoglalkozása* élénk bizonyítéka a maga fejlettségében, a magyar nép nemcsak *predáló, dúló-fosztó*, hanem szorgosan s pedig *értelemmel munkálkodó* nemzetfenntartó életének. Nem volt a magyar kizárólag *harcos, lovas nép*. A kard, a vitézség csak *szerző, védő* volt; a *fenntartás* egyedül a *munkára* esett.”

S hogy ez a munka nem volt csupán *östermelés*, arra nézve jellemző „A nagy ősfogl.”-ban (*Takács Sándor* nyomán) említett XVI–XVII. századi fajbéli magyar tőzsérek (marhakereskedők) eleven *magyar kereskedelmi tehetsége*, amely *világkereskedelmi jelentőségre* tudta emelni a magyar állatértékcsírt. Rámutat arra is, hogy milyen úton-módon irtották ki a Habsburgok gyilkos vámmokkal, nemzetellenes intézkedésekkel és kényszerrel, botózással is a magyarságból a kereskedelem iránt való *ősi hajlamot* s miként pusztították, rabolták ki a „felszabadító császári hadak a török hódoltság alatt szabadon gyarapodó állatállományukat.

A magyar állattartás köztörténetének és szervezetének tárgyalásában megállapítja, hogy „*az egészről* valóban *hatalmas önkormányzati szellem* szól felénk, amelyben a magyarság *ősi, nemzetségeinek önrendelkezésén* alapuló *szervezetére* ismernek rá; *amelyből a nemzet alkotmánya is kifejlődött*.”

A nemzeti szellem helyes megismerésén kívül a *gyakorlati cserkészélet* nemzetibb tételében is segítségünkre lehet Herman Ottó tanulmányozása. Érdekes pl. amid az ú. n. „*szerpecsenyé*”-ről mond „A nagy ősfogl.” 318. old.: „Bizonyos időközökben sorrend szerint, tehát *szere* ölte a *konadások* egy-egy disznót. Az öléssel megbízott konadás tartozott bizonyos távolságból a fegyverül szolgáló *konadásbaltával* (tehát nem — tomahawkkal!) a *kijelölt disznót fültvön és úgy eltálni*, hogy amint a villámtól sujtva, *azonnal holtan kellett elterülnie*.” Vagy: mulatságképpen „a magyar *pásztorember* feje körül megforgatja és a *mestergerendába vágja baltáját*.” (112. o.) Vajha siker koronázná azt a törekvést, amely a megfelelő tárgyi ismeretek birtokában cserkészésünk regényességét ilyen magyar jellegű alapra kívánja helyezni! — Megtanulhatjuk tőle azt is, hogy őseink ha nem is értéktek a „*krinolinózás*” nemes mesteriségéhez, veszedelmes ügyességgel forgatták a *nehéz ostort* s a világ legfélelmetesebb *nyilas*-népe. Mi azért csak indiánoktól tanuljuk a „*lászó*”-zást meg a *nyilazást* is! (Mellesleg megjegyzem, hogy a magyarnak mindegyikben sajátos módszere van.) — Azonképpen mikor a csónakázás és vitorlázás kérdésével foglalkozunk, a Csendes óceán szépségeihez megyünk tanulni, mert hogy nem tudjuk a saját népünkről azt sem, amit azért mentettek meg a feledésmemoriesből gondos kezek, hogy tudomást vegyünk róla. „A magyar halászat könyve” mintaszerűen ismerteti a *tüzzel* vajt balatoni tölgyfa *bödönhajót*, folyóvizeink *lélekvesztőit*, a *halászbarkákat*, a *nádtutajokat*! Ha idegenbe megyünk olyan hasznavehető dolgokért, amelyek nálunk ismeretlenek, rendben van, — de nem engedhetjük, hogy a magunk meglevő értékeit kitérje a kakukfiók! Forgassátok azért Herman Ottót!

A magyarság *gazdasági érdekeit* is helyesen ismerte fel a mi nagy tudósunk.

„A magyar halászat könyvé”-ben rámutatott a pusztulóban levő magyar *halgazdaság* felkarolásának szükségességére, hangsúlyozva, hogy nálunk megvannak a kedvező természeti viszonyok, a fejlődőképesség s jellegzetesen magyar népi értékek is fűződnek e foglalkozáshoz. Manapság igazolja Herman Ottót az a tény, hogy a világhírű balatoni fogas a háború alatt a csatornák révén eljutott a francia folyókba. A franciák felismerték

ennek jelentőségét s maholnap a francia fogastenyésztés hiresebb lesz, mint a balatoni!

Ugyancsak fontos nemzetgazdasági érdekek fűződnek a madárvédelemhez, amint azt Herman Ottó kisebb, de talán legremekőbb művében: „A madarak hasznáról és káráról” írt, német és angol nyelven is megjelent, Csörgey Titusz művészi képeivel ékes és — sajnos — már III. kiadásában sem kapható népszerűsítő tanulmányában kifejti. E téren is hasznosíthatjuk a cserkészzetben Herman Ottó — mai gazdasági helyzetünkben még sokkal nagyobb jelentőségű — tanításait. *Állítsa fel minden csapat a madarak karácsonyfáját* (I. a Magyar Cserkész tavalyi karácsonyi számát!) s gondoskodjunk a VI. cserkész törvény szerelmében a madarak téli etetéséről: kertünkben, parkunkban, társorokban, temetőinkben, kórházak kertjében, az otthon, az iskola udvarán, az örvendően szaporodó cserkész kiképző-telepeken stb. Az etetést részletesen tárgyalja a Magyar Cserkész tavalyi nov. 15-i és dec. 1-i száma, ahol különösen kiemeltük az olajos magvak (főként a dió, napraforgó- és tökmag) s a zsiradékok (faggyú, szalonnabőrke, hajt) fontosságát. *Igen szivesen közölnék néhány jól sikerült fényképet a cserkész-madárvédelem sikeréről!* Tudomásunk van róla, hogy több helyen nagy lelkesedéssel teljesítik a cserészek ilyen irányú kötelességüket. Országos jelentőségűvé azonban csak akkor emelkedhetik ez a tevékenység, ha minden cserkészcsapat kiveszi a mozgalmában részét.

Herman Ottó törekvéseinek nemessége megérdemelné, hogy mint a nép iránt való érdeklődés felkeltésében, úgy a madárvédelem terén is valóságga váljanak célkitűzései. Ez lenne a legméltóbb emlékezés az ő egyéniségére, aki a *mindig tettben, alkotásban végződő diadalmas vasakat* embere volt. Jellemzően

írja magáról élete utolsó éveiben: „Arra a kérdésre, elbírom-e mindezt végezni? — egy szőnyi feleletem van, ez: „*akarom*”. Akik ismernek, tudják, mit jelent ez nálam: *csak a vis maior törhet meg*.” Ezért volt eredményes minden munkája és ezért igazi cserkészszemély Herman Ottó.

Akaratra kell nevelnünk elsősorban önmagunkat! . . . Egy ember, aki akarni tud, többet ér ezer tervek vácsolónál. — Tanuljunk Herman Ottótól ilyen nemzedékeken átütő erejű akaratot!

*

A Magyar Cserkész jubileuma egybeesik a Herman Ottó-évfordulóval. Úgy lehet, figyelmeztetés van ebben: kapcsoljuk össze a cserkészzetet Herman Ottó szellemével. Lehetetlen, hogy magyar ember lelkét meg ne kapják külön nemzeti egyéniségünket jellemző szavai: „*Immár egy ezredévnél hosszabb idő óta — mai napiglan is — úgy áll a magyarok nemzete a Duna—Tiszaközén, Pannóniában és Erdélyben, mint az árva szirt, amelyet a Föld vajudása egykoron kiszakított állóhelyéből, reádöntötte a mellette tovahaladó jégárra, mely messze tájra érve, ott — ahol letette a szirtet, mert elolvadt alóla; letette idegennek — árva-kőnek . . . A magyarság azon a területen, amelyet több mint egy ezredéve megszállva tart, valóban egy etnológiai bolyongó szirt; mint ilyen az anyafölddel egybeforrt, abba belegyepesedett, anélkül azonban, hogy eredeti, jellemző tulajdonságai elenyésztek volna.*” — A cserkészzet hivatása és jövő programja, hogy szeretettel felkarolja ezeket a sajátos vonásokat s ne engedje elmerülni az árvakövet az idegen tengerben.

Fromm Béla.

AZ OLVASÓ IS SZÓT KÉR . . . *

Kedves szerkesztő úr, azaz Kálmán bácsi, — tisztelettel jelentem, hogy mindeddig szótlánul türtem az egészet. Olyan volt a lelkem, mint a júniusi égbolt: nem volt rajta még báránnyelű se. Hallgattam, amikor olyasmiket fogtak rám, hogy nekem ez nem kell, amaz meg éppen hogy nagyon szükséges, — türtem, amikor a nevemben intézkedtek és nem kérdeztek meg a hosszú tíz esztendő alatt egyszer se: vagy legalább is nagyon ritkán — de most aztán elfogyott a türelmem és jelen levelem azt célozza, hogy egy kis igazságot kérjek a magam számára.

Semmi kifogásom ellene, hogy itt a szerkesztő urakat, a munkatársakat, írókat és rajzolókat ünnepeljék. Csak az a kérés, hogy amint az angolok a fegyverszünet ünnepének napján öt percre leállítják a világáros zajgó forgalmát s ezen az öt percre keresztül az Ismeretlen Katonára gondolnak, úgy álljon meg a Magyar Cserkész szerkesztésének lázas munkája öt percre és ezalatt az öt perc alatt tessék az Ismeretlen Olvasóra gondolni, akit esetleg Ismeretlen Előfizetőnek is tisztelhet a magas kiadóhivatal.

Ezt az öt percet csak megérdemli az, aki tíz esztendőn át olvasta a Magyar Cserkészt, az első számtól a legutolsóig, és, amint a legutóbbi sportverseny bizonyítja, ez az olvasmány csöppet sem ártott neki. Öt percet kérek csak én, aki tíz esztendőn keresztül sok-sok öt percet adtam a Magyar Cserkésznek mindazért, amit a Magyar Cserkész nekem adott . . .

*

Ahogy most halomba rakom karosszékeim mellett a Magyar Cserkész tíz kötetét — ugyan csak kilenc, mert a tizedik még nincs bekötve —, egyszerre csak különös álom kápráztatja el a szemem. Mintha ennek a kilenc kötetnek s az ideai számoknak minden oldala megelevenedne, kopogni kezdene az ajtón s megkezdődne a legfurcsább felvonulás, a legkülönösebb díszmenet, amelyet valaha olvasó látott . . .

Itt jönnek mindjárt legelsőnek a versek. Ha rájuk gondolok, mindjárt elszorul a szívem: mennyi szép és tiszta volt köztük! Az őrtálló magyar, aki lehajtja fejét a magyar talajra, az ifjú, aki önmagának tesz fogadalmat, a kiscserkész, aki levelet ír a táborból és kishugócskáját őrzi, a Megyeri Hitvallás őskigyója és hitetengő hőse, az üres tábor — a többi mind, mind életre kel. Rímek és dacos szabad verssorok zengenek és kiáltanak. Lelkembe kiáltottak tíz éven keresztül . . .

Regények . . . A palotai fiúk boldog táborozása. Hadak útján járunk. A pszichofutballisták minden sikerét remegve lestem és együtt szenvedtem Hamvai Ferivel. Ott voltam én is a szajki táborban és Tuskó Matyi dacos hősét is végigkísértem útján. A magam sorsát láttam az ő sorsukban, a magam vágyait éreztem céljaikban s de sokszor adtak biztatást, ha csüggedt a lelkem a nehéz úton vagy ködbeveszett az ösvény!

És mind a többi, dús tartalmú esztendők hófehér lapjain. A vezércikkek bátor biztatása, a magunkbanzés, számvetés és új utak keresése! Távoli tájakról jött mesék, tűzímádó cserkészek, Kandersteg, a Jamboreek, afrikai levelek, amerikai csodák és más beszámoló! A cserkésztestvériség dobanó szívének üteme a külföldi krónikákon át! A magyar mult példaadó apródjai és hősei, akik meg is tudtak halni az ideálokért! Mókás, pihentető, vidám sportakadémia, a Pufi kutya, Balkörmös Muki, Pöttöm Zsiga és a többiek . . . Dugó Janiról nem is szólva, aki olyan élő alakká vált, hogy külön azért mentem el minden matinéra és előadásra, mert személy szerint is akartam vele találkozni . . . A szerkesztői üzenetek rovatát mindig gondosan átbongesztem és de örültem, ha a Nagy Főnök épp olyasmiről írt, amiről őrsi gyűlésen vagy kiránduláson beszélgettünk! Az indián iskola minden osztályát végigjártam és de szomorú voltam, amikor a vérmedve utolsó kiáltott! S jaj — hogy semmit ki ne felejtsek —, milyen élvezet volt a rejtvények fejtőrije, a pályázatok remegő izgalma . . . Mindenért nagyon-nagyon hála! —

*

Igenis, Kálmán bácsi és a többiek mind, akik tíz esztendőn keresztül ápolták, nyesegették, gondozták és építették a Magyar Cserkészt, nagyon szépen köszönöm ezt a tíz esztendőt. A könyvnyomatos lapoktól kezdve egészen a legutolsó számok Mártonka-pompájáig (hogy a rajzolókat se felejtsem ki az érdemsorból) sohase volt haszontalan az az óra, amit a Magyar Cserkessel töltöttem el eleinte hónaponként, később kéthetenként Táborbá, sítúrára, munkába, pihenésbe: mindenhova elkísért. Meg szeretném szívből köszönni! Mást (az előfizetési díjat kivéve) úgysem tudok adni ezért a tenger ajándékért.

Kérésom is lenne. Szeretném, ha a Magyar Cserkész nemcsak ebben a számban, hanem a többiben is, ami most következik, elmondana egyet-mást magáról, a szerkesztőkről, munkatársakról — de még a nyomdászokról és lapcímírókről is. Tudom, hogy a cserkészszerénység tiltja az ilyesmit, — de mi olvasók szeretnénk néha közelről is látni a kedvenceinket. Azt hiszem, okkal-móddal a bölcs szerkesztő úr majd csak talál megfelelő formát erre is.

Egyébként a Magyar Cserkésznek — no meg magamnak is — sok-sok tíz esztendőt kívánok még. Tisztelettel ígérem, hogy 1939 karácsonyán megint jelentkezni fogok. Így aztán senki se mondhatja, hogy az olvasók beleszólnak a szerkesztésbe, vagy hogy túlgyakran szólnak bele.

Szerkesztő urat és az összes munkatársakat sokszor üdvözlö

az Olvasó.

* A jubileumi számból kimaradt cikk.

A SIELÉS RENDSZERES MEGTANULÁSA.

Szebb stílust és alaposabb tudást szerez a síelő, ha nem elégszik meg azzal, hogy sít vesz és aztán néhány barátjával össze-vissza csúszkál a budai lejtőkön, hanem rendszeresen fog hozzá a tanuláshoz és akár van már valami tudása, akár nincsen, jó vezető (tanítani tudjon jól, ne csak síelni) utasításai és vezénylése mellett végzi el a következő sorrendben az alább említett gyakorlatokat.

A szintén felsorolt elméleti előadásokból sem elég azokat valamilyen könyvből átolvasni, hanem, ha nincs alkalmas hozzáértő előadó, akkor a Magyar Cserkészből, a Serényi-Hefti könyvből és esetleg a Schwicker-féle lexikonból összegyűjtött adatokat *megbeszélhetjük* barátainkkal és a netalán vitás kérdéseket hozzáértőktől, lehetőleg öreg turistáktól megkérdezzük. Sok téves gondolat tisztázódik e vitatkozások alatt. A viaszkozás titkait, a hóminőségek tulajdonságait és sok más dolgot alig is lehet másképpen megismerni, mint beható eszmecserék után. Ellenben a kötésekről nem érdemes vitatkozni.

A rendszeres sítanfolyam lefolyása a következő:

1. Előadás a *téli turistáskodásról*, síelésről mint téli közlekedési eszközről, annak történetéről, hazai történetéről, finnnek, lappok életéről, a téli utak veszélyeiről (fagyás, kihülés, köd, úttevesztés, hóihar, ólmos eső), és az öltözésről.

2. Előadás a *síró*l, kötésekről, a lécs anyaga és formájáról (hossza, szélessége stb.), erezéséről, vásárlás, karbantartás, nyári eltétel, javítás, viaszkozás, fókabőr, kéregvas, szemüveg, egyéb felszerelési tárgyak, kirándulási rendszabályok, *hazai* jó sítérületek, karácsonyi „tábor” és hosszabb kirándulásokról.

3. Száraz gyakorlat tornateremben vagy *gyepen a)* sí nélkül de bottal és bot nélkül: Alapállás, lépés, helyben fordulat előre és hátra, jobbra és balra, terpeszlépés, lépcsőzés, támasztott és terpeszsiklás állása, helybenugrás, ugrás helyben negyedfordulattal, egyensúlygyakorlatok (állás egyháiban előredűlt testtel és előrenyújtott vagy oldalt kiterjesztett karokkal, továbbá egyhábon ugrálás, földre tett lécen, vasúti sínen való végigmenet stb.)

4. Ugyanaz, de *b)* felkötött sível — fel- és lecsatolás gyakorlása versenyszerűen is, továbbá bukás jobbra és balra, felállás bottal és anélkül.

5. Előadás a *közeli* jobb sítérületekről, a hófajtákról, javítás, első segély, *viselkedés* baleseteknél, a legközelebbi kirándulás tervéről, edzésről (reggeli hideg mosdás), javításról és általános ismétlése az eddig előadottaknak és meggyőződés arról, hogy mindent jól megértettek.

6. Első kirándulás *sík területre*, mindaz, mint 3. és 4. alatt, de figyelemmel arra, hogy most már ne sok időt fordítsunk magyarázgatásra (a fiúk megfáznak); azonkívül: menet rajvonalba, csúszás (bottal tolvá) kettős- és hármaslépés, ugyanez rajvonalba és oszlopban (libasorban). Felmenet és lesiklás jó kifutója igen rövid lejtőn. Felmenet (lépcsőzetes, terpeszlépés) meredekebb, igen rövid lejtőkön. Átkelés árkokon, sövények között, esetleg alacsony kerítésen.

7. Második kirándulás *szelíd lejtőjű* területre, melynek jó a kifutója és nincs semmi veszélye. A 6. alattiak rövid átismétlése után bottal való lesiklás, közben bukás vezényszóra, szelíd kanyarodások, terpeszsiklással vagy támasztott siklással tekézés és megállás.

8. Ugyanezek *bot nélkül*, felfelmenet dobbantással, lefelé korszolyalépéssel. Siklás közben lábak kis emelgetése (felváltva jobb—bal, jobb—bal).

9. *Kissé erősebb* lejtőn ugyanezek. Erősebb kanyarodások. Esetleg féltérdén való siklás.

10. Ugyanez bottal *gyorsabb lejtőn* és botkerülgetések, 1—2 méteres ugrások és fékezés bottal.

12. Mindez meredek, de akadálytalan lejtőn mély hóban, de bot nélkül.

13. *Akadályos* lejtőn való gyakorlatozás bot nélkül.

14. Ugyanez *hátizsákkal* és túrafelszereléssel, bottal és a nélkül.

15. Előadás a tervezett kirándulásról és a szerzett tapasztalatokról.

16. 4—5 órás *kirándulás* (lassú menettel változatos, de nem nehéz terepen) lesiklásnál nagyobb távolságok, síkon önműködő zárkozás, elvből mindig egyesével (libasorban), szigorú menetfegyelemmel.

17. Utólagos *megbeszélése* a mult kirándulásnak és megtervezése a következőnek, figyelmeztetés a szokásos hibákra és a fegyelem és rend követelményeire. Megszállott területi jó sítérületek, siversenyszabályok, sí-irodalom.

18. *Másfélnapos kirándulás*.

19—21. *Lendületek* (Krisztiánia, telemark stb) alkalmas hóviszonyok között, esetleg műverseny, ugrással való megállás stb. Mindez jobb és bal oldalra egyformán.

Amíg az előírt anyag egy-egy pontjában nem teljesen biztos a társaság, addig a következő pontra ne térjen át. Viszont ahol a legügyetlenebbnek is már van gyakorlata, vagy nagyon nagy tehetsége, kivételesen két napi anyagot is össze lehet vonni. Az első öt pont egyenként 1½—3 órai időt vehet igénybe, a 6—9 alattiak 3—4 órás gyakorlatozásra vannak számítva megfelelő pihenőkkel, a 10—14 alattiak szintén.

Kezdetben nem jó erőltetni a dolgot, mert az idegeknek és izmoknak is idő kell, míg az új feladatokhoz hozzá szoknak. Később is kerüljük a nagyobb erőltetést, ez a fejlődő szervezetre egészségtelen, a téli hideg időben pedig egyenesen életveszélyes.

Vigyázni kell, hogy nagyon ki ne melegedjünk és viszont felmelegedve meg ne fázzunk. Jobb sokszor, de rövid ideig pihenni, mint elfáradás után hosszú időt egyfolytában állani. A hóba leülni, lefeküdni nem szabad. A legjobb pihenés a lassú menetelés síkon. De az étkezéshez jobb napos, vagy legalább is szélárnyékos helyen megállni — ha nem térhetünk be valamilyen fűtött helyiségbe.

Ha aztán valaki az előírt kiképzést végigcsinálta — már csak az marad hátra, hogy örsével, csapatával járjon mentől többet ki a szabadba.

Leesett az első hó, gyertünk a szabadba!

Zsembery Gyula.

MAGYAR CSERKÉSZ

A MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG ÖSSZES SZAKOSZTÁLYAINAK HIVATALOS LAPJA

Szerkesztik: id., ifj. és legifjabb Vidovszky Kálmán(ok). — Felelős kiadó: dr. Kosch Béla.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CSERKÉSZPALOTA, BUDAPEST, XXXI., BADEN-POWELL-ÚT X. 10-28. SZÁM.

RAKÉTAHAJÓ ÉS CSERKÉSZET.

Érdekes levelet kaptam nemrégiben. Olyasvalaki írta, aki maga nem cserkész, de figyelő szemmel nézi a mozgalmat, amelynek szüksége is van ilyen figyelőkre, hiszen az a hűsz ellenőrző-megbízott, aki a 400.000 magyar cserkészt állandóan látogatja, nem láthat meg mindent. Azt írja ez az úr, hogy a multkoriban egy kis sétatrepülésre indult s Nürnberg felett egy 1000291. Cs/Hungaria jelzésű Zeppelinrel találkozott. Körülbelül hűsz árvalányhajás cserkész ült a gondolában és azon vitatkoztak hangosan, hogy a jövő héten elmenjenek-e a rakéta-hajóval a szenegáli kirándulásra vagy sem. Mindenki helyeselt, csak egy fiú nem szólt semmit. Ez az úr bekapcsolta a televízort és megkérdezte a cserkészt, hogy ő miért nem akar elmenni?

— Nincs rá pénzem — felelte szomorúan a televízióon át.

Ebben a pillanatban a Zeppelin irányt változtatott és elszárguldott, az összekötöttes megszakadt. A cserkészbarát úrnak már most az a véleménye, hogy vagy ne menjen el ez a csapat egyáltalán Szenegáliába, vagy gyűjtsék össze annak a fiúnak a költségeit. Mi is persze ezen a véleményen vagyunk és lapunk megjelenésével egyidőben bekapcsoljuk az összes cserkészcsapatok rádióállomásait . . .

ÉLETMENTŐ CSERKÉSZEK. 1939. dec. 15-én életmentő kitudtetést kaptak: Röntgen Mátyás, a szegedi 10431. Klebelsberg csapat tagja egy megvadult rakétarepülőgép megfékezésért. — Einstein Péter, a szombathelyi 999. Szukováthy cs.-cs. cserkésze ejtőernyővel való életmentésért. — Dugó János, a budapesti 8513. Rádió cs.-csapat öregcserkésze graviplánból való kiesés közben végzett mentésért.

ÜRES A TÁBOR.

Írta: Léndor Dénjos. -

A Zeppelinből tűnődve lenéztem,
Alant a tábor helye üresen . . .
Üres a tábor s jaj, ez úgy fáj nekem,
Könnyel telik meg hirtelen szemem.

A Zeppelin suhogva száll az éjben
És lent a sátrak helyén csak beton,
Eltűnt az is, nem látom most már én sem,
Eltűnt a fürdő, konyha, telefon . . .

Üres a tábor, üres az én lelkem,
A Zeppelinen tűnik a határ,
De valami azt súgja s én is sejtem:
Jövő ilyenkor már új tábor vár . . .

A RÖNTGEN ÓRS.

Írta: Radvány }
Velős }
Arad } i Kezgejp
Temes }
Gyököss }
Harang }
Tábor }

A Jamboree Iroda jelenti: Az 1939 júliusában, Monroviában tartott nemzetközi konferencia szerint az 1941-es Jamboree

Ausztráliában, Sidneyben lesz. Már most fölkerünk mindenkit, hogy jelentse be: milyen közlekedési eszközön óhajt odaérkezni, minthogy a Magyar Cserkészsövetség légi flottájának az Elnöki Tanács határozata értelmében együtt kell indulnia és együtt kell megérkeznie. A tábor két hétig tart, előtte és utána azonban ausztráliai körrepülésre indulnak a résztvevők. A magyar csapat létszámát előreláthatóan 15.000-ben kell maximálni.

— Csitt! — kiáltotta John, miközben lehajolt.
— Mi az? — kérdezte Péter Mihály Jenő Sándor.
— Nem halod? A holdvonal!

Csakugyan: a lopózkodó fiúk előtt a holdvonal kivilágított teste suhant el az erdő fái között.

— Most biztos fölbrednek — bosszankodott Péter Mihály Jenő Sándor.

— Nem baj, majd elalszanak — nyugtatta meg John —. És akkor . . .

— És akkor — lihegte bosszúvágyón Péter Mihály Jenő Sándor, miközben kezében megvillant a cipőkenőcs skatulyája — bekenjük őket . . .

Ebben a másodpercben hang szólalt a sötétben . . .

AHOGYAN A PUFI LÁTJA.

Ott hagytuk el, hogy az ejtőernyő nem akart kinyílni és mindketten ott lógtunk a Sanyival és azon gondolkodtunk, hogy jaj, mi lesz, ha leesünk a földre és a föld nem fog belemenni a tréfába, hanem visszaüt. No, nem lett semmi baj, mert amikor már csak száz méternyire voltunk a táborhelytől, az ernyő mégis kinyílt és mi csendesen lebegettünk — egyenesen a tojásköltőgép tetejére, amelyet az az ügyetlen Bandi ép alánk állított. A gép feldőlt és a rekeszek kinyíltak . . . Ez volt a vége a csapat baromfitenyésztésének . . .

AZ ÖNMŰKÖDŐ SÁTORPÁLYÁZAT MEGFEJTÉSE.

A beküldött pályamunkák mind megütötték a kívánt mértéket. Ép ezért a díjat — nem adjuk ki. Újabb pályázatot tűzünk ki. Főadat: Cserkészszerpontból tárgyalatosság Ausztrália földrajza és történelme, különös tekintettel az 1941-es Jamboreera. A díjak változatlanok. Beküldési határidő: február 1.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T. U. New-York. Nagyon okosan tetted, hogy hozzám fordultál. Jelenleg nincs a Déli Sarkon veled egykorú levelezőnk. De az Észkimó Szövetség már jelezte, hogy újabb listát küld be. Talán akkor. — **Aggódó.** Meghatott leveled. De nincs okod semmitől se tartani: a marsvonatra szóló szabadjegyeket csakugyan azoknak juttattuk, akik megérdemlik. Tudod: minden héten másik két cserkész rándul át és a sorsolás során rád is kerülhet már legközelebb a sor. — **Kontár.** Nem közölhető. — **I. X.** Még mindig nem jobb. — **B. P.** Tíz esztendeje próbálsz már jobb verset írni — nem lenne jobb abbahagyni?!

Fizessetek elő a Magyar Cserkésze!

A XX. évfolyam számai

Hetenként kétszer jelennek meg.

Hetenként két Mars-repülőjegyet sorsolunk ki olvasóink között!

* Kedves fiúk! Öreg jóvendőmondónk különös csomagot hozott a Magyar Cserkész szerkesztőségébe. Furcsán csillogó fémlapok voltak benne. Amikor megvizsgáltuk, kiderült, hogy kiszedett oldalak: a tíz év múlva megjelenő Magyar Cserkész jövőlátó módszerrel megszerzett oldalak. Sajnos, sok helyen hiányos volt a szedés s így csak a fenti részletekkel tudunk szolgálni. De talán így is megfelelő kóstolót kaptok majd abból — milyen lesz ez a lap tíz év múlva. Képzéjétek csak el, ha ilyen lesz tíz év, milyen lesz száz év múlva?
A szerkesztőség.

Téli tapasztalatok.

- Jó havat! — köszöntött Laci barátom.
- Jó havat, neked is — válaszoltam, mert Laci barátom arcából láttam, hogy alighanem sít hozott neki a Jézuska.
- Hát különben mi újság nálatok? — kezdtem meg az érdeklődést.
- Köszönöm szépen, jól vagyunk valamennyien az ősben — válaszolt illedelmesen Laci.
- Remélem valamennyi fiútól hozol valamilyen érdekes kérdést mai beszélgetésünkre?
- Hát igen, gyűjtöttem kérdéseket, azonban ezek igen nehezek lesznek. Azt hiszem, Parancsnok Ur, megharagszik értük.
- Na, na! Nem olyan könnyű engem megharagítani.
- Dehát én megérteném, mert tetszik tudni, mégis furcsa, ha valakinek mindig olyasvalamire van kedve, ami akkor éppen nem lehetséges.
- Hát mit nem lehetséges most megkérdezni?
- Megkérdezni csak lehet, dehát válaszolni aligha tetszik majd nekem.
- Az majd elválik, előbb mindenesetre halljuk a kérdést!
- Mi ugyanis — kezdte Laci — az ősben beszélgetve, tetszik tudni akkor, amikor már megismertük a hindu krinolint s a híres Don Potter mutatóváltóit átgyakoroltuk, ezt mondták a fiúk, hogy jó lenne, ha Parancsnok Ur valami olyasféléőről beszélne nekem, aminek most télen is különösen hasznát vennék.
- És miért kell nekem ezért haragudni?
- Azért, mert hát a Jamboreen a cserkészek nyári tábori életüknek részeit mutatták be s most tél van.
- Ez igaz, de talán azért mégis lehetne valamit találni, amit ott tanultam s aminek most is hasznát vehetitek.
- Én mondtam, de a fiúk nem akarták elhinni.
- Neked lesz igazad, Laci, de azért a fiúk sem tévedtek valami nagyon. Ugyanis téli dolgokat nem nagyon mutogattak a Jamboreen, azonban volt alkalmunk beszélgetni velük, megnézni jegyzeteiket, folyóirataikat és könyveiket s ezekben bizony van olyan dolog, amit télen is felhasználhatnánk.
- Tessék valami ilyesmire megtanítani.
- Nagyon szívesen, de mire?
- Ha lehetne, valami olyasmire, aminek az őr egyik tagja hasznát veszi.
- Jól van. Megtanítlak a négyszögletes cserkésznyakkendő egyik legújabb, az *ötvenegyedik* fajta használatára.
- Miért éppen ötvenegyedikre?
- Mert tudod, ezt az amerikai cserkészeketől tanultam,

s nekik kell ösmerniök a cserkésznyakkendő ötvenféle használati módját.

— Ötvenféltre lehetne a cserkésznyakkendőt használni. Hihetetlen? — csodálkozott Laci.

— Hát bizony első pillanatra eléggé hihetetlen. Talán valamikor elpróbáljuk együtt mind az ötvenfélé, most azonban csak az ötvenegyedikre akarlak megtanítani.

— S ennek az őr hasznát fogja venni?

— Természetesen, mert ez nem más, hogyan lehet a nyakkendőből tetszetős, simulékony, meleg fej-, fül- és nyakvédőt csinálni.

— Hiszen ez egyszerű. Bekötöm a fejemet menyecske-módra és kész.

— Igen, *kész* a lefagyott *fül*. Mert az ilyen fejbekötésnél a fülre csak egyszeresen jut a vékony nyakkendőanyag s megvan a baj.

— Hát ők másképpen csinálják?

— Bizony másképpen! Egészen szabályos védőburok lesz belőle. Tudod, olyan dolog, ami a háború alatt jött divatba az orosz fronton s melyet eredeti orosz nevén *baslik*-nak hívták.

— Tessék megtanítani, hogyan kell azt csinálni.

— Szívesen megmutatom, de még jobb lesz, ha odaadom neked az eredeti, amerikai rajzot.

— Köszönöm szépen! Téli kirándulásokon, síelésnél, rördlízásnál és korcsolyázásnál rendszeresíteni fogom az ősben.

— Majd nyitva tartom szememet s ha nyolc deli, fejkendő legényt látok, tudom, hogy ti lesztek azok.

— Köszönöm szépen, Parancsnok Ur, a nyakkendő ötvenegyedik felhasználási módját, azonban nem tetszene tudni még valami téli újdonságra tanítani.

— Nagyon szívesen. Ez azonban olyan dolog, amire remélem nem lesz alkalmatok.

— Miért, hiszen éppen azért akarjuk megtanulni, hogy hasznát vegyük.

— Ez rendben van, azonban én most a jégbe szakadt egyik ügyes kimentési módjára akarlak megtanítani s nem kívánom, hogy veletek előforduljon.

— De hiszen ez egyáltalán nem fordul elő.

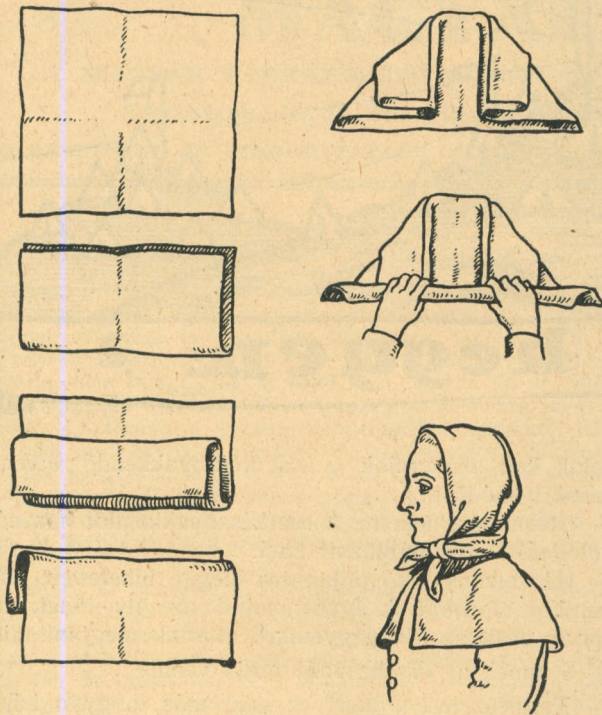
— Dehogy is nem! Hiszen már cserkészek is mentettek jégbeszakadtat.

— S ezek komoly esetek voltak?

— Annyira komolyak, hogy a Főcserkész úr Öméltósága egy tatai és egy békéscsabai fiúnak is mellére akasztotta a magyar cserkészmozgalom egyetlen kitüntését, az életmentő cserkészliliomot.

— Én is szívesen mentenék jégbeszakadtat, mert hát ez nem kunszt. Az ember vesz egy létrát vagy deszkákat s

azon, hogy a jég be ne szakadjon, közelíti meg a vízben levőt s úgy emeli ki.

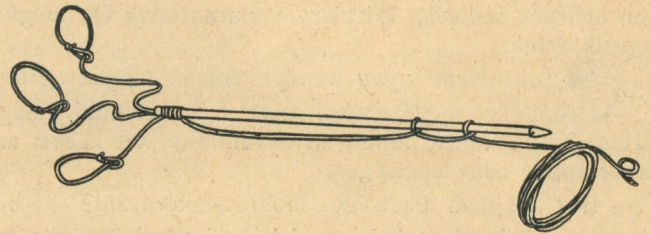

Fejvédő nyakkendőből.

- Feltéve, hogy az illető már régen meg nem fulladt.
- Miért fulladt volna meg?
- Mert valószínűleg igen hosszú időbe került, amíg te létrát kerítettél elő.
- Az lehet, hogy nem lenne a közelben létra, azonban hát a cserkészek, akik az életmentő kitérítést megkapták, hogyan mentették ki a beszakadtat?
- Igen érdekes módon. A tatai fiú, Könczey Gyula — ma már alighanem főhadnagy — korcsolyázás közben beszakadt társának levefett kabátújját nyujtotta oda s így húzta ki.
- És a másik cserkész hogyan mentett?
- Ez ám csak az érdekes! Ugyanis itt két diák korcsolyázott egy békéscsabai tavon. Az egyik fiú beszakadt. A másik segítségére sietett és —
- Ez volt az a cserkész?
- Nem! Ez egy nemcserkész iskolatárs volt, aki azonban cserkészlelkületről tett tanubizonyságot, mert habozás nélkül társa segítségére sietett.
- És kimentette?
- Sajnos ellenkezőleg. Ő is beszakadt. Együttes segítségkiáltásaikat hallotta Fabula Mátyás és ő sietett segítségükre.

- Hogyan?
- Az ott dolgozó munkások köteléből lasszót rögtönzött és egymásután mind a két fiút kimentette.
- Na ez ügyes fiú lehetett. De hát miért kellett neki lasszót csinálni. Mért nem dobta ki közönségesen a kötelet, melyet a beszakadtak elkaphattak volna?
- Tudod, a kötéldobás nyáron, vízből mentésnél, elég jó, mert a *fudokló még a szalmaszálba is kapaszkodik*, azonban a *jégbeszakadt éppen ellenkezőleg viselkedik*.
- Miért?
- Hát gondold el, milyen az, ha a jéghideg vízben, 8—10 fokos hidegben csak néhány percig is vízben evickélsz.
- Bizony az hideg lehet.
- Bizony hideg! Ilyenkor az embernek meggémberednek újjai, akkor azután nem tud vele semmit megfogni — még akkor sem, ha mentőkötelet dobna feléje.
- Ezért kell ilyenkor feléjük lasszóhurkot dobni?
- Igen. Azonban kevesen tudnak s nagyobb távolságra nem is lehet.
- Hát ilyenkor mit kell csinálni?
- Éppen erre akarlak megtanítani, ugyanis jó módszert lestem el az amerikai cserkészek tudományából.
- Mi legyen az?

Ennek is odaadom a rajzát. A lényeges egy cserkészbót vagy rúd, melynek a végére két-három hurkot, még pedig csúszzóhurkot kötünk. A botot a hurkokkal együtt bedobjuk vagy a jégen becsúztatjuk a jégbeszakadthoz, akinek nem kell mást tennie, mint átdugja a kezét egy ilyen

Eszköz vízbeszakadt kimentésére.

hurkon. A parton állók meghúzva a kötelet, a hurok a kezére szorul s bármennyire merev is a keze, a partra lehet húzni.

- Nagyszerű, ezt kipróbáljuk!
- Jó, legközelebb beszámoltok a tapasztalatokról. Viszontlátásra, Laci.

Hegymászó.

MIT ADOTT OLVASÓINK A MAGYAR CSERKÉSZ AZ ELMULT ÉVBEN!

Az 1928. évi 466 oldallal szemben az idén 576 oldalon közöltünk 23 vezércikket, 73 ismeretterjesztő cikket, értekezést, 43 elbeszélést, novellát, regényt, jelenetet, 63 cikket a cserkészelet és ügyességek köréből, 59 beszámolót, tudósítást, 44 cikket a jamboreeről, 19 angol nyelvű cikket, 83 költeményt, ezenkívül a „cserkésziúk írásai“ között 58 kisebb-nagyobb közleményt, nagyobbrészen verset, 16 sportcikket, 29 könyvismertetést és 28 különböző nagyobb (vegyes) közleményt, félezernyi szerkesztői üze-

netet, ugyanannyi kerületi hírt, 200 hírt a krónika rovatban, 36 pályázatot. Külföldi híreket 16 számban közöltünk, a kerületek közül az I. 20, az V. 19, a III. 16, a IV. és VI—VII. csak 12—12, a VIII. és IX. pedig 11—11 számba küldött tudósításokat. — Nagy gondot fordítunk a lap külsejére is, amely a legkényesebb művészi ízlést is kielégíti. Az elmúlt esztendőben mintegy 600 szép képet közölt a Magyar Cserkész.

AZ ÉN ÖRSÖM.

(Egy öreg őrsvezető kincseiből.)

Van egy fényképalbumom. Szívem mélyén őrzöm. Hét fénykép van benne. Néha, egy-egy csendes órában előveszem, lapozgatom, elnézem az arcvonásokat. Minden arc más és más, még a szeme is másként csillog mindegyiknek.

Az első arc. Valamikor ez volt a legutolsó helyen, ma az első. Mikor a legelső őrsi gyűlésre beléptem, szeme huncutul nevetett rám; az egész őrsi gyűlés alatt nem volt két percig nyugton, vele volt a legtöbb bajom. Vagy közbekotyogott, vagy a szomszédja zsebéből húzkodta ki a zsebkendőt. De amióta rájöttem, hogy e mögött a sok huncutkodás mögött nagyon meleg szív rejlik s nagyon mély lélek, és megéreztettem vele, hogy ezt becsülöm benne és amióta megérttettem vele, hogy én méltányolom azt, hogy neki nehezebb magát megfékezni, mint másnak, azóta nagyszerű cserkész lett. Eleinte nem kívántam tőle sokat, de fokozatosan rásegítettem a fegyelemre és önfegyelmzésre. Ahol csak lehetett, munkát adtam neki; ügyesen, ötletesen elvégzi mindig. Ma az őr s lelke, nincs az a nehéz helyzet, kemény próba, amelynél ne tudna hangulatot, kedvet csinálni az őrnek, ha észreveszi, hogy ez a cserkészes, ezt szeretném . . .

Ha az első az őr szíve volt, második az őr esze. Sovány, sápadtarcú, görbehátú, szemüveges, az eszével mindent felfog, de a kezéből mindent kiejt. Azt hihetné az ember: ebből se lesz soha cserkész. Rábíztam az őrsi krónikát és olyan szépen megírta, hogy végül is sikerült elhítenem vele is, a többiekkel is, hogy neki is hasznát vesszük. Azóta már hiszi, hogy belőle is lehet éppen olyan ügyes cserkész, mint a többiből. Sikerült beláttatnom vele, hogy nem elég ám, ha valaki élő lexikon és azóta ott van minden kiránduláson. Az otthontakarításnál mindig magam mellé veszem, a játéknál is gyakran s ma már annyira vittem, hogy őrsi akadályversenyen a gombfelvarrást rábírom. (Igaz, hogy a többiek mind jobban megcsinálnák, de neki így jobb!) Még a napi tornára szeretném rávenni . . .

A harmadik arc. Ez bizony csöndes gyerek, némelykor azt hinné az ember, hogy nincs is hangja. Az iskolában bukdácsol. Nem tanul nagyon sokat, igaz, de más annyi tanulóval mégis többre vinné. Megijed . . . Az őrsi színdarabban egy kis szerepet adok neki. Ha valahol bátran szerepel (vagyis meg mer tenni valamit s nem sül bele), megdicsérem. Ő a legfiatalabb az őrben, így hát folyton vigyáznom kell, hogy amolyan csöndes, elfelejtett utolsó ne legyen . . .

. . . Finom arcbőr, újonckorában egészen kisleányos arca volt. Uri fiú, udvarias, tapintatos, mindig olyan, mintha skatulyából húzták volna ki. Kedves arca, szerény, finom módora miatt mindenki szereti. De most egy fél éve nem tudok vele mit kezdeni. Először hirtelen vagy húsz centit nőtt. Ez még nem lenne baj, mert hiszen ötödikes korában mindenki megnő. De tánciskolába jár és órák alatt verseket ír és nem tanul. Már a kirándulásokra is mintha nem jönne szívesen. Nem tudom, mit kezdjek vele . . . Talán az is segít valamit, hogy van egy őrsvezetője, aki udvarias és tánciskolába is jár, mégse udvarol, rendes és mégse piperkőc, meleg szívé és mégse érzeleg. Többet,

azt hiszem, nem tehetek. Legfeljebb, hogy még odaadom neki a „Tiszta férfiúság“-ot, meg a „Jellemes ifjú“-t. De talán a parancsnok úr beszélhetne négyszemközt . . . S igaz! A csapatteával egybekötött karácsonyfaünnepélynél kijárom, hogy sokféle szerepet kapjon a rendezésnél. Hadd foglalja le gondolatait egy kicsit cserkésztestvéreinek karácsonya . . .

. . . Következik a csapat súlypontja. Az iskolában „coca“-nak csúfolják. Pedig szegény nem tehet róla, hogy olyan kövér. S azt hiszem, ez némileg diszponálja is, hogy mindenben az utolsó legyen, állandó fék, kolonc, mindenütt elkésik, leglassúbb a munkában. De azért jó gyerek. Tavaly jöttem rá erre: mikor hosszú ideig beteg voltam és az őr kissé szétesett, ő mindig ott volt az őrsi gyűléseken. Nem elsőrangú cserkész, de hű. Úgy gondolom, hogy aki nehéz zsákot cipel, az nem szaladhat fel a hegyre. Az ő kövérsége pedig fölér egy nehéz zsákkal. Nem is kívánom tőle, hogy szaladjon, de hogy mindig menjen, haladjon, azt megkövetelem tőle. Meg is teszi . . .

Hatodik arc. A legrégebb cserkész az őrbeliek közül s talán azt lehetne mondani a legjobb cserkész is. Már annyiban, hogy van ugyan néha vele is baj, de nem sok, okos és mégse stréber (sőt azt hiszem, könnyen lehetne tiszta jeles, de ő megelégszik a jó-rendű bizonyítvánnyal). Amit rábíznak, szépen elvégzi, de önként nem nagyon vállal semmit, legfeljebb ha egy-egy ünnepélyrendezés, a nagytábor nagyon fellelkesítik. Azt hiszem, hogy ha csupa ilyen fiúból állna a csapat, az őrsvezetőnek alig akadna dolga... amiből nyilvánvaló, hogy nem az én érdemem, hogy ilyen jó cserkész. De talán az övé se. Jó természete van, de igazán sohasem fogja annyira vinni, amennyi tőle tellenek . . . Ejnye, egyszer tábori éjjeli őrsegen erről talán jó lenne őszintén, tapintatosan elbeszélgetni vele . . .

Az utolsó arc. Kicsit sötét arc, mintha szürke kérdőjel lenne számomra. A többi arc mind beszél, ismerem. Ezt nem. Jár gyűlésekre, néha nagyon szépen résztvesz a munkában, máskor meg lehanyaglik. Van valami ellenszenves, sötét vonás az arcán s nem lehet hozzá közeledni, bezárkózik. Az őrben az utolsó. Azt hiszem, lelkünk legmélyén valamennyien őt tartjuk legkevésbé cserkésznek. Olyan, mint a kérdőjel a mondat végén; vajjon nem változtatja-e meg egész értelmét, egész munkám értékét? Csak azzal, hogy ott van, ilyen sötét arccal, ismeretlenül köztünk a sor végén már két éve . . . Miért utolsó? . . . Talán azért, mert mindig utolsónak tettem a sorban . . . szívében?

. . . Hét arc, hét alakuló cserkész. Én vagyok a jóbarátjuk, az idősebb testvér, aki ugyanazt az utat járta, mint ők, átment ugyanazon, min ők és aki komolyan próbálja cserkészlélekkel élni az életét . . . Ahol ma én vagyok, oda elérkeznek ők is egy-két év múlva s amilyen cserkész én vagyok, olyanok ők is . . .

. . . Ugy-e, neked is van egy ilyen albumod, öt-hat-hét fényképpel, kedves arccal, szíved mélyén?! . . .

Schuh Ottó.

Két pályázatot hirdettünk a december 1-i számban őrsvezetők részére. Az első: ki veti fel a 10 legtalpraesettebb kérdést az őrsvetés problémáival kapcsolatban? A második: ki válaszol leghelyesebben, legcserkészszerűbben egy-egy kérdésre, akár maga vetette fel önmaga előtt, akár pedig majd az első pályázat eredményeképpen közzétendő kérdésekből választ. Az első pályázat eredményét csak a január 15-i számban közöljük, ennek megfelelően a második pályázat határideje is kitolódik február 1-re.

A X. ker. weekend őrsvetési táboráról a következő számban számolunk be.

PÁLYAZAT.

Keresztépítés.

— Huh, de rendetlen ez az örsi-polc! — kellett kimondanom a szentenciát. A rideg nyilatkozat a „Kígyó“-örs tagjai között határozott megdöbbenést váltott ki.

— Ki volt a héten a soros? — kérdezte Bandi örsvezető metsző hangon.

— Én voltam, Bandi — hallatszott egy ismerős hang —, de mondhatom . . .

— Hogy alaposan remekeltél, Tihamér! Mi?

— Én szerettem volna rendet csinálni, de olyan nehéz volt a sokféle tárgyat rendbe összerakni! — panaszkodott a bűnös.

Megsajnáltam Tihamért és védelmére siettem:

— Hagyjátok szegény Tihamért, nem tehet róla, ha kombináló képessége fejletlen.

— Nem valószínű, hogy az lenne az ok, Parancsnok úr — mondta Bandi —, hiszen ő hozta forgalomba a keresztjátékot, melyet — szerinte — csak ő tud megoldani, mert neki van egyedül olyan fejlett kombinálóképessége . . .

— Szóval Tihamér valamilyen összerakó-játékot talált fel?

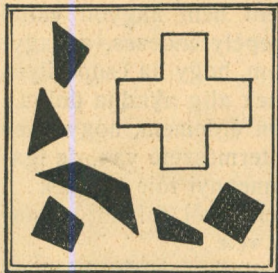
— Igen — szólt Bandi —, itt is van egy! — s ezzel elővett néhány furcsa fadarabot.

— Na, mit kell ezzel csinálni?

— Keresztbe kell őket összerakni — mondta Tihamér.

Megpróbáltam, de hiába. Láttam a kaján mosolyt egyesek arcán. Próbáltam a dolgot áthidalni.

— No, fiúk, én ezt a játékot elviszem alaposabb tanulmány céljából s addig hagyjuk függőben, van-e Tihamérnak kombinálóképessége vagy nincs . . .

Legközelebbi összejövetelig kérem a Magyar Cserkész olvasóit, segítsenek megoldani a feladatot, mert hátha Tihamér csak becsapott bennünket s a keresztet nem is lehet összerakni.

A kérdés tehát: *Összeállítja-e Tihamér a mellékelt részecskékből a keresztet?*

Megfejtési határidő: 1930 jan. 10.
I. díj 5 P, II. díj 3 P, III. díj 2 P.

Sport
és
Meinl kávé

ÚJESZTENDŐRE . . .

Öreg regös mondja.

Haj, sok föld mögösmért,
Sok tábornok bejártam.
Duhaj, ifjú kedvvel
Sok csatát csatáztam.
Lantom sokszor zöngött
Vidám áldomáson,
Jó bor mellett sirni
Sohsem vót szokásom.
Sok esztendő vagyon
Immáron mögöttem,
Könyeremnek javát
Biz én már mögöttem.
Nem tom, jut-e még majd
Egy darabka nékem,
Vagy tán mást itélt már
Az Úr fönn az égben.
A lantom is pudvás,
Öreg az is szörnyen.
Néha-néha bizony
Ráhullik a könnyem.
Amit egykor hittem,
Hazugság az régön.
A virág is más már
Odakünn a rétön.
Elhullott mellőlem
Sok derék pajtásom.
A vidám üdöket

Már többé nem látom,
Haj, többé nem látom . . .
Mégis örvendezünk
Az új esztendőnek.
Régi kedvvel zöngjön
Újra régi ének.
Meggöndítöm halkan
Régi rossz fám húrját,
Az elmúló évek
Eltemetöm búját.
Ó bort a kupába!
Ügyse soká élök . . .
. . . Sorsot én senkivel.
Azért nem cserélök.
Régi hitöm újra
Föllángol az égig:
A mi vetésünk is
Egyszer csak beérik . . .
Nem lösz mindig tán úgy,
Ahogy vagyon máma,
Nem leszen hiába
Sok-sok embör álma.
Terömnek még itten
Boldog áldomások:
Hittel hisznek még a

Hitetlen Tamások.
Addig is hadd zöngjön
Régi regös ének . . .
Elmulának majd a
Búbánatos évek.
S hogyha majd a sok bú
Változik örömmé,
Vig kupát köszöntünk
Az új esztendőre,
A vig esztendőre . . .
De talán addigra
Én már messze járok,
Virulnak fölöttem
Csöndes vadvirágok . . .
Akkor, hogyha öröm
Költözik közétek
S csöndül újra halkan
Régi regös ének,
A nagy vigasságban
Csöndül a pohár is:
Haj, vidám vitézők,
Gondoljatok rám is,
Egy kupa bort akkor
Köszöntsetök rám is,
Köszöntsetök rám is.

Lévai Alajos

(Hatodik közlemény.)

Legszorgalmasabb levelezőink több ízben elpanaszolták, hogy bármilyen öröm is számukra fenntartani a jóbarátságot külföldi testvéreikkel, a postaköltség olyan anyagi megterhelés nekik, amelyet nem minden esetben tudnak viselni. Ezeknek most örömmel jelentjük a következőket:

1930 jan. 1-től kezdve minden *bejelentett* levelezőnk bélyegsegélyben részesül, ha külföldi barátjának írt levelét rendszeresen megcímzett, de felbélyegezetlen és le nem ragasztott borítékkal együtt beküldi hozzánk (tehát két boríték kell: a külső hozzánk van címezve, a belső a kérdéses külföldihez). Ugyanis mi az ilyen levelet felbélyegezzük és továbbítjuk rendeltetési helyére. A boríték leragasztásának mellőzését azért kérjük, hogy idegen nyelvű leveleitekben az esetleg előforduló kiáltó „sajtóhibákat” elsimíthassuk.

Azokat a külföldi címekeket, amelyeket tőlünk kaptok, mi nagyon különböző helyekről szerezzük be. Van köztük olyan, amit a londoni Nemzetközi Iroda adott meg nekünk s van olyan, ami egy-egy viharvert cserkészszótesz lapjairól indult útnak pár évi pihenő után. Így mi el tudjuk képzelni, hogy némelyik címről nem fogtok választ kapni leveletekre. Talán mondanunk sem kell, ilyenkor nem az a teendő, hogy a végzet újjmutatását sejtve a dologban, búcsút mondjatok a külföldi levelezésnek, hanem, hogy újra forduljatok hozzánk. Természetesen méltányos várakozási időt kell figyelembe venni. Európai címről 4—6 heti hasztalan várakozás után mondhatjuk, hogy nem vált be. Más világrész esetén 2—3 hónap után.

Beszámolva december 1-én kitűzött pályázatunkról, sietünk megállapítani, hogy semmi tekintetben nem vagyunk megelégedve az eredménnyel. Szégyeljük elárulni, hogy csak két pályamunka érkezett be s a kettő közül is csak az egyik tekinthető komoly próbálkozásnak, de jutalmazásra az sem méltó. Pedig a levél megfejthető volt, mindössze jól kellett volna tudni hozzá angolul és érteni kellett volna egy kicsit a következtetéshez.

Amint egyik megfejtőnk eltalálta, a megoldás menete az, hogy az ember szavankint visszafordítja a szöveget angolra és az így nyert angol levelet magyarra. Így a tulajdonképpeni megfejtés a közbeeső angol szöveg. Mi azonban a végleges magyar szöveget közöljük, amelyet érdekes lesz összehasonlítani Harry barátunk eredeti levelével.

Kedves Tibor barátom!

Nagyon köszönöm az ön levelét és levelezőlapját. Ime négy íráshiba (spelling mistakes), amit szeretnék kimutatni önnek. ME, ön ezt így írja: MI. EVERY, ön ezt így írja: EVRY. SUMMER, ön ezt így írja: SUMER. És WEEKS, ön ezt így írja: WICK. Ön igen jó angol nyelven írt és én mindent megértettem. Az angol nyelvet roppant nehéz megtanulni, mert mi azt nem úgy ejtjük ki, ahogy leírjuk. Én egy tőzsdeügynöki (stockbroker) hivatalban dolgozom. Mikor én elmondom, hogy én egy tőzsdeügynöki hivatalban dolgozom, az emberek rendszerint azt szokták hinni, hogy én nagyon gazdag vagyok, pedig ez nem így van. Nekem is éppen úgy legalul kell kezdenem, mint bárki másnak. Tény az, hogy (as a matter of fact) én nem szeretem azt a hivatali, amelyben vagyok.

Sajnos, de én nem fogok tudni elmenni Magyarországra a jövő nyáron, mert nem futja a pénzemből. Azért remélem, hogy még meg fogom látogatni önt valamikor. Ön láthatja, hogy én nem kerések igen nagy összeget (amount) ott, ahol dolgozom.

Miféle (what kind of) munkát végez ön tulajdonképpen? Remélem, hogy ön élvezni fogja jövő évi utazását. Ha én gazdag volnék, az lennék, amit mi angolok kalandornak nevezünk.

Mr. Williams barátomnak, akit ön Avery Hill-ben látott, teljesen nyomát vesztettem. Sajnos, éppen most nem küldhetek önnek több címet, mert régi barátaim mind elhagyták a kerületet.

Végezetül köszönöm önnek, hogy ki fogja javítani a leveleimet és igyekszem megtanulni az ön nyelvén.

Barátotok

Harry.

P. S. Ez a két lap az én autogramm könyvemből van; lesz szíves ön rávenni családjá többi tagját, hogy azt aláírják és következő levelében hozzám visszaküldeni.

Végezetül pedig közlünk néhány angol mondatot, melyek jól fel lehet használni egy téli levélben.

The city (town, village), I live in is in the
A város (kisváros, falu), ahol én lakom, van a
great Plains in the East (West, North, South) of Hungary.
Nagy Alföldön keleti (nyugati, észak, déli) részén.

But I spent the holidays in a Scout camp among the hills.
De én töltöttem a vakációt egy cserkész táborban a hegyek közt.
We have had a jolly good time of skiing and tobogganing.
Pompásan telt az időnk síeléssel és ródlizással.

Some of our troop went to a winter camp, but s
Csapatunkból néhányan mentek egy téli táborba, de én
could not leave my work (I was not feeling fit, enough
nem hagyhattam itt munkámat (nem voltam olyan jól, hogy
to join them).
velük menjek).

I have much skating this winter.
Én sokat korcsolyázom e télen.

We also go hiking in winter and we feed the birds.
Megyünk kirándulni télen is és etetjük a madarakat.
On the great Plains there have been extensive swamps
A Nagy Alföldön voltak nagy mocsarak
previous to the regulation of rivers.
előtte a folyószabályozásnak.

Therefore bird life is still very rich there.
Ezért a madárvilág még mindig igen gazdag ott.

Wild ducks, wild geese, herons, peewits, moor hens are common.
Vadkacsák, vadlibák, gémekek, bibicek, szárcsák gyakoriak.

Cranes and kingfishers are rare now.
Darvak és kócsagok ritkák ma már.

Pheasants, partridges, hares and deer are to be found
Fácánok, foglyok, nyulak s őzek találhatók
all over Hungary.
mindenütt Magyarországon.

In very cold winters wolves come down from the Carpathians
Nágyon hideg télen farkasok jönnek le a Kárpátokból
and cross the Hungarian frontier.
és átlélik a magyar határt.

What are your hobbies?
Mik az ön kedvtelése (passziói)?

My favourite hobby is stamp collecting (wireless,
Az én legkedvesebb időtöltésem a bélyeggyűjtés (rádió,
electricity, building of model airplanes, railways,
elektromosság, építése modell repülőgépeknek, vasutaknak,
chemistry, nature lore, fretwork, photography, wood carving,
kémia, természetismeret, lombfűrész, fényképezés, fafaragás,
drawing, painting, campcraft).
rajzolás, festés, tábori munkák).

How did you spend your Christmas holidays?
Hogy töltötte ön az ön karácsonyi vakációját?

I am 17: what is your age?
Én 17 éves vagyok; hány éves ön? (Mi az ön kora?)
What kind of work do you do, or are you at school?
Mi az ön munkája, vagy iskolába jár ön?

What animal is your patrol named after?
Milyen állatról van az ön őrs elnevezve?

Our patrol are the swallows, gulls, falcons, wood pigeons,
A mi őrsünk a fecskék, sirályok, sólymok, vadvaglamok,
skylarks.
pacsirták.

Who is your patrol leader?
Ki az ön őrsvezetője?

We build some rowboats (canoes) this winter.
Mi építünk csónakokat (kajakokat) e télen.

Figyelem! Külföldi levelezés ügyében minden levél a kül-
földi ügyeket intéző hivatalhoz címzendő, a boríték bal felső
sarkán „levelezés” megjelöléssel. Fordításokat a december 1-i
számban közölt feltételek mellett vállalunk. *Átányi István.*

(Folyt. köv.)

MONOR.

Apró házak, akácillatok,
Muskátlis, apró, kis ablakok.

Ifjú papok, öreg templomok.
Rétfutó hosszú házsorok.

Utcaporban játszó gyerekek.
Gémeskutak, vályúk, tehének.

Fakereszték, fűzfák, temetők,
Messze távol elnyúló mezők.

Iskolák, sok apró kis diák,
Virágok, kertek, petuniák.

Keskeny járdák, árkok, utcapor.
S lánykacagás messze valahol.

Wiener János

PÁLYÁZATOT HIRDETTÜNK

a Magyar Cserkész előfizetésére. Ime az eredmény:

1. A két, abszolút legtöbb példányban előfizető csapat a
44. Rákóczi (Gödöllő) és a 14. Holló (Esztergom), amelyek
az összes csapatok közt legtöbb előfizetővel rendelkeznek. —
A 44. Rákóczi 1 céllövő puskát, a 14. Holló egy sátorlapot nyert.

2. A csapatlétszámhoz viszonyítva legtöbb előfizetőt az
550. Baross Gábor cs. cs. tud felmutatni s így 1 sátorlapot nyert.

Létszámukhoz képest magas példányszámmal rendelkeznek
még a 66. Báthory (1 pár sítalp), 145. Sirály (1 pár sítalp),
366. Végvári (a Magyar Cserkész összes kiadványai), 70. Fes-

tetich (a Magyar Cserkész kiadványaiból fél sorozat), 22. O.
K. E. (a Magyar Cserkész kiadványaiból fél sorozat).

A pályázat állandó. Nemcsak megkezdeni, folytatni is kell,

csak az előfizetőknek lesz belőle hasznuk, ha a Magyar Cser-
kész szépül. Jubileumi számunkra mindenünnen érkeznek az üd-
vözlések az előfizetők köréből; a megnyilvánuló szeretetet kö-
szöni a Magyar Cserkész és további jó munkát kíván.

MIT JELENT „PENTÓDA”?

A „pentóda” szó, amely egy különös, jó tulajdonságokkal bíró
új rádiócső neve, görög eredetű, amennyiben a „penta” (öt)
és a „hodos” (út) szóból származik.

Ilyenképpen a „pentóda” „ötüti” csövet jelent. Egyéb rádió-
csövekkel szemben, mint pl. a közönséges vevőcső (a trióda)
és a kétrácsos cső (tetróda), a pentodánál öt áramkört —
áramutat — különböztetünk meg: az izzószálkört, a vezérlő-,
az árnyékoló- és harmadik rácskört, végül az anódkört.

Ezek után azt lehetne hinni, hogy a pentóda talán valami
komplikált holmi. Holott külsőleg csak abban különbözik a
használatban levő többi csőtől, hogy foglalatán külön kis csatlá-
kozókapcsa van. Ezt a kapcsot az anódfeszültség pozitív pólu-
sához kell kapcsolni. E cső minden vevőkészülékben alkalmaz-
ható.

Néha azt halljuk, hogy a rádiótechnika terén már letűnt a

nagy találmányok kora. Ez alatt azonban bizonyára azt értik,
hogy azoknak a korszakos találmányoknak ideje járt le, ame-
lyek sokszor csak valamely szerencsés véletlen következményei
voltak és amelyeket a mai technika tervszerű vizsgálódásokkal
és józan számításokkal kiépít és tökéletesít.

Igy például a pentóda-cső is céltudatos laboratóriumi kuta-
tások és vizsgálódások gyümölcse, amely nagy lépéssel vitte
előre a rádiótechnikát. A Philips-művek a dicsőség, mert ezt a
B 443. és C 443. alakjában a rádiócsők közkincsévé tette.

A végerősítőcső gyanánt használt pentóda-cső elsősorban a
hangvisszaadás terén jelent nagy javulást, különösen pedig a
magasabb hangfrekvenciákban. A valóban természetű rádióvé-
telre nézve ez a legnagyobb jelentőségű tény.

Ezenkívül más előnyei is vannak ezen újfajta csőnek. Ugyan-
oly anódfeszültség mellett sokkal nagyobb a teljesítménye, mint
a közönséges csövéké. Erősítése pedig akkora, hogy használa-
tánál egy hangfrekvenciafokozatot mellőzni lehet.

Igy hát nem csoda, ha valamennyi igazán modern vevőké-
szülékben végerősítő gyanánt pentóda-cső használatos.

A MAGYAR FOGORVOSOK EGYESÜLETÉNEK
ELLENŐRZÉSE MELLETT KÉSZÜL.

Előljárobeszéd.

Régóta motoszkál a lelkemben egy nagyon különös história. Annyira különös, hogy szinte el sem merem mondani, mert még akadna ember, aki azt mondaná rá: mese az egész. Pedig minden szava igaz.

Szellő szárnyán szállt-e hozzám, nyári erdőn pajkos kis koboldok meséltek-e, vagy csendes éjszakán az Álomország meseemberkéi sugták a fülembé az erdei fiú történetét? Ki tudná megmondani?

Jött és megfogott és bennem él. És én azt akarom, hogy bennetek is így éljen s hogy minden cserkészfiú a magáénak vallja, mint ahogy én a magaménak vallom. Leirom nektek úgy, ahogyan én tudom. Olvassátok.

Csak egyet kérek tőletek. Hogy, ha a históriát olvasva valaki csak egyszer is azt érzi: ez nem lehet igaz, hazudik a mese, — akkor az tegye le a könyvet rögtön és többé a kezébe se vegye. Mert az erdei fiú történetét hitetlenkedve, kételkedve nem lehet olvasni.

Ezt az egész előljárobeszédet is csak azért írom, hogy a mesemondó komoly szavával bizonyítsam: az erdei fiú eleven hús és vér gyerek, köztünk él és lehet, hogy ti is ismeritek, csak nem tudjátok, hogy ő az. Én először csak itt-ott hallottam róla, aztán beszéltem olyannal, aki látta; aztán egyszer a Lackó (emlékeztek az 1000-es „Sólymok“ Lackójára, úgy-e?) elhozta azt a fényképet, amelyet ég és föld között egy sziklahasadékban szorongva csinált róla és a kutyájáról; és végül a mult nyáron találkoztam is vele. És mondhatom, melegség futotta el a szívemet, amikor megláttam, mert soha még ilyen pompás példányáról a magyar fiúnak nem is álmodtam azelőtt.

Ti igazán nem hallottatok soha még a csiki hegyek kis emberéről? Akiről annyi titokzatos legendát suttognak az erdélyi magyarok s a babonás dákok? No, persze, Csikország messze van s mióta kincses Erdélyben a dákok az urak, még a messzínél is messzebb került tőlünk minden, ami magyar ott túl a Királyhágón! A csiki hegyek kis emberének híret körülbelül öt-hat évvel ezelőtt hallottam először. Erdélyből feljövő diákok mesélték, hogy a csiki havasoknak furcsa kísértete van: különös ruhájú apró ember, törpe vagy kis fiú, aki egy medvenagyságú hófehér kutya kíséretében fel-felbukkan néha az erdőn s a babonás dákok katonák azt beszélik, hogy aki találkozik vele,

azt rövidesen valami igen nagy baj éri. A magyarok nem félnek tőle; azt tartják, hogy ő a csiki hegyek magyar szelleme. Szemtől-szembe nem látta még soha eleven ember, csak egy-egy távoli hegycsúcson, járhatatlan sziklák peremén tűnik fel néha egy pillanatra, de mielőtt a figyelő a távcsövéhez nyúlhatna, már eltűnik a szeme elől. Hová lesz, hol él, kicsoda, azt senki sem tudja. Titokzatos és megfoghatatlan, mint amilyen titokzatos maga a hófödte hegyóriás, meg az erdő, a szikla, a csiki ősvadon.

Két év előtt olvastam az egyik újságban, hogy a dákok megtizedelték egy csendőrszázadukat, mert megtagadta az engedelmességet. Valami ismert nevű előkelő magyar fogoly szökött meg a börtönből s az Olt forrásvidéke irányában az erdőbe menekült. Az üldöző csendőrszázad szorosán a nyomában volt már, amikor hirtelen abbahagyták az üldözést és rendetlenül, zűrzavaros meneküléssel özönlöttek ki a hegyek közül. Állítólag valami jelenséget láttak. Fehér medvéről, meg magyar hegyek törpéjéről beszéltek a csendőrök; nem lehetett a beszédükön eligazodni... Az erdélyi diákoknak mutattam a cikket. Azt mondták rá, hogy a csendőrök bizonyára a csiki hegyek kis emberével találkoztak.

Tavaly husvétkor Pesten járva benéztem a Sólymok otthonába, hogy meglássam a régi pajtásokat meg Előd parancsnok urat. Beszélgetés közben Előd úr valami ropant érdekes nyári tábortervet említett: Csikországba akar menni a Sólymokkal s a havasok világában mozgó-tábor rendezni.

„Megkeressük a csiki hegyek kis emberét“ — mondta nevetve.

Az ősszel aztán meglátogatott. Vacsora után a dolgozószobámban magunkra maradtunk. Előd úr csendesen rágyújtott egy szivarra s aztán a tárcáját elővéve, kérés-gélt benne valamit. Vártam. Tudtam, hogy érdekes dolgokra lehetek elkészülve, mert ha Előd úr nagyon hallgat, akkor nagyon érdekes mondani valója van.

Nem is csalódtam. Egy kis fényképet vett elő a tárcából s szótlanul nekem nyújtotta. Vad külsejű, gigászi fehér kutya mellett, kezét a kutya fején nyugtatva, egy kis fiú állt; olyan szép és olyan csupa-erő és csupa-vadság kis fiú, amilyent sem azelőtt, sem azóta még egyet nem láttam. Kutya és fiú ugrásra kész, feszült figyelemmel néz valamit. Ugy látszik, valami zaj, vagy mozgás felkeltette

a figyelmüket; a fiú jobb öklében szorított balta pillanatnyilag üthet... Aláírva egyetlen szó: „Lurkó“.

Letettem a képet és kérdőleg néztem Előd úr szemébe. És ő halkán mesélni kezdett. Amit elmondott, az a legcsodálatosabb történet volt mind között, amelyet valaha hallottam. Az erdei fiú élete története. Keserű magyar sors a magja, de az egész annyira tele van vadsággal, romantikával s emellett gyerekes bájjal és szépséggel, hogy elhallgattam volna reggelig. De Előd úr kegyetlen. Amint befejezte a meséjét, felállt, nyújtzkodott egyet s barát-ságosan jóéjszakát kívánva, aludni ment anélkül, hogy

ezernyi kíváncsi kérdésemre csak egy betűt is felelt volna. Másnap visszautazott Budapestre, itt hagyva nekem a képet s egy csomó zsongó, kavargó gondolatot.

Most, amikor ezeket a sorokat írom, a fénykép itt fekszik előttem az asztalon. Nézem, nézem s megpróbálom elmondani nektek a Lurkó történetét úgy, ahogyan az a valóságban lejátszódott. Nem veszek el belőle semmit, de hozzá sem teszek. Tiszta igazság minden szó, amelyet leírok.

Higyjétek s úgy olvassátok.

Kosztler atya.

(Folyt. köv.)

A VI B. CSERKÉSZTÖRVÉNY.

Málé Mikit most az ember
Nagy munkában lelheti:
Mert ő most a cserkésztörvényt
Kissé megfejelgeti.

Mert a törvény bár kitünő,
Még biz nem tökéletes:
Málé Miki egy kalandja
Be is bizonyítja ezt.

Egy-két morzsát dehogy sajnált
Szegény kicsi madártól,
S hogy még több veréb is kérte:
Mevont többet magától.

Amde a baromfiudvar
Megsejté a lakomat,
Egy vállalkozó kakaska
Szárnyal a palánkon át.

Miki most már úgy gondolta:
Sok a jóból is megárt,
És a maradék kenyérral
Lassan haza retirált.

Azaz, hogy csak hátrált volna,
Amde most jött a java.
Most meg hátba támadá a
Pulykák felbőszült hada.

„Kenyeret, hé!“ — kiáltozzák.
Miki mondja: „Bocsánat!“
„Hogy ha nem adsz, megkóstoljuk,
Milyen ízű a lábad.“

S mert mivel, hogy a lábszára
Minden diáknak drága,
Miki aznap a kenyérből
Egy falatot sem rága.

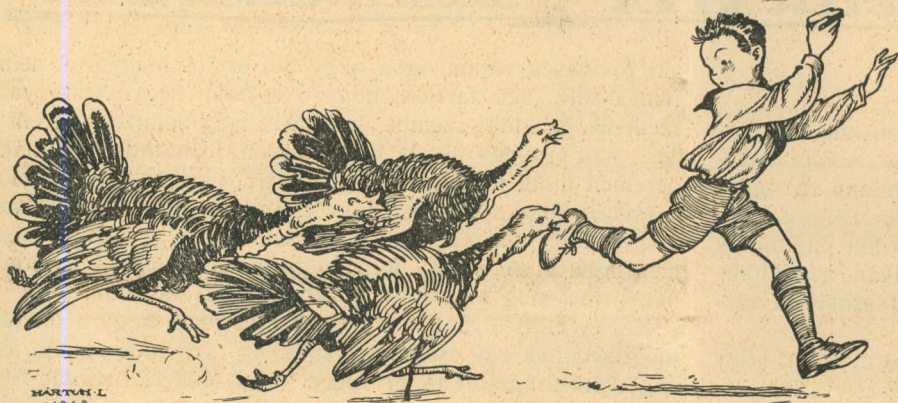
Akkor támadt fel fejében
Ez a merész gondolat,
Hogy teljessé kell még tenni
A cserkészsabályokat.

„Cserkész jó az állatokhoz“
Igy a törvénynek szava.
Igenám, de a dolognak
Ez csak egyik oldala.

Amint látjuk, így a törvény
Még egyoldalú nagyon,
Pótlásul még egy B) pontra
Igen nagy szükség nagyon.

A jövőben ez a törvény
Ilyen alponthoz képez:
VI. B) törvény: Minden állat
Jó a szegény cserkészhez.

Mikroszkóp.

Történt tegnap délután, hogy
Az udvarba kimene.
Vele volt az uzsonnai
Finom vajaskenyere.

S ahogy nézi, nézegeti,
S nyalja szája szegletét.
Csrr, elébe odatoppan
Egy éhes szegény veréb.

Miki persze tudta jól, hogy
Mi a cserkészbecsület,
Hogy a cserkész állatokat
Mindig gyengéden szeret.

Kis morzsával kifizetni
Ily nagy urat nem lehet,
Miki most már falatonkint
Osztotta a kenyeret.

Mi tagadás: volt keletje
Gyültek a baromfiak,
Miki pajtás népszerű lett
Egy szempillantás alatt.

Igen ám, de a kenyérnek
Az a rossz természete,
Hogy ha osztják — nemhogy nőne! —
Inkább mindig fogy vele.

Fontos felhívás a rejtvényfejtőkhöz !!!

50 főnyeremény!

Rejtvényverseny eddig nem létezett értékű díjakkal!

1800 jutalom!

Minden pályázó nyer!

Főbb díjak a következők:

Egy motorbicikli.
Egy előkelő szanatóriumban kéthetes üdülés teljes ellátással.
Egy komplett cserkészfelszerelés.
Egy kitűnő vadászfegyver tokban (nyertes választása s erint).
Egy 3 lámpás rádiókészlet hangszóróval.

Egy kerékpár.
Egy 12 személyes komplett evőkészlet tokban.
Egy komplett íróasztalkészlet márvánnyal.
Egy férfi- vagy női trench-coat, külön bélessel.
Egy bőrkabát (ferfi vagy női).
Egy teniszfelszerelés (1 kitűnő rakett 12 db labda)

Egy teljes vívófelszerelés.
Egy férfi-Itönyre való szövet.
Egy légiutas repülőgépen Budapest-Wien és vissza.
Egy 9x12 fényképezőgép.
Egy lapos férfitűzőbóra.
Egy arany manz-ettagombkészlet.

A nyeremények teljes listája és a feltételek a „Nők Ujságja“ rejtvénytársaságában. Kérje azonnal díjmentesen. Budapest, IV. kerület, Bécsi-utca 3. szám.

ELETMENTÉS

A Főcserkész Úr életmentőkitüntetését adományozott:
BENKE FERENC 321. számú budapesti cserkésztisztnek,
 fuldoklónak úszva végzett kimentéséért,
LAZARUS LAJOS 30-as csapatbeli budapesti cserkésztisztnek,
 hóviharban eltévedt ember megmentéséért,
IFJ. NÁDOR LAJOS 661-es csapatbeli pécsi cserkésztisztnek
 megvadult ló megfékezéséért,
OSVÁTH GYÖRGY 30-as csapatbeli budapesti cserkésztisztnek,
 hóviharban félig megfagyott ember megmentéséért,
SOÓS JÓZSEF 321-es csapatbeli budapesti rajvezetőnek,
 fuldoklónak úszva végzett kimentéséért és
STAHL BÉLA 30-as csapatbeli budapesti segéd tisztnek,
 hóviharban félig megfagyott ember megmentéséért.

*

A Főcserkész úr **DICSÉRETBEN** részesítette az életmentés terén végzett jó munkáért és elemi csapások alkalmával teljesített kiváló működésükért:

Poblucz Ferenc 553. csapatbeli, **Szöke Mihály** 458. csapatbeli, **Papp Lajos és Karabinszky Sándor** 156. csapatbeli, **Szunyogh Béla és Liebhaber Kálmán** 903. csapatbeli cserkészeket.

PÁLYÁZAT.

Mi a véleményem az ideális Dugó-féle otthonról?

Borzasztó lesújtó vélemények érkeztek Janikáról és az otthonáról. Mindenki megegyezett abban, hogy ez az „otthon” minden, csak nem cserkészotthon, még kevésbé ideális cserkészotthon. Alább közlünk egy pályázatot, mely részletesen felsorolja a „tárgyi tévedéseket”; ezen javításon kívül csak jóakaratólag akarjuk még figyelmeztetni Janikát, hogy véletlenül se mutassa meg művét a magyar-, vagy rajztanár úrnak, mert akkor őh borzalom! . . .

De erről nem beszélünk többet; elég borzalmas végighallgatni az alábbi sok javítást is.

Kedves Janikám!

Ne haragudj, ha esetleg nem értelek meg mindenütt, vagy ha esetleg szigorúan bírálom meg tervezettedet, de az otthon fontos és éppen azért akarom, hogy esetleg a soraimból is tanulj valamit a terved keresztül viteléhez.

Menjünk csak be az otthonba . . . De hogyan lehet bejutni? Hiszen a kilincs, a kulcslyuk nélküli zár a sarokvassal egyoldalon van. Igaz, a másik oldal szabad, de ott van a lábtörő, és a sarokban a gyalupad. Janikám! Nálatok a lábtörőt a szobából távozók használják és nem a belépők?

Miért teszed belülré a felszegezetlen (!) „Isten hozott” felírást? Az „Isten veled”-et kívül helyezted el? Nem gondolod, hogy úgy hiba van a kréta körül? De ha már feltetted, miért irtad egy „t”-vel, a lilomot miért fordítottad meg?

A gyalupadot azért tetted a sarokba, hogy a 4. lába híján a falnak támaszkodhasson? Igaz, munkaközben jól esik a friss víz, a vízeskancsónak azért semmi helye nincs a gyalupadon. Miért nem készítesz a gyalupad szorítójára lyukat, ahová a szorítóvasakat bedughatnád. Azért, hogy a vasakról is elfeledkeztél, erre szükség van. A gyalupadod árnyéka lehetetlen.

Janikám! A fogasodat nem teljesen jó helyre tetted, mert csak a gyalupad tetején keresztül közelíthető meg és a ráakasztott hosszabb tárgyak beleérnek a forgácsos porba. Hát az akasztókat miért tetted rá fordítva és miért érinted az akasztók végét a fához, hiszen így nem tudunk ráakasztani semmit? Hát az az árva kalap mit keres a fogason? S hogyan akasztottad fel,

mikor az akasztó a fát éri és a vihariszíjjon nincs csat, amivel odafűzhetted volna?

Hanem a mentőládád elhelyezése hajmeresztő!! Komoly baj esetén, a gyors munka kedvéért a munkaasztalon és a fogason keresztül óhajtasz belenyúlni a ládába? Miért tartod nyitva, miért van a mérge szabadon, miért nincs a láda jól zárható lakkal, vagy zárral felszerelve? Hiszen így a csapat kisebb tagjait a kíváncsiság könnyen veszélybe kergetheti. Ha új otthont tervezel, miért nem szereled fel teljesen a mentőládát, amelyik hiányossága mellett még rossz beosztású is? És mióta tartanak cserkész-mentőládában mérgeket?

Kedves gondolat, hogy az otthont őrsi zászlókkal is akard díszíteni, de az akarás nem elégséges. A zászlók rossz elhelyezése, lehetetlen iránya, állása és durva kivitele elrontja a hatást. Miért rakod a sarokba, az ajtó felé, miért nem hivatalos formájú őrsi zászlót szerzel be és mondd csak, milyen exotikus rajz van a zászlótokon? Te hogyan ragasztottad fel az őrsi zászlót a pálcára és a pálcát hogyan erősítetted a falhoz? Nem félsz, hogy leesik?

A „M. Cs.”-t nagy megbecsülésben részesítéd! Miért hagyd a földön hánykolódní, ahol a por, a forgács ráhull, nem is szólva arról, hogy a munkaasztalnál dolgozók rajta taposnak. A cím felírásában is hibát ejtettél!

A lehetetlen árnyékú órát miért rakod a földre?

LÉGY RÉSEN!

Tarts állandóan mentőszekrényedben

WETOL-SEBOLAJAT

sebfertőzéstől megvéd, a gyógyulást gyorsítja, a kötészváltás fájdalomtalan.

Mi a célja a morze táblának? A szöveg (mely „Légy résen”-t akar jelenteni) értelmetlen. Miért nem írod le a teljes „morse” ABC-t? Miért nem csinálsz a táblának keretet, úgy szebb lenne?

Nem gondolod, hogy túl merész fantázia kellett ahhoz, hogy a bográcsot a mennyezetre akaszd? A fületekre hull a korom!!!

A szerszámosláda látásakor végigírt rajtam a hideg! A felírásod borzasztó! A betűk különböző nagyok, nyomtatott és írott betűk keveréke, a legkevésbé sem esztétikus, nem is szólva arról, hogy kérdőjelekkel helyettesítsd az „s” betűket! Hát még a többi!! Mit keres a teáskanna a gyalu mellett; a pohár a fogó mellett? Ha én a Te helyzetemben lennék, nem foglalnám el az összes helyet a gyaluval, a baltával, a fogóval és a fúróval. De ha ragaszkodnál ehhez az elrendezéshez, a baltát még akkor sem a fokára, a fogót nem a baltára és a fűrész nem a szekrény sarkára tenném, úgyhogy a morse táblába támaszkodjék. De hogyan használod azt a furcsa fűrész, mikor a fogaj befelé vannak? A gyalut pedig sohasem szabad állítva eltenni.

Amint említettem, az otthon nem a fizikai munka helye. A gyalupad nem az otthonba való, így nincs helye a szerszámoknak sem. Jobb volna, ha a gyalupad helyett asztalt és padokat tennél be, ahol az őrök helyet foglalhatnának. Az otthonod egy ember számára készült. A szerszámok helyébe szekrényt tehetnél, hiszen Nálad nincs hely, ahol az őr és a csapat vagyont elhelyezhetne.

Otthonod alig árul el cserkészlevegőt. Mit keres ott a szíami főcserkész? Miért nem teszed az otthonod falára Bi-Pi, gróf Teleki vagy gróf Khuen-Héderváry főcserkész urak képét?

Ha képeket raksz az otthonod falára, miért nem keresed a szimmetriát? Sokkal szebb volna az egytorma magasan elhelyezett, egyforma alakú és tartalmú képek arányos elhelyezése.

Most nézzünk meg Téged, Janikám! Nálatok az árvalányhaját a kalap elején szoktátok hordani? A csatnélküli kalapszjij felett miért nem hordod a csapatszámot? A viharszjiját miért nem viseled? Az otthonban nem illő kalapba lenni vagy a láthatatlan füledet feded el vele? A nyakkendő vége nagyon hosszúra nyúlt. A zsebed a hónod alatt van. Miért szegezel balkézre és a jobb kezedet miért nem használod, hiszen a deszka mozog? Miért az íróasztalon szegezel, mikor ott van a gyalupad? Nem félted a kezedet? Miért a kalapáccsal ütöd a szöveget, habár a kalapáccsal vasszöveget nem szoktunk verni? Miért fordítasz hátat a fénynek, úgy a villanytól vetett árnyék a kezre esik és nem oldalt. Mit keres a tollszár az íróasztal mellett a padlóban? A háromlábú íróasztalt és széket nem félted, hogy eldől? Vagy talán „1930 DEC. 3”-án ilyen asztalt fogunk használni? Kétkedem... De az árnyék még akkor sem fog úgy elhelyezkedni. A parancstábla megoldásába már belevitted az egyéniségedet és az alkotó szellemed, mert mi, akik mások tudományán rágódunk, a parancstáblát a többi táblával és képpel egy magasságban s olyan helyre tennénk, ahol a fiúk könnyebben megközelíthetnék a Parnok zavarása nélkül. Mi a „parancstábla” címet hiba nélkül íránk fel. Nem félted a táblát, hogy a függöny kezelése miatt állandóan piszkolódik, szakadozik.

Az óra, 3 órát mutat; a nap tűz, a villany ég és a kályhában valószínű lódog a tűz... Nem látsz Te itt némi ellentmondást? De bármennyire és bárhogyan süt is a nap, a mennyezetet nem világíthatja meg. Szerinted a napsugarak keresztül hatolnak a függönyön, sőt még a falon is és lehetetlen falfelületeket világít meg, másrészt csak az ablak felső sarkán jön be fénysugár. Ha meg az esti lámpafény sütne be, akkor miért mutat az óra három. (Vagy talán nálatok hajnali 3 órakor is dolgoznak még az otthonban?)

Ha a fűtőanyagra szükség van, úgy a nap nem süthet vagy ha süt, úgy sugarai bágyadtak. A szenet és a fát miért nem teszed kannába? Így csúnya és egészségtelen. A kályha lábának az árnyéka a fény felé nem hajolhat. A kályha testének egyáltalán nincs árnyéka? Ha a kályhában tűz van, úgy miért zárod el a két ajtót. Három órakor napsütésben miért égetsz villanyt? Miért használsz tölcser alakú ernyőt? Hiszen az íróasztalon van a fényre a legnagyobb szükség és nem az otthon közepének padlóján. Miért állsz háttal a fénynek? Így árnyékok vetesz magad elé és nem oldalt, ahogyan Te rajzoltad.

Ki látott már ablak melletti falnál kályhát és ki hallotta azt, hogy közvetlenül a kályha fölé lódognak függőnyt? (Tűzveszélyes!)

A villanykapcsolót miért tetted az ablak mellé? Miért nem hagyod az ajtó mellett?

Miért teszed a virágos és — ha jól látom — a könyves állványt a kályha mellé? A meleg a festéket felhólyagosítja. Miért teszed a virágot a kályha mellé a melegre? Miért félted a virágokat az éltető fénytől? Hiszen a növénynek életfeltétele a közvetlen napfény. A kályhához legközelebb álló növényt a cserép mellé dugtad. Miért teszed a könyveket a virágcserep alá? Hiszen

öntözéskor a víz a könyvekre csurog. A fal felső szélét és a mennyezetet sötétebb színűre akarod festeni?

Általában az árnyék sok helyen hiányzik, másutt pedig borzasztó és a mellett feltűnő a „példás” rendtelenség!

Erre a néhány (vagy száz) hibára figyelmeztet a te cserkész pajtásod:

Szücs István (298 sz.)

Első díjat nyert: Szücs István 298. sz. Lehel cs. Második díjat nyert: Madarassy Iván 19. sz. Bükk cs. Harmadik díjat nyert: Kiszel Vilmos 99. sz. Mátra cs.

Ezeket kivül igen jó megfejtést küldtek be: Cserey Ferenc 570 sz. Csermák cs., Erdélyi Dezső 19. sz. Bükk cs., Fodor János 110. sz. Bethlen Gábor cs., Huber András 38. sz. Honvéd cs., Kertész Ernő, Kucharik József 202. sz. Örvénykő cs., Lám Károly 911. sz. és Janits László 71. sz. Zrínyi cs.

Helyes megfejtést küldtek még a következők: Agner Gyula 264. sz. Hunyadi cs., Angeli András 85. sz. Zrínyi cs., Babai János (Csepél), Bakcsi József 264. sz. Hunyadi cs., Bajczy Gyula 460. sz. dr. Karácson cs., Cseh György 169. sz. Magor cs., Csurgai János 555. sz. Csajághy cs., Dobrovits Dezső 264. sz. Hunyadi cs., Duka Béla 172. sz. Erő cs., Ekhardt László 71. sz. Zrínyi cs., Ember László 172. sz. Erő cs., Erődi-Harrach Gábor, Gaál Gyula 958. sz. Hunyadi cs., Giday Endre 172. sz. Erő cs., Guth Leó 297. sz., Harkay Pál 118. sz. Turán cs., Horváth Károly 183. sz. Kinizsi cs., Jenei Jenő, Karcsay Sándor 79. sz. Festetich cs., Klausman Gusztáv, Klement József 264. sz. Hunyadi cs., Leisz Béla 85. sz. Zrínyi cs., Makay Lajos 85. sz. Zrínyi cs., Matusek Rezső 79. sz. Festetich cs., Mauritz Sándor 88. sz. Szabolcs cs., Nifró Sándor 193. sz. Baross cs., Pásztor Lajos 118. sz. Turán cs., Rátkay Gábor 85. sz. Zrínyi cs., Rejtgruber Gyula 250. sz. Hangya cs., U. Sallay György 172. sz. Erő cs., Spák József 248. sz. Vas cs., Straub F. Brúnó 82. sz. Zrínyi cs., Szabó János 171. sz. Erdősy cs., Tombor Tibor 100/ö. sz., Tóth Ferenc 851. sz., Tóth István 195. sz. Lebed cs., Tóth M. István 254. sz. Minta cs., Török Sándor 958. sz. Hunyadi cs., Tury Gyula 220. sz. br. Wesselényi cs., Válint Imre 85. sz. Zrínyi cs., Varga László 344. sz., Vinciczay Géza 98. sz. Előre cs., Vida Gyula 154. sz. Dobó István cs. 264. sz. Hunyadi cs. Fecske őr, 193. sz. Baross Gábor cs. III. őr, 758. sz. Méliusz cs. Sólyom őr, 210. sz. Gyöngyér cs. Fecske őr, 71. sz. Zrínyi cs. Sas őr, 264. sz. Hunyadi cs. Sólyom őr, 98. sz. Előre cs. Farkas őr, Kakuszy János 550. sz. Baross.

ÚJ PÁLYÁZATUNK.

Közmondáspályázat.

A takarékosági nap alkalmából közöltük a takarékoságra vonatkozó magyar közmondások gyűjteményét. A közmondásokban a nép gondolkozásmódja, lelke él. Érdekes volna tudni, mennyiben élnek a cserkészstörvények eszméi, elvei a magyar nép lelkében. Azért most pályázatot tűzünk ki:

Gyűjtsétek össze egyelőre az 1. és 5. cserkészstörvénnyel összefüggésbe hozható magyar közmondásokat! Kiváltképpen örsönkint végezhetek e téren jó munkát.

A feladat nem olyan nehéz, mint amilyennek látszik, mert minden könyvtárban lehet találni többé-kevésbé megfelelő közmondás-gyűjteményeket. Tanulmányozzátok ezeket: nyelvérzékteknek, stílusotoknak, szókincceteknek jelentékenyen javára válik.

Beküldési határidő: 1930 január 20. I. díj: 10 P, II. díj: 6 P, III. díj: 3 P.

Első magyar hangszergyár:

STOWASSER

kir. udvari szállító.

BUDAPEST, II., LÁNCZÓD-U. 5.

Általánosan elismerve a legjobb hangszerek.

Húrok csak finom, megbízható minőségben.

Romlott hangszerek szakszerűen javíthatnak.

Árajánlat ingyen küldetik.

Az egyedüli magyar hangszergyár az országban!

A tíz éves „Magyar Cserkész”.

Künn zúg a szél, megrázza a megkopasztott fákat, megremegteti az ablakot.

Benn a szobában kellemes meleget áraszt a kályha, miközben könyvespolcomon keresgélek.

A két vaskos „Magyar Cserkész”-t leveszem, kezem végigfut a jólismert lapokon és a tíz csendes duruzsolása mellett kalandozik lelkem a múltba.

Kicsi, első gimnazista voltam és mindig megtaláltam, az akkor már 4-ik évfolyamot megért cserkészújságban fantáziámnak kellő meséket.

Farkaskölyök lettem és jól mulattam a tábor és a cserkészzel kapcsolatos vidám történeteken.

Cserkész lettem és izgatottan olvastam a felfedezésekkel és találmányokkal kapcsolatos beszámolókat.

Jött a kamaszkor, mikor az élet zúgó tengerében, az erkölcsnemesítő cikkekre támaszkodva álltam a vihart, amikor szerettem a pályázatokat, mert szerettem dolgozni és tudni vágytam.

Aztán imádni kezdtem a leírásokat, a karcokat, rajongtam a líráért és. érzékeny lelkem gyakran sírt az alig pár soros lírai vagy hosszabb irredenta verseken.

Most pedig, midőn a jó Isten segítségével hamarosan ki fogok lépni az életbe, most már gyakran tollat ragadok én is, hogy kiöntsem azt, ami fáj, azt, ami felhangolta a lelkem húrjait; hogy kiöntsem a magyar fájdalmat, a magyar sorsot, az én, a mindnyájunk sorsát.

Hét év. Hogy eltűnt! És ezen idő alatt az, aki megtanított járni, aki vezetett, aki célt és szórakozást nyújtott, aki kezemet fogta akkor, mikor úgy éreztem, hogy már nem tudok ár ellen úszni... és aki most is megértéssel veszi ábrándos lelkem rajzait, az nem más, mint a mi tíz éves „Magyar Cserkész”-ünk.

Kinn megérett morajjal zúg rá a szél éljenti!
Lám Károly

VAGY.

Ha esti szellő ölel meg lágyan,
Ha vadvirágok illata száll feiém:
Azt hiszem akkor, hogy ott vagyok újra
A cserkésztáborunk közepén.

Ha messze pásztortüzet látok égni,
Ha valahol nótát hallok én:
Szeretnék dalolva ott állni újra
Tábornút mellett a tábor közepén.
Tatabánya. Ifj. Ruzsinszky László.

KÖNYVISMERTETÉS

Komáromi János: Az ősi diák. Nincs ma jobb mesélő Komáromi Jánosnál. Ha az ember a könyvstatisztikát is nézi, Komáromi János a legolvasottabbak között van. S akárhányszor látni „ronggyá olvasott” Komáromi-könyveket. Az ősi diák az 1910-es évek egyetemi életét rajzolja utóélettel kedvességgel. Mudrony Sanyi életregényének folytatása a könyv. Mudrony már ismerjük. Most meglevenedik az akkori ifjúság minden alakja. Bakura Dani bácsi, az ősi diák, a maga 38 szemeszteré-

JÓ MUNKÁT

cserkészköszönés nemcsak köszönést, hanem állandó figyelmeztetést is jelent, hogy mindig **JÓ MUNKÁT** végezzünk és **JÓ MUNKÁT** követeljünk. — Minden rádiózó cserkész **JÓ MUNKÁT**, becsületes és értékes kiszolgálást kap, ha **ORION RÁDIÓ- CIKKEKET** vásárol és már a

LEGKISEBB 1-2 CSÖVES RÁDIÓKÉSZÜLÉK NAGY ÉLVEZETET NYUJT, HA „ORION”

H4 vagy A4

NORMALIZÁLT RÁDIÓLÁMPÁKAT TESZ BELE.

ORION IZZÓLÁMPAGYÁR

vel, Terebessy, a kör elnöke, a Don Juanok, a menza, minden, ami jellemző arra az időre. A Magyar Cserkész nov. 1-i számában egy fejezetet hoztunk ebből a csodálatosan szép regényből, bizonyára nagyon sokan kíváncsian várták a folytatást. Azóta most könyvvalakban is megjelent. Csodálatos élet ez a régi egyetemi ifjúság. Ködbehullt világ, elsüllyedt élet. És senki szebben nem tud föltámasztani ilyen érzéseket, mint Komáromi János. Minden regényét átszövi valami csönd s kis szomorkásság, de ez nem pesszimizmus és nem rezignáció: csak ő tudja így megcsinálni. Ezt a regényt minden mai diáknak el kellene olvasnia. Nem is lehet írni róla: olvasni kell ezt a nagy művészettel megírt gyönyörűséges, igaz könyvet. (a. zs.)

Sík Sándor: Gárdonyi, Ady, Prohászka. A századforduló három legkimagaslóbb irodalmi nagyságáról írt könyvet Sík Sán-

dor, amely messze túl emelkedik a megszokott esztetizáló műveken. Nemcsak irodalmi és irodalomtörténeti szempontból fontos ez a könyv, de kortörténeti dokumentum is s Adyról s Prohászkaról vallott nézetei és tanításai kell, hogy minden magyar fiatalember véérébe menjenek át. A könyv legnagyobb erénye az objektív tudományos szempont. Sík Sándor lenyűgöző erővel mutatja be Gárdonyinak ködös és kapkodó világszemléletét, amely mégis a miszticizmuson át egy erőteljes, egészséges lelkivilágba akar menekülni. Ady dekadenciájában is örök igazságokat látó negatív és pozitív tanulságait megcáfolni nem lehet, de Sík Sándor követendő képnek a Széchenyi és Prohászka hitét és magyarságát állítja. Mély erkölcsi alapon állva nem is lehet másképp Adyról és Prohászkaról szólni, az egyiknek tragikus útmutatásait nem lehet meghazudtolni, a másiknak diadalmas világnézetét nem lehet megtagadni. Ha költő ír igaz kritikát, nem mindig szabadul szubjektív élményektől, Sík Sándort ez csak segíti, hogy a költői alkotás mélyére hatoljon s úgy mutassa be őket, ahogy más igazán nem tudja. Ez a könyv a magyar irodalomnak nagy nyeresége, a magyar cserkészeknek pedig nagy büszkesége. Amellett élvezetes stílusa, lenyűgöző ereje érdekesítő olvasmánnyá is teszük mindazok számára, akik tisztán akarnak látni ebben a kérdésben. Ma már ez a könyv nemcsak irodalmi körben, de a felnőtt fiatalságnál is nélkülözhetetlen (a. zs.)

Majthényi György: Mese a csodaállatról. Komoly s elragadóan bájos elbeszélés. Érdekes, de messze áll mégis a szenzáció-hajhásztól. Sehól-végenincs erdőben kis állatka képében lakik a Boldogság. S ha valaki meglátja, soha többé boldogtalan nem lehet, mert minden kívánsága teljesül. A kis Baka Gyurka is halotta a mesét s mikor árva lesz, nekiindul az erdőnek egy kis báránnyal. Utközben egy juhással találkozik, aki felveszi és ott nő, cseperedik emberré. Amikor az öreg juhász meg a felesége meghalnak, elveszi a lányukat, Marikát feleségül. Boldogan élt, szép háza volt, mert a Sehól-

FŐZ VILÁGIT FŰT

PHOEBUS

nappal FŰT. FŐZ este VILÁGIT

FALUN TANYAN
PÓTOLJA A VILÁGNYT!

Cserkészszakorok **VILÁGITÁSA**
a legelősebb és legelősebb „Standard
petróleumgáz vilámpával. 12-20 óráig világít.
1 liter közönséges petróleummal.

1 órára 2 fillér 300 gyertyafény
Tökéletes. Szagtalan. Bél nélkül ég.
Több ezer használatban. — Mindenütt dícsérik.
Cserkészeknek a lemezdobozban elhelyezett
„PHOEBUS” TURISTAFŐZŐ
kedvezményes árban.

Kérjen
31. számú
ismer-
tetést!

Vezérképvelet:
ARDÓ JÓZSEF
Budapest, VI.,
Vilmos császár-út 43.
Telefon: Aut. 216-34.

Fizetési
könyvi-
tések!

végenincs erdőben egy kis bárány képében ő találta meg a boldogságot.

Ez csak szűk vázlata a regénynek, amelyet felejtethetlenné tesz a nagyszerűen élvezhető stílus és a sok keretmese. Régen olvastunk ilyen szívünk szerint való ifjúsági könyvet. (a. zs.)

Három boldog, sugárzó arcú cserkész áll az Ile de France fedélzetén: Dick, Dave, Doug. Nincs náluk szerencsésebb ember a földkereken: hiszen őket választották számtalan ezer amerikai cserkész közül, hogy elkísérjék Mr. és Mrs. Martin Johnstont, a kiváló Afrika-kutató házaspárt nagyszabású safari-jára, vadászki-rándulására. A hajón a kapitány velük foglalkozik legtöbbit. Afrikában cserkészek fogadják őket mindenfelé. Hamarosan megismerkednek a vadon urával, az oroszlánal. Autón haladnak a Tanganyika felé és egész modern módon: autóról lövik az oroszlat is. Nyilazni is megtanulnak és éjszakai autótútak során magnéziumfényvel lepik meg a zsákmányra rontó oroszán lakmározását. Van olyan nap, amikor többszáz mindenféle vaddal találkoznak. Már külön kis makimajmot szelidítenek maguknak. Megismerkednek a bennszülöttek különös életével, a falusi varázslók rejtélyes szertartásaival. A felejtethetetlen emlékek egész seregével, meg egy csomó állatfejjel, agancsokkal megrakodva térnek vissza Amerikába. Elkíséri őket Mr. Johnson levele, amelyben azt írja, hogy különb fiúkat nem is küldhettek volna — Dick, Doug és Dave mindenképpen becsületet szereztek a cserkésznevének.

Ezeket a kalandokat ügyesen és kedvesen írta meg a három főszereplő: Dick, Doug és Dave. A könyv magyarul is megjelent: Három cserkész Afrikában címmel, Singer és Wolfner cég adta ki. 34 fénykép is díszíti a vaskos kötetet, amely érdekes olvasmánya lehet minden őrsi gyűlésnek vagy más összejövetelnek. (t. p.)

Oláh György: Hárommillió koldus. A magyar alföldi szociális problémák egyik jelentős könyve. „Az újságíró vidéki útjának szenzációkat hajszoló útjában, pihenő-óráiban szétnéz a falvakban, tanyákon, zsellervitillókban és ijesztő valóságokra dőbben. Szociális epizódra jzok.” A könyv egyik kritikusa így ír róla. Pedig nincsen mindben igaza. Mert Oláh György könyve komoly tanulmány s nem a pihenő-órákban született epizódraiz. A magyar kérdés legégetőbb problémájába vágnak bele szavai. A magyar Alföld minden vidékét bejárta s nem tudománvos könyvet ír, de láttelest s ez minden regénynél izgalmasabb. A magyar cserkész is érdeklí, mert szociális látásra tanítja. S táborozások, kirándulások idejére mutat útmutatást, mert felhívja a figyelmet milderre. Idősebb cserkészeknek el kell olvasniok, cserkésziszteknek és öregcserkészeknek pedig nemcsak ajánlatos, de egyenesen kezükbe való. (a. zs.)

Tábori Pál: Agi cserkész lesz. Kis regény kicsinyeknek. De nem kis igénnyel. Ágíról szól a könyv, aki a II. c)-be jár (az elemibe) és mindenáron cserkész akar lenni. Mindig el-el cseni bátyjának kalapját, szíját, övét és próbálgatja. Végre nagy könyörgés után titokban kezére játszik az egyik cserkész és mikor a fiúk is táboroznak, neki is állít egy sátrat az erdőben. Odahaza kétségbeesés, detektívvet bíznak meg a nyomozással, hol van Agi. Mindenféle kalandok és jó „lecke” után Ágiból mégsem lesz cserkész a fiúk között. Kedves regény, izgalmas meséjű, jól esik olvasni a kicsinyek számára írt

ilyen elbeszélést, amely minden tekintetben kifogástalan és igazán élvezetes.

(a. zs.)

Wilhelm Speyer talán öt esztendővel ezelőtt tűnt föl Németországban. A „Der Kampf der Tertia” című könyve, amelynek „Gimnazisták” a magyar címe, több, mint 14 kiadást élt meg rövid idő alatt és egyszerűbe a legelső közé lendítette a fiatal író. Most megjelent magyarul is ez a kedves, tiszta, nagyszerű romantikájú könyv. Az V. osztály tanulói elhatározzák, hogy megvédik az erdei iskola szomszédságában fekvő város halálra ítélt macskáit. A macskákról Biersack úr, az állatprémkereskedő terjeszt hamis vesztségi hírt, hogy hozzájuthasson bundájukhoz. Az V. osztály hadait üzen, éjszaka telefesti a városka házait soknyelvű föliratokkal: „Legyetek jók az állatokhoz!” és amikor harcra kerül a sor, csúfosan elveri a városi iskola tanulóit és arra kényszeríti a polgármestert, hogy vonja vissza a macskák halálos ítéletét.

A regénynek sok bájos alakja van. A Nagy Főnök, Daniela, az amazon, Pocok, Kircholtes Ottó, a „kerub” és a többi nagyszerűen megfestett figura mindenkinek szívéhez nőhet. Kevés könyv tetszett ennyire, mint ez a regény és mindenkinek szeretettel ajánlhatom. Singer és Wolfnerék adták ki számos elsőrangú fénykép-illusztrációval. (t. p.)

Sik Sándor egyet. tanár. A magyar cserkészmozgalom egyik legelső harcosa, Szövetségünk volt elnöke, most társelnöke, a mi hűséges cserkésztestvérünk Szegedre megy, hogy elfoglalja méltó helyét az egyetemi katedrán, ahova a Kormányzó Úr öt kinevezte. Az ő kinevezése öszinte öröme minden cserkésztestvérenek. Sok áldást kérünk „jó munkájára”.

Évi jelentés. December 12-i dátummal körlevelet kaptak az összes csapatparancsnokságok a szükséges űrlapokkal együtt, hogy évi jelentésüket idejében, legkésőbb január 15-ig beküldhessék. Nem győzzük eléggé hangsúlyozni itt is, hogy az évi jelentéseknek mily fontoságuk van. A Szövetségnek a csapatok érdekében és a fiúk érdekében van szüksege a pontos adatokra, ha tehát érvényes valahol a cserkész-pontosság, akkor ez alkalommal a hanyagság a legnagyobb bűn. A körlevél fontosabb megállapításait itt is közöljük. A jelentés egyik példánya közvetlenül a Szövetség Titkári Hivatalához, a másik példány az illetékes kerület Titkári Hivatalához küldendő, a harmadik a csapatnál marad. Az évi jelentések kitöltése a legnagyobb pontossággal eszközöndő, mert a jelentés okmány. Három melléklet kell minden évi jelentéshez. Egyik a csapat rövid történetét, a második a csapat névsorát, vezetőkről stb. szóló kimutatást, a harmadik pedig a csapat-vagyon hiteles és pontos leltárát tartalmazza. Az évi jelentést a parancsnok írja alá. Okvelenül lássuk el pecséttel is. 1929. év folyamán igazolt csapatok az alakulási adatokat írják az évelejére kívánt adatok helyett. Min-

den megjegyzést, közölnivalót hálásan és szívesen veszünk és elintézzük, tudatában vagyunk annak, hogy odaadó munkát kíván az évi jelentések elkészítése, de mindenkinek sajtát és a mozgalmi érdekében a legnagyobb gondossággal kell eljárnia.

Uj magyar énekkar-gyűjtemények polgári és középiskolák számára. 1. Gyermekkarok. Kerényi György gyűjteménye. 15 rövid 2—3 szólamú darab, hazafias ének, tréfás népdal, induló, gyermekszóltár, regős-ének, hivatató, vallásos énekek stb. Köztük Kodály, Bárdos és Molnár művei. Ára 1.50 pengő. — 2. Győri Gyermekkar Gyűjtemény. Tartalma 12 erőteljesebb hangvételi, inkább fiúknak való, rövidebb-hosszabb 3 szólamú darab. Falu végén, Szegény Bodri stb. Bárdos, Dobó, Kerényi, Szabó, Vásárhelyi, Veress művei. Ára 1.50 pengő. Megrendelhető a Győri Hirlapnál, Győr, Czuczor Gergely-utca 15.

Evezős versenyek 1930-ban. A Magyar Evezős Szövetség értesítése szerint jövő évi munkatervét a következőkben állította össze:

1930. május 5. Megnyitó evezős felvonulás. (A cserkészek résztvehetnek benne, ha az O. I. B. jónak látja.)

Június 8. Főiskolai nyolcas a fővároson végig.

Június 15. Első országos verseny.

Június 22. Győrótt verseny. (A győri főitkarságtól függ, hogy esetleg valami bemutatásokkal vagy felvonulással részt kíván-e venni rajta.)

Június 28—29. Nagy nemzetközi verseny (erre le szoktak jönni a bécsiek, de sokszor több más külföldi csapat is).

Június 5—6. Bécsben nemzetközi verseny, melyen a Bécs—Budapest—Berlin („három B”) városok közötti nyolcasverseny is sorra kerül. A jobb magyar csapatok felmennek.

Július 13. Vidéki bajnokság Vácott.

Július 20. Országos bajnokság Bpsten.

Aug. 14—15. Európa-bajnokságok.

Aug.-20. Szent Imre ünnepség és felvonulás Budapestben.

Szept. 27. Távevezős verseny.

Ok. 5. Idényzáró felvonulás.

Az utazási kedvezmények kézikönyve dr. Müller Ottó máv. titkár összeállításában a közelmúltban megjelent. A cserkészletben mindig előfordul olyan mozzanat, amikor ezt a 84 oldalas, praktikus összeállított kis füzetet használhatjuk, akár kirándulásról, táborozásról legyen is szó, akár terepszélre vagy mozgó-táborozásra utazunk. Természetesen nemcsak a cserkészek kedvezményei, hanem minden más, egyénre és testületre érvényes valamennyi vasuti és hajó-kedvezményt tartalmazza. Így megszerzése cserkészcsapatok részére ajánlatos. Megrendelhető dr. Müller Ottó Máv. titkáránál, Debrecen. Üzletvezetéség. Ára példányonként 1.50 P, 10 példánynál nagyobb vétel esetén 25% kedvezmény jár.

Kérem a jamboree-ista fényképészekhez. Szeretnék a jamboreen készült képekből gyűjteményt készíteni. Bizalommal kérem azért a jamboreen fényképezett cserkésztestvéreimet, adják kölcsön nekem rövid időre filmjeiket, hogy azokról a magam számára kópiát készíthessek. Nagyon fogok vigyázni a filmekre s ép visszaküldéséért jótállok. A küldés postadiát szívesen fedezem. Címem: Becjcy Gyula, a 460. sz. Dr. Karácson Imre cs.-cs. s.-örsvezetője, Győr, V., Lakatos-u. 6.

Ezüstpapír a kultúra szolgálatában. Valamennyien tudjuk, hogy legértékesebb tápszer a csokoládé. De különösen tért

hódított azért — főleg cserkészberkekben —, mert kis helyet foglal el, könnyen csomagolható, nagy tápértéket képvisel, és ami a legfontosabb: rendkívül ízletes. Azt hiszem, hogy milyen jó íze van a csokoládénak, azt bizonyítani senkinek sem kell. Azt is tudjuk, hogy egy szépen tállalt vagy ízletesen csomagolt tárgynak mindig jobban örülünk, mint egy szakadozott papírban levő ajándéknak. Ezt a művészi érzéket szolgálja minden tábla *Meinl-csokoládé*. De egyúttal a higiénikus követelményeknek is eleget tesz, mert teljesen baktérium-mentesen zárják el a jólismert ezüstpapírok. Éppen az ezüstpapír révén érte el azt a nagy eredményt, hogy a csokoládé ma már minden földművelő, mezőgazdasági munkás és szegény ember asztalán is ott található.

Misi „a Pöty”, hirtelen növekedése. — „Jó munkát!” — köszönt Misi, mikor belépett az őrsi gyűlés szobájába. A jelenlevők egy pillanatra reámereszítették szemüket, mert valami különös volt Misiin észrevehető.

Arca kipirult, lélekzete zihált, szeme beesett, azonfelül egy kis koffert is hozott magával. Egyszóval egyáltalán nem úgy nézett ki, mint akinek használt a karácsonyi vakáció.

A jelenlevő tisztnek is feltűnt ez a változás, de nem szólt semmit. Az őrsi gyűlés teljes rendben folyt le, a fiúk közül ketten próbákat is tettek, amint ez a csapatban szokásos.

Az idő múlásával Misi mindig izgatottabb lett, pedig mindenki az ellenkezőjét várta, mert azt hitték, hogy Misi, ki különben is elkésett egy kissé, szaladt az utcán, hogy egy keveset behozzon a késésből.

Az őrsi gyűlés befejeződött, a tiszt úr most már kíváncsian fordult Misihez:

— Mi van veled — kérdezte —, nem vagy beteg?

Misi szemei felragyogtak, mikor a kérdést hallotta. Legfiatalabb lévén, nem akart azonnal szólni, míg nem kérdezik. De most az örömtől, az izgatottságtól remegő hangon mondotta:

— Kész a rádióm! Elhoztam.

Óriási csatakiáltással fogadták a nem várt feleletet, mindenki Misi körül tolongott.

— Mutasd, mutasd!

Misi nem sokat hagyta magát kéretni és az asztalra tette a magával hozott koffert. Egy kicsit gondolkodott, azután elővette az iránytűjét és beállította az asztalon álló koffert az északkelet-délnyugat irányba, majd egy kis, alig látható gombot húzott ki a koffer oldalán és mindnyájk csodálkozására szép énekhang halatszott a kofferből.

Mikor vége volt a számnak és Scherz bácsi bemondta a „két perc szünet”-et, akkor mindenki elhitte már Misinek, hogy

nem táská-grammofont hozott az őrsi gyűlésre, hanem hordozható rádiót (t. i. irigy konkurrensok, akikkel Misi karácsony előtt fogadott, azt állították, hogy a táskában grammofon van).

Később Misi ki is nyitotta a koffert és megmutatta annak szerkezetét. Kisült, hogy mégsem azt készítette Misi, amit tervezett magában, nem Orion Select 3-at készítette el, hanem az Orion Week-end-et. Mert azt mondja, hogy ő a kirándulásokon, a táborozásokon is akarja hallgatni a rádiót és ha a másik készüléket készíti el, azt csak otthon hallhatja.

Misi, „a Pöty”, nagyot nőtt a nagyok szemében és jogosan könyveltek el neki egy-egy pontot az elektrotechnikus ezermester próba javára.

Természetesen Misi példája ragadós és az Orion Rádió Iskolában tömegesen jelentkeztek a cserkészek hogy tavaszra már ők is tudjanak ily jó készüléket építeni. Nemsokára külön cserkészállományt kell nekik nyitni.

Kedves cserkésztestvérünk, ha érdeklődsz a rádió iránt, úgy jelentkezz te is hamarosan, mert nemsokára minden hely betelik.

A Magyar Turista Szövetség december 23-án tartotta meg évi rendes közgyűlését és azon egyhangú lelkesedéssel választotta meg elnökévé *Puky Endrét*, a képviselőház alelnökét, miskolci kerületünk volt elnökét és másodelnökévé *Zsembery Gyulát*, országos társelnökünket, ami jele annak, hogy a cserkészes gondolkodás a turistatársadalomban is tért nyert, mert eddig a 72 tagú vezetőségnek egyetlen tagja sem volt cserkész.

Leesett az első hó, a síelők másról sem beszélnek, mint kötésről, botról lécről. „Huitfeld”, „langrimen” stb. szavak röpöknek a csapatotthonban. No, meg valami kísérleties szó: a „vaksz”. Az ember beleszédül, ha egyik-másik „vaksz-szakértő”-nek az előadását végighallgatja. S miután nem akarom elárulni magam, hogy nem értek hozzá, kerítettem magamnak egy öreg sí-rókat, többszörös sibajnokot, aki azután bevezetett a különböző „vakszok”, „vakszfajták” használatának titkaiba. Tudom, hogy ti is sokszor zavarban vagytok a tekintetben, hogy mikor milyen „vakszot” használjatok, ezért tudósomat közkinccsé teszem és elsorolom, hogy melyik „vaksz” mikor és hogyan használandó:

Por-hóhoz 0—10 fok hidegben Osby Mix vagy Médium vékonyan, egyenletesen felkenni. *Uj friss hóhoz* 0—3 +3 foknál Brattlie (Neuschnee) egyenletesen vékonyan bedörzsölni. *Vizes-nedves firn (szemes) hónál* Osby klister vagy Brattlie fir. *Harsch hónál (fagyott)* Osby Skarre több rétegben egymás fölé. *Változó hónál (por firn)* Osby és paraffin váltakozva és azon-

kívül a tetejére még paraffin. *Változó hónál (por-ragadó)* Osby Mixet sokat lerakni. *Változó hónál gyakran* és bizonytalanul változóhónál Osby Médiumot sokat felrakni vastagon. S végül, ha a híres „vakszok” közül már egy sem segít, sokszor megmenthet még a *paraffin* egyedül is.

Apródok ijász-versenye. December hó 8-án Szabados Géza apródvezető rendezésében a Sziget-utcai iskolában apród ijász-verseny volt, melyen kb. 70 apród vett részt több csapatból. A verseny a M. Cs. dec. 1-i számában közölt feltételek mellett folyt le. Első lett Ott László 344-es apród. A nyertesek szép érmeiket kaptak. A csapatversenyt az Árpád-apródok nyerték.

A verseny alatt uralkodó hangulat, valamint a kedv, amellyel apródjaink a lövészetet végezték, arra a meggyőződésre vezetett, hogy a megfelelő eszközzel végzett ijászat úgy is mint testedzés, úgy is mint szórakoztató játék kiválóan alkalmas foglalkozás kicsinyeink részére, miért is minden apródvezetőnek figyelmébe ajánljuk. (Sopron.)

Karácsonyi jótettekkel kezdem. Talán érdekes lesz felfigyelni rájuk. Megtörténetek, messze idegenben, de a száraz tények mögött is lehetetlen meg nem érezni a nagy, átfogó cserkészszívet.

Egyik angol városka cserkészei a szegény gyermekeknek karácsonyi reggelire zabpelyhet, kolbászt és burgonyát adtak, de a legszebb az volt, hogy az öregcserkészek főztek, a fiatalok meg felszolgáltak. A felnőtteknek egyik nap szórakoztató előadást tartottak és mindenben követték jellegüket: „Boldogíts, hogy boldog légy!”

Egy másik, nagyobb városban hatalmas ebédet rendeztek a cserkészek hatszáz öregember és hétszázötven szegény gyermek számára. *Boston* farkaskölykei hétszáz szegény kislányt s kislányt vitték teára és játékra otthonukba. Mindegyik farkaskölyök csak egy meghívót adhatott a legszegényebb gyermeknek, akit ismert. Ennek a délutánnak a költségeit úgy keresték meg, hogy karácsony hetében énekel jártak be az utcákat. Másutt cserkészeknek gyűjtöttek pénzt, amiből népkonyhákat állítottak fel.

A komoly *Rover*-szolgálatok karácsonykor érik el fénypontjukat és újra meg újra

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Pénztár-órák: naponként 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtitkár fogadó ideje:

Witz Béla országos elnök fogad: hétfőn d. u. 6—1/2-ig, pénteken 5—7-ig.

vitéz Faragó Ede országos vezetőtitkár szerdán és csütörtökön d. e. 9—1-ig és d. u. 4—6-ig.

Major Dezső dr. országos ügyvezető főtitkár mindennap 9—1-ig és szerda és szombat kivételével d. u. 4—7-ig.

Borsiczky Sándor dr. országos ügyész hosszabb szabadságra ment.

Kosch Béla gazdasági főtitkár mindennap, szerda és szombat kivételével d. u. 4—6-ig.

Molnár Frigyes dr. külföldi ügyek főtitkára kedd, csütörtök 6—8-ig.

Vidovszky Kálmán a Magyar Cserkész szerkesztője kedd és szerda d. u. 5—7-ig, csütörtök és péntek d. e. 11—1-ig.

Éri Emil országos vezetőtitkár helyettes kedd, csütörtök, szombat 5—7-ig.

Sztrilich Pál országos vezetőtitkár-helyettes hétfő, csütörtök, péntek 1/2—1/2-ig (Cserkészház), szombat, vasárnap Cserkészpark.

Telefon: Cserkészház: 184—84, 175—05; Cserkészpark: 643—13.

Vigyázat! A telefonszám december 15-től változott! Már automata!

A csapat-, raj- és őrsi

ZÁSzlók

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Árajánlattal díjmen-
tesen szolgál:**OBERBAUER A. UTÓDA** EGYHÁZI SZEREK ÉS
ZÁSzlók VÁLLALATA

ALAPÍTÁSI ÉV 1863.

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 41. TEL.: AUT. 833-44.

budítják a fiatal cserkészeket is. A skóciai *Stirling* városában 82 fontot kerestek a cserkészek a karácsonyi vásáron. Összeírtak hatvan szűkölködő családot és négy szerkocsin szeretetsomagot vittek szét. Ötszáz kis skót gyermeket karácsonyi lakomára hívtak, ahol nemcsak földi jókkal, hanem zulu- és indiánjelenetekből, baromfiaknak öltözött farkaskölykök mókáiból álló műsorral is traktálták a kicsinyeket. Végül minden gomblyukba, kalapra fagyallevet, angol karácsonyi jelet tűztek és mindenkit hazakísértek.

Igy volt ez a világbirodalom minden táján. Az ősi hagyomány és a cserkészszo-
kás a karácsonyt évről-évre szebbé, igazi cserkész-szeretetünnepé tette.

A sok karácsonyi és újévi üdvözet közt, amelyeket cserkészek világszerte egymással váltanak, bizonyára a legérdekesebbek egyike az lesz, amelyik a Déli Sarkról fog jönni. *Byrd* parancsnok expedíciójával még ott fog tarózkodni és vele *Paul Siple*, a derék amerikai cserkész, aki már több, mint egy éve elhajózott a fagyos Déltre. A fiú, amikor csak lehet, rádiogramot küld a cserkészeknek. Sikert kívánt a *Jamboreera*, most pedig azt rádiózta az amerikai főcserkésznek, hogy az év vége „jó formában” találja úgy őt, mint az expedíció többi tagját. A telet ott akarják tölteni Kis-Amerikában.

Pittsburg városában nagy a bizalom a cserkészek iránt. Nemrég nagy költséggel új „villanyrendőr”-szolgálatot vezettek be a közlekedés szabályozására. Amikor a rendszert üzembe helyezték, 1146 cserkészt megbíztak az ellenőrzéssel. Nekik kellett a forgalomról statisztikát is készíteni. A fiúk kettenként álltak fel, óránkénti váltással egész napon át. Nehéz feladatukat pompásan megoldották, mert jelentéseik alapján szabályozták azontúl a forgalmat. Az újságok büszkén írták meg, hogy az új jelzés első napján, amikor a cserkészek vigyáztak *Pittsburg* városára, sem forgalmi zavar, sem baleset elő nem fordult. JOE.

A III. kerület jubileuma. Az 1930-as esztendő ünnepi éve lesz Nyugatmagyarország cserkészetének. Tíz kemény munkában eltöltött év áll háta mögött, melyre a jól végzett munka örömevel tekinthet vissza. Kezdetben saját erejére támaszkodva nőtt nagyra. Vas, Zala, Sopron, Moson megyéknek közel 3000 cserkészt mondhatja magáénak. S a Magyar Cserkészsövetség testvérségében, mellyel a

magyar cserkészet egységébe lépett, megerősödött. Az erők egyesítése megkönnyítette feladatát, a Szövetség erkölcsi s anyagi segítsége új energiaforrásokat nyitott meg számára. S évek közös munkájának eredményeként ma már ott tart, hogy a Pünkösdkor Szombathelyen, a kerület székhelyén megtartandó jubiláris ünnepségek keretében saját kerületi székházának alapkövetelét is megünnepelheti.

A Szövetség s a testvérkerületek közös ünnepi öröme lesz ez a jubileum. A pünkösdi ünnepek alatt a díszközgyűlés, valamint az alapkövetéltel szertartása a város által adományozott 600 négyszögöl területen, összevont kétnapos táborozás keretében fognak megtörténni. Az összes kerületek képviselteinek jelenlétében az eddigi hírek szerint 1000 cserkész fogja bemutatni a közönségnek, hogy milyen volt az Arrowe-parki *Jamboree*. Kezdve a magyar cserkészek 25-ös sorokban való felvonulásától, az exotikus országok cserkészetének bemutatásáig; a magyar táncból a skót dudáig, az angol megafontól a dunántúli cserkésznóták táborütizének hamisítatlan, utánozhatatlan, igazi és őseredeti hangulatáig.

Cserkészirodalmi szempontból is marandó emléket állít a kerület mind a *Jamboree*nek, mind pedig a jubileumnak. Három könyv fog megjelenni. Egyik a Jubileumi Évkönyv, a kerület s az egyes csapatok fejlődésének történetével; a másodikban egyik kerületi főtisztviselő cserkészemlékeit adja memoárszerűen feldolgozva, saját, eddigi cserkészirodalmi és hivatalos jellegű működésének dokumentumait. A harmadik a *Jamboree* képét adja a kerület egy cserkésztisztjének tollából.

A jubileum alkalmából még egy nagyszabású, az egész ország cserkészetének megmozdulását jelentő eseményt is készít elő a III. kerület, melyet azonban, mivel meglepetésnek szánja, csupán későbbi időpontban fog nyilvánosságra hozni.

I. KERÜLET.

Közgyűlés. Az I. kerület 1930 január hó 26-án d. e. fél 11 órakor tartja évi rendes közgyűlését a Református Főgimnáziumban.

Beszámoló ünnepély. A 174. sz. „Ganz” cserkészcsoport dec. 15-én tartotta jólsikerült beszámoló ünnepélyét. A *Jamboree* beszámolót *Czoch József* parancsnok, kerületi vezetőtiszttartotta.

A 30. sz. *Hollós Mátyás* cserkészcsoport fogadalomújítását a Pilishegységben, a Klastrompuszta közelében, évszázados bükkfák között tartotta meg s ott adta át az életmentő-kitüntetését is *Stahl Béla* st. és *Szűcs Zoltán* cserkészeknek *Zsembergy Gyula* országos társelnök. Utána a fiúk *Csév* tótajkú községbe vonultak s annak tantermében vettek részt karácsonyünnepélyen, mely alkalommal 84 falusi gyermek kapott cipőt, ruhát és más ajándékokat. Az ajándékosztás után a nép és

a falu gyermekei együtt énekeltek a cserkészekkel és vendégekkel a késő, sötét esti órákig.

III. KERÜLET.

355. **Szent József cserkészcsoport, Körmen.** E hó 17-én tartottuk cserkészesztünket az Orion-mozgóban zsúfolásig telt ház előtt. Gazdag műsorunkat még a *Jamboree*-film egészítette ki. Két órai szereplésünk után a legnagyobb meglepéssel hagyta el a közönség a termet. 22-én pedig cserkészcsoportunkat tartottuk meg, a legnagyobb anyagi sikerrel.

A 64. sz. **Szt. Asztrik cs.-cs. karácsonyi ünnepélyét** dec. 19-én tartotta. A meglepő szülők és jóbarátok előtt a parancsnok vázolta a nyári nick-i tábornak és a karinthiai mozgótábornak az eseményeit, majd az apródok mulattatták játékukkal a közönséget. Ez alatt a színpadon felállították a karácsonyfát, melynél a parancsnok úr mindenkinek kiosztott valami tréfás ajándékot, vagy jutalmat. Majd fürge cserkésziúk körülhordták a párolgó teát, melyet a „csapat-mama” főzött nagy szeretettel. Sütemény is volt bőven, de nem hiányzott a hangulat sem, amelyet az amerikai árverés csak fokozott. Befejezésül táborütiz jeleneteket adtak elő a fiúk, akik egyébként a szegényekről sem feledkeztek meg: ruhát, élelmet gyűjtöttek a számukra, amelyet a karácsonyával együtt karácsony estéjén fognak elvinni, hogy a cserkészek is meggyujthassák a szeretet gyertya-lángjait néhány hajlékban, a Megváltó születése napján.

355. **Szt. József cs.-csapat, Körmen.** — Mint a fiatal tölgy, mely idővel hatalmas, terebélyessé lesz, úgy mi is erősítjük, növezzük magunkat. Vér vérral egyesül, erősebb, életképebb lesz a test és lélek, hogyha majd tette szólítanak, cselekedni tudjunk. Csapatunkban 22-én, ünnepélyes kultúrest kiegészítésével, melyet kiscserkészeink töltöttek be telt ház előtt, fényes szereplésük után ígéretet, fogadalmat tettek. Fogadalmat tettek ezen tisztalelkű fiúk, gyermekek a jó Istennek, előljáróinak, szüleinek, hogy szót fogadnak és hogy katolikus és cserkészszellemben nem vétközve Isten, haza ellen, embertársuk javára lehessenek.

IV. KERÜLET.

Cserkészcsoport. A székesfehérvári iparostanonciskola 125. sz. *Szent István* cs.-csapata december 22-én rendezte cserkészcsoport ünnepségét. Az avató szertartást *Györgyi János*, a 200. *Szent László* cserkészcsoport parancsnoka végezte. Utána színdarabokat adtak elő.

A 85. sz. **Zrinyi cserkészcsoport** (Székesfehérvár, ciszt. reálgyimn.) december 20-án tartotta meg karácsonyi családi estjét. Ez alkalommal a szokásos ajándékosztás elmaradt. Erről a fiúk önként lemondtak. Ehelyett gyűjtést rendeztek a szegények javára és az így befolyt jelentékeny ösz-

szegből december 24-én délután 26 szegény családnak vittek szeretetajándékot.

A 98. sz. Előre cserkészcsapat (Székesfehérvár, főreáliskola) december 22-én délután rendezte karácsony-estjét. Manger Emil parancsnok szívbemarkoló szavai után szétosztották az ajándékokat. Utána párolgó tea mellett még sokáig együtt maradt a csapat.

V. KERÜLET.

A makói reálgimnázium 92. Csanád cserkészcsapata dec. 14-én szépszámú közönség jelenlétében nagyszerű műsoros teaestét rendezett. A műsorban vitéz Csaba László parancsnoknak a nyári táborról szóló vetítettképes előadása, ének- és zeneszámok, szavaltatok és nyári táborunk legnagyobb sikerű táborfüzi száma: a modern rádióelőadás szerepeltek.

552. sz. „Petneházy Dávid” cs.-cs. December hónapban megnyílt a csapat új otthona az 550. csapat régi otthonában. Az otthonoszlógalatot az őrsök felváltva végzik. — Az idősebb cserkészek karácsony után kétnapos, éjjeli nyomkereséssel egybekötött téli kirándulást tesznek a várostól kb. 30 km-re lévő Várostantyára.

VI—VII. KERÜLET.

A 669. sz. Assisi Szt. Ferenc csapatnak dec. 1-én bensőséges ünnepe volt. A szentmise után G. Pongrác, a csapat lelkesze megáldotta a csapat első zászlóját, az új rajzslótot. Majd hét jelölt avatása következett. Az avatóbeszédet Dénes Tibor, az új parancsnok mondta. Az avatást is ő végezte Szieberth Árpád ker. üv. elnök jelenlétében.

X. KERÜLET.

„Turul Cserkész”. Csinosan kiállított, 16 oldalas, litografált, gépirásos csapatlapot hozott hozzánk a posta. Lelkes fiúknak szorgalma, buzgótsága hozta létre és fogja fenntartani ezt a lapot, amely a pesterzsébeti ref. egyház 8. sz. Turul csapatának a hangszórója. A több, mint 150 tagból álló hatalmas csapatnak minden tényezője szóhoz jut a lapban: ott szerepelnek az öregek (akiknek a hivatása lesz a lap életben tartása), a rezesbanda, a kiscserkészek, a viziraj stb. Sok kitartást kívánunk a szerkesztőknek és további jó munkát a csapatnak, amely most már tizennyolcadik éve lépett.

A X. kerület nov. 17-én tartotta meg kerületi közgyűlését. Buczkó Emil dr. vezetőtisztté évi jelentéséből kitűnt, hogy a kerület úgy számbelileg, mint erőben erő-

Újévre

Gschwindt

gyümölcskonzerveket,

Gschwindt

főzelékkonzerveket,

Gschwindt

cukrozott gyümölcsöket

vásároljunk, mert minőségileg egyenrangúak a legjobb külföldi gyártmányokkal, árban pedig

lényegesen olcsóbbak!

Kaphatók az ország összes szakmabeli üzleteiben.

sen meggyarapodott az elmúlt év folyamán. Haraszti Sándor, a kerület volt főtitkára lemondott tisztségéről, helyette dr. Szopez Lóránd foglalta el a tisztséget.

Csapatigazolások. Az O. I. B. az ősz folyamán a következő csapatokat igazolta: 300. sz. Sarlós boldogasszony, 950. sz. Szt. Gellért, 801. sz. Losonczy István és 802. sz. Szt. Korona csapatokat.

Az aszódi 296. sz. Petőfi cs.-cs. dec. 5-én nagyszabású avató ünnepélyt rendezett, melyen a sok komoly és művészi zeneszámon kívül Arky Zoltán ker. üv. elnök, dr. Oravetz Ödön szervezőtestületi elnök és dr. Czirbusz Endre parancsnok beszéde gazdagította a nívós műsort.

A 300. sz. Sarlós boldogasszony csapat dec. 8-án tartotta első fogadalmi ünnepélyt.

Táborozási ünnepélyt a 28. sz. Szt. István és a csepeli 96. sz. csapatok tartottak december folyamán.

A 911. sz. Szent Imre cs.-cs. a rákospalotai városházán dec. 14-én, fogadalmi tettel kapcsolatos szép és jól sikerült műsoros ünnepélyt tartott. A műsor kereté-

ben a csapat vívni tudó cserkészei bravúros vívőbemutatóval, az énekkar és zenekar kurucdalokkal, Miletin cs.-tisztté ének-számával gyönyörködtette a közönséget; Lám K. rajvezető megható szavaltata következett ez után Wachs Rózi zongoraművész nő kíséretében. A parancsnok úr beszámolója fényt derített a csapat három éves nehéz küzdelmeire, a cserkészlet és az iskola viszonyára. A műsort a magyar huszárok és a szép magyar lányok hatásos nemzeti négyese fejezte be.

A pestvidéki X. kerület 1929. november 16-tól december 15-ig tartotta a Hárshegyi Cserkészparkban III. őrsvezetői táborát öt egymásután következő szombatvasárnapon, kizárólag iparostanonc cserkészek számára. A táborot Kacsina István dr. vezette, helyettese Sebő Bertalan kerületi vezetőtisztté volt. — Jelentkezett 64 s tényleg eljárt 60 cserkész. A program szombaton este táborfüzettel kezdődött, ahol komoly előadást hallgattak. Vasárnap istentisztelet után forgószínpad kiképzés, ebéd után zártrendű gyakorlatok, játék és kiképző előadás volt. Előadást tartottak Major Dezső dr., vitéz Faragó Ede, Vidovszky Kálmán, Molnár Frigyes dr., Éry Emil, Sztrilich Pál, Buczkó Emil dr., Szopez Lóránd dr., Radványi Kálmán dr., Kolumbán Sándor és Kacsina István dr. A táborot meglátogatta gróf Teleki Pál tb. főcserkész úr is. Az egész tábor lefolyása program szerint a legponosabban folyt le, fegyelmi eset nem történt, az ellátás kitűnő volt s így a résztvevők lelkileg s testileg felkészülve hagyták el a tábor, hogy csapatuknál gyümölcsöztessek a tanultakat. A fiúk a testvériességben annyira összeforrtak, hogy februar hó elejére találkozót beszéltek meg.

Hálásan köszönöm a sok kedves karácsonyi üdvözlőlevelet s az újévi jókívánatokat. Ne haragudjatok, hogy külön nem köszönöm meg, de azért most, amikor ezt az üzenetet írom, mindegyiktekre gondolok s úgy Nektek, mint minden kedves munkatársamnak, lapunk minden olvasójának nagyon boldog munkában és eredményekben gazdag új esztendőt kívánok.

L. K. Rákospalota. Természetesen az volna a legjobb, ha minden kerületben pompásan működne egy-egy hivatalos tudósító, mert akkor a hírek pontosabbak és

Turul-Magyar Országos Biztosító Intézet Részvénytársaság

Életbiztosítási állomány 1928 év végén 35,817.000 P. Díjbevétel 1928-ban 2,574.000 P. Biztonsági alapok a i. évben 3,386.865 P.

Élet- és járadék-biztosítás. — Takaré- és népbiztosítás. — Gyermeknevelési-, kiházásítási-, tanulmányi segély-biztosítás. Családi biztosítás, rokkantsági és baleseti biztosítás. — Tűz-, jég-, szállítvány-, betörés elleni, üveg-biztosítás. — Esőbiztosítás.

Mindenmű felvilágosítással készséggel és díjtalanul szolgál az igazgatóság:

BUDAPEST, V., KERÜLET, NÁDOR-UTCA 9.

Vezérügynökségek az ország minden városában és nagyobb községében.

egységesebbek volnának. De mivel ezt az ideális állapotot még nem sikerült elérnem, szívesen fogadok egyesektől is tudósítást. Tehát csak folytatd! — **K. Gy. Makó.** Remélem, ezóta már megkaptad. Egyébként áttettem leveledet a kiadóhivatalba. — „**Kajdacsí vesztettél!**” Még pedig alaposan. Restelem, hogy egy legalább is 16 esztendő cserkésznek annyi kritikája sincs, hogy ilyen gyenge dolgokat be merjen küldeni. Hogyan olvastad te eddig a Magyar Cserkészt? Csak nem érzed úgy, hogy ilyen „mű” már jelent meg? Édes fiam! Egy cserkésznek több önkritikával kell rendelkeznie! V. törvény! — **J. A. 64. Sopron.** Tóni, Tóni! Egy „megh. örv.”-nek már kellene tudnia, hogy a Bolt egészen más, mint a kiadóhivatal. Hát hiszen rendbehozzuk az ügyet, de egy csomó felesleges könyvelést megtakaríthatnál volna, ha veszel egy filléres csekklapot s arra ráírván a kiadó számát (minden M. Cs.-en rajta van), úgy küldted volna el a pénzt. Máskor így tedd! Ami a lap késését illeti, azt, sajnos, nehéz kiküszöbölnünk. De rajta vagyunk, hogy ez minél ritkábban forduljon elő. — **Cs. A.** Nem is az a legnagyobb baj, hogy mindig ilyen verseket írsz, hanem, hogy ezek tükrözik vissza a te legőszintébb érzéseidet. Én azt hiszem, ha cserkészlélekkel és azzal a derűvel vizsgálgatnád meg a magad életét, amellyel kell fogadnunk a jó Isten minden intézkedését, akkor mégis csak más lenne a hangulatod. Remélem, hogy ez az új esztendő új lelki letet is hoz a te számodra: újra vidám, jókedvű, boldog — most már nem is gyermek, hanem — ifjú lesz 1930-ban belőled. Bár úgy lenne! — **N. B. 310. Jókai.** A leg-

jobb akaratral sem lehet azt mondani, hogy versed kifogástalan volna. Mégcsak nem is vers, inkább csak afféle klapancia. De nagyon szép a szándék, amely megteremtette s ezért örülök, hogy beküldted. Látnom, hogy komolyan fogod fel a cserkészetet s ezt a törekvésedet én sokra tartom. Ha nem is tudtad még költőien kifejezni azt, amit érzel, azért lehet, hogy közlöm a versedet. A vers leírása pedig mintaszerű. Örül a lelkem, ha a sok, néha az olvashatatlanoságig rossz írás közt egy-egy ilyen szép írást látok. Ha lesz jobb versed, küld el bizalommal. — **Imre diák.** Szeretettel köszöntlek az új esztendőben, mint új munkatársat. Verseid őszinte örömet okoztak. Nem egetrengető, üstökösként ható ragyogások ezek, de határozott tanui a tehetségnek, a becsületes munkának. Sok bennük az utánézés. Ha majd függetlenítéd magadat a befolyásoktól s egészen magadat írod, akkor hiszem, hogy egészen jó verseket írsz. Mindenesetre közlök egyet a beküldötték közül s várom a többit. De a legközelebbi küldeményel mutakozz be jobban. Szeretném tudni pontosan, hogy ki vagy, mit tanulsz, mit olvasol stb. Ugy-e, írsz hosszan? — **T. Pista Oros-háza.** Ha volna alkalmam hosszabban beszélni veled, akkor kifejteném, hogy miért tartom kalandosnak tervedet. De egyelőre még nem sürgős. Csak tanulj szorgalmasan s a pályaválasztás előtt még beszélgetünk. Nagyon örülök, hogy nekifeküdtetek a cserkészmunkának. Csak rajta! Hiszen Oros házán több kitűnő csapatnak kellene lennie. Jól esik hallanom mindenfelől, hogy az örsvezetői rovat tetszik. A ti segítségetekkel ez nagyon értékes része

lesz a M. Cs.-nek. — **Sz. J. 278. Lehel.** A jubileum alkalmával küldött szíves jókívánataidat hálásan köszönöm. — **B. H. István.** Leveled átadtam „Hegymászó”-nak. Ő majd fog reá részletesen válaszolni. Csak légy egy kissé türellemmel, mert kitűnő hegymászónk most állandóan havat keres, hogy régen pihenő sítalpaikat újra befoghassa. — **P. I. volt 103-as cserkész.** Verseitekről megmondtam a mult számban véleményemet. Kéziratokat nem küldünk vissza. Csak a jókat őrizzük meg. Ha minden beküldött írást eltennénk, nagyon sok szekrényt kellene beszerezniünk. Azért legjobb, ha a versei megjelenésében nem bízó „költő” egy példányt tart magánál, mert a szerkesztők rendszeren cinikusak, a papirkosarat meg naponként kiürítik, kiváltképpen ilyenkor, amikor sok tűzgyújtó kell. — **B. Gy. 460. Dr. Karácson Imre.** Leveledet továbbítottam a külügyi hivatalhoz. Ott intézik a külföldi levelezést. Bizonyosan közölnek veled megfelelő címeket. A filmkölcsönzés már nehezebben fog menni, mert a filmjeit egy fényképész sem adja ki szívesen a kezéből, még ha cserkésztestvére kéri is azt. — **Cs. J. Szeged.** Leveled átadtam Frici bácsinak. Ő majd kívánságod szerint elintézi.

Felelős szerkesztő: VIDOVSZKY KÁLMÁN.
Felelős kiadó: KOSCH BÉLA.
Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, V., Hajnal-utca 6. sz. (Cserkészház.)
Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Az egész világon ismerik és elismerik a
Remington Portable
írógép fölényét.

Nem játék! Nem miniatűr!
Hanem komoly hordozható gép a

**REMINGTON
PORTABLE**

négysoros, standard billentyűzetű írógép.

Úgy a REMINGTON-PORTABLE,
mint a többi legújabb modelljeinket
díjmentesen, vételkényszer nélkül
mutatjuk be országszerte, kedvező
fizetési feltételek mellett, 18 havi
hitelre is.

vitéz Olaszteleky Károly
Remington Írógép Rt.

Budapest, VI., Andrassy-út 12.
a Magyar Cserkészsövetség szállítója.

Írógépeink kiválóságáról véleményt adhat a
Magyar Cserkészsövetség Gazdasági Hivatala.

„CSERKÉSZBOLT“

Szövetkezet (Cserkészház, Budapest, V., Hajnal-utca 6.)

Telefon: Aut. 181-84 és Aut. 175-05. — Postatakarékpénztári csekkszám 34.383. — Az Ifjúsági Vörös-Kereszt elárúsító helye.

A Magyar Cserkészszövetség kizárólagos hivatalos szállítója.

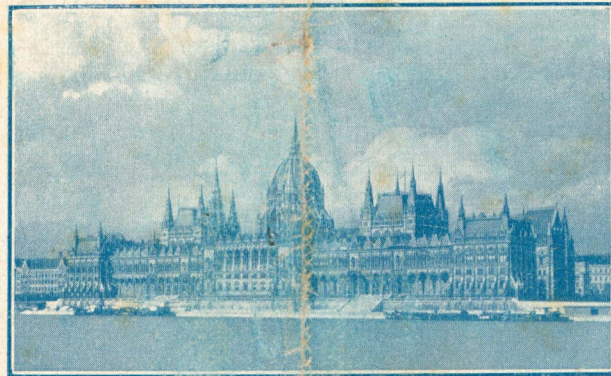
ÁRJEGYZÉK:

Alumínium csajka, 1 literes 2.30 és 2.90, félliteres — 1.70	Lábas, örsi, 5 lit. alumínium fedővel és khaki huzattal — 15.—
„ ételdoboz rekeszekkel, nagys. szerint 3.80, 9.80, 6.90, 5.20	Labda, stukk, bőrből — — — — — 1.20
„ gyorsfőző, 1 edénnyel 6.—, 2 edénnyel 13.50 és 6.90	Lábszárvedő, kötött, khaki, tiszta gyapjúból 3.50, — — — — — 2.60
„ lekvárosdoboz — — — — — 1.—	„ tejes félcipős gyapju 4.80 — — — — — 6.—
„ ivópohár, lapos —50, csőrös, fogóval 1/4 l. — — — — — 1.—	Mentőfáska, örsi, vaszontokban, vallszíjjal — — — — — 12.50
„ kaveskanál sima vagy mintás — — — — — 1b	Morsezsíj, minden színben, ruddal 1 m X 1 m — — — — — 3.—
„ kanál és villa sima vagy mintás külön-külön —2.20	Nadrág, 2 oldal, 2 fedeles, legombolható, hátsó és órázsebbel
„ kulacs, félliteres 2.80, u. a. patenzárral — — — — — 3.60	hossza khaki lóden olív ördögbor khaki zsávolty vadászvaszon
„ „ karabinerrel félliteres 3.30, 1 literes — — — — — 3.90	40 cm 8.80 8.20 5.60
„ „ ugyanaz filchuzattal fél l. 5.—, 1 l. — — — — — 6.—	45 cm 9.40 8.80 átlagár 5.80
„ lapostányér, 210 mm —80, mélytányér, 210 mm —90	50 cm 10.— 9.40 6.80
„ só- és paprikaszóró — — — — — 64	55 cm 10.60 10.— 6.20
„ szappantartó csuklós v. kerek —60, négyszög. —50	60 cm 11.20 10.60 6.40
„ teatojás — — — — — 30	Nadrág, khaki lódenből, breeches szabás I. 13.50, II. 14.70
„ vajtartó, csavarmentes üvegbetéttel, nagys. sz. 2.60, 2.40, — — — — — 1.60	III. 15.90, IV. 17.10, V. — — — — — 18.30
Arványhaj — — — — — — — — — — — 1.10	„ fekete kloth 2/30 fekete úszónadrág — — — — — 3.30 — — — — — 3.50
Bot, cserkész, méterbeosztással — — — — — — — — — — — 1.10	Nyakkendő, cserkész, barna, zöld es kek — — — — — 50
„ tisztí jégcsúccsal — — — — — 2.70, 2.—, — — — — — 1.30	„ apród, kek — — — — — — — — — — — 60
B. P. öregcserkész bot — — — — — — — — — — — 2.—	„ négyszögletes, zöld vagy barna delainból — — — — — 1.80
Bumerang — — — — — — — — — — — 3.50	Nyakkendőgyűrű — — — — — — — — — — — 1.50
Cipő szőgezett, duplatalpú turacipő bőrbéléssel — — — — — 50.— és 43.—	Orsi zászló la satinból 2.—, zászlóra állat 1.20, zászlóra csapat- és orsi szám külön — — — — — 1.20
„ magasszárú, csattos, duplatalpú bagaria 35-39-ig 28.—, 40-43-ig 31.—, 44-46-ig — — — — — 32.—	Paszomány arany, vagy sarga métere 1.60, piros v. kék Ruhagomb (sima) nagy drb. —12, kicsi — — — — — 06
„ magasszárú zsíros tehenbőr bakancs 31-35-ig 19.—, 35-39-ig 23.—, 40-46-ig — — — — — 27.—	Saccó kabát khaki lódenből I. 27.20, II. 28.40, III. 29.60, IV. 30.80, V. 32.—
„ Waterproof, magasszárú — — — — — — — — — — — 49.—	Sapka, pákász, ill. vízcserkész, előírással, lódenből — — — — — 4.80
„ anglocalf, vízhatlan, luxus kivitel 52.—; u. a. sport-box bőrből — — — — — 42.—	„ farkaskölyök, előírás szerint — — — — — 1.60
„ Haferl-mintájú félcipő, bagaria — — — — — — — — — — — 36.—	„ tábori, khaki, köpperből — — — — — — — — — — — 1.60
„ fűző bőrből 1.—, cethalbőrből — — — — — — — — — — — 1.50	„ cserkészapród, khaki meltonból — — — — — — — — — — — 2.—
„ talpbetét párja papír —20, filc —80, soffa —80	„ Bocskaq tollal — — — — — — — — — — — 4.80
„ vízhatlanító olaj 1.50, kenőcs — — — — — — — — — — — 1.—	„ skieléshez, khaki lóden fűvédővel — — — — — 4.80
Csajka, khaki zománcozott, fogóval — — — — — — — — — — — 2.30	Skifelszerelés: léc, körüstapófal és talplemezzel 180 cm 18.—, 200 cm 20.—, 220 cm 22.—; bot 120-150 cm mogyoró, 16 cm alum. tányérral párja 5.50; bottányér alumíniumból 16 cm párja 3.—; kötés, Huitteld, oroszíjjal, komplett 10.—, 7.80, 6.—, 5.20; pofavas, széles, modern forma, párja 1.90; javítószerszám 2.—; fűvédő bárony arbronccsal 1.40, 1.20; viaszok: Sohni 1.20, Östby Mix v. Medium 1.40, Klister 2.50; sokli, kecskeszorból, nagys. szer. 4.50
Derékszíj angol mintájú, öntött bronz, liliosom csattal — — — — — 3.80	Sip, angol tisztí, 2.10, nagy oxydát 1.—, kicsi — — — — — 90
„ farkaskölyök, apródok részére — — — — — 2.40	Morse, változtatható, 3 hanggal 1.40, kéthangú lapos Sipzsinór, zöld, barna, szürke, leber vagy kek — — — — — 10
„ csatt liliosom — — — — — — — — — — — 2.—	Sweaterek khaki I. 17.—, II. 18.50, III. 20.—, IV. 21.50, V. 23.—, szürke III. 12.—, IV. 13.50 V. — — — — — 15.—
Evőeszköz: összerakható kan.-villa —80, kan.-villa-kés 2.50	Szalmazsák 191X112 cm 6.—, 4.50, — — — — — 4.—
Farkaskölyök ujjas, barna, kek v. zöld nagys. sz. 10.—tól — — — — — 50	Szappan, keresztnevekre szóló, lemoshatatlan felirattal és képpel — — — — — — — — — — — 40
„ vallszalagok, minden színben — — — — — — — — — — — 20	Szerszámár bőrtokban — — — — — — — — — — — 24.—, 14.—
„ csillagok posztón — — — — — — — — — — — 1.80	Szobor, bronzírozott gipsz, kürtös cserkész, 35 cm — — — — — 20.—
Flanell, prima, 78 cm széles, méterenkint — — — — — — — — — — — 5.—	Szövetek: lóden khaki, méterenkint 11.80, ördögbor, olív vagy barna, 66 cm széles 5.40, tisztí ruha anyag 15.— és 18.— kamigarn 25.—, angol tisztí 45.—, körgallérananyag 16.—, khaki satin 2.80, köpper 1.80, vadászvaszon, 140 cm széles, 5.60, zsávolty métere — — — — — — — — — — — 4.80
„ angol gyapju — — — — — — — — — — — 1.20	Takaro, drappszinu es cserkészfej beszövésével 190X140 cm — — — — — 27.—
Fogkefetékek, celluloid — — — — — — — — — — — 1.20	„ cca 190X135, Hernád 7.50, Körös 10.—, Tápíó 14.—
Harisnya, khaki 22 cm 1.60, + cm-kint — — — — — — — — — — — 10	„ Olt — — — — — — — — — — — 18.—
Hátizsak, norvég II. bőrszegélyek, rezcsattok 3 zseb — — — — — 26.50	Tábori lámpa, gyertya és olaj használatra — — — — — 3.—
„ 55X55 cm 24.—, u. a. chrónbőr szíjazattal — — — — — 23.—	Gyertyalámpa, összecusukható — — — — — 2.70
„ Lomnicz, fenti kivitel 2 zseb 50X50 cm — — — — — 14.—	Tábori acetilénlámpa — — — — — 11.—
„ Hargita, vadászvaszon, 1 zseb, 38X38cm — — — — — 5.—	Telefondrót (500 méteres tekeres) — — — — — 1.—
„ Kárpát II., 48X55 cm 2 zsebbel 10.—, Kárpát III. 50X50, 2 zsebbel 12.—, Kárpát IV. 60X60 cm 2 zsebbel — — — — — 14.—	Térképmérő, egyszerű 2 — kerekkel, óraalakú — — — — — 4.80
Igazolványtok —60, fémkereettel — — — — — — — — — — — 1.50	Térképszögmérő Sáray-féle kombinált — — — — — 2.60
Ing khaki flanelből, 28-34 5.60, 35-40 6.—, 41-45 — — — — — 6.80	Terkepvedő, kockázott, szegéllyel, fedővel és zsinórral ugyanez bőrszegéllyel — — — — — 2.80
„ gyapjúflanellből „Jamboree“ — — — — — — — — — — — 12.—	Thermos eredeti 1 lit. 8.—, háromnegyed lit. 5.70 féllit. — — — — — 3.50
„ téli flanell — — — — — — — — — — — 10.—	„ félliteres gummyürüvel — — — — — — — — — — — 4.—
„ khaki vászonból, minden nagyságban — — — — — 5.30	„ szilárd üvegbetéttel 1 lit. 9.50, háromnegyed lit. 8.50, fél liter — — — — — 4.50
Íránytű, réz 25 mm —80, 30 mm 1.—, 35 mm — — — — — 1.40	„ prima betétüveg félliteres — — — — — 2.40
„ bronz, elzárható 30 mm 2.50, 35 mm — — — — — 3.—	Tornacipő szegélyes gummitalppal 40-ig 5.20, 40-től — — — — — 5.80
„ nikkelezett, elzárható, rádiumos 80 mm 3.80, 35 mm — — — — — 4.20	Tricot fehér torna 2.60, evezős fehér vagy khaki színben — — — — — 3.50
„ Bézard-rendszerű — — — — — — — — — — — 16.80	Vállpánt öregcserkész rangjelzéssel, vagy nélkül — — — — — 1.—
Jelvény cserkész, kiscserk., apród, farkaskölyök —20, öregcserk. —40, I-II. o. —24, II. o. —12, különpr. — — — — — 24	„ ideiglenes, tisztí, vm. ker. szöv. rangjelzéssel — — — — — 1.50
Kalap, cserkész, angol forma, vihariszíjjal — — — — — 5.40	„ papí — — — — — — — — — — — 2.50
„ örsvezetői, ill. öregcserkész, a fenti kivitelben, szabályszerű, prima bőrszíjjal — — — — — 6.10	„ számok —08, kerületi római — — — — — 20
„ tisztí, a fenti kivitelben, szabályszerű, prima bőrszíjjal 6.30, angol tisztí szürke — — — — — 12.—	Viharszíj — — — — — — — — — — — 26.50
Kalapszíj, tisztí, prima, varrott —80, örsvezetői, öregcserkész —64, cserkész, bőrből —64, cserkész, viaszvaszon csattal —20, kiscserkész, kek szal. — — — — — 24	Villanylámpatok, bothüvely nagy lencsével 1.30 felső piros-fehér-zöld lencsés 1.30, elől nagy lencsés hüvely 1.90, székreány hüvely 2.—, tábori hüvely 2.20, kockaszekréhy — — — — — 3.40
Kesztyű, kecskeször, norvég, nagys. szerint 4.20, 4.—, 3.80; kesztyű impr. vászonból 4.— — — — — 3.60	Villanyelem, prima —90, botelem — — — — — 56
Kések: rugós fémből 1.30, angol mintájú cserkészkéz 2.— mindentudó 2.40, u. a. svájci mintájú 4.50, u. a. agancsnyéllel 6.20, u. a. a. cserkészfej védjeggyel 4.—, vízcserkész 2.60, csigaliga — — — — — 5.—	Villanylámpaizzó —70, —50, —40, —36, —30 — — — — — 24
Krínolin 8 mm-es 4.—, 10 mm-es 5.—, u. a. 12 mm-es 6.— Lasso 8 mm-es, 10 méter — — — — — 8.—	Vizesödőr vászonból 1.60, nádkarikával — — — — — 5.—
Körgatér 92 cm 34.—, 100 cm 38.—, 108 cm 42.—, 116 cm 46.—, 120 cm — — — — — 49.—	Zászló: csapat, nemzetiszínű liliosmallyal — — — — — 12.—
Kötszer, egyszerű, nagy —48, nagy csomag 3.20, Turul egynéi mentőfelszerelés alumíniumdobozban — — — — — 2.50	„ raj, nemzetiszínű liliosmallyal dupla — — — — — 18.—
Kürt, F hangú — — — — — — — — — — — 18.—	„ csónakra nemzetiszínű liliosmallyal — — — — — 3.—
Kürtszinór, piros vagy zöld 3.20, piros-fehér-zöld — — — — — 3.80	

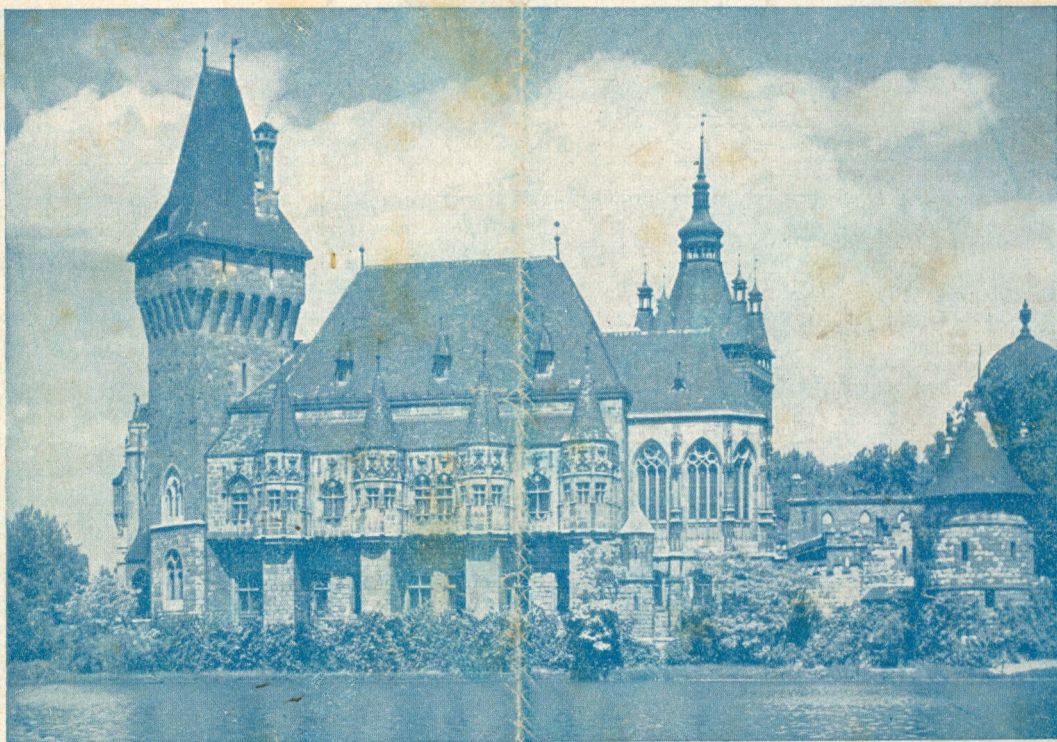
Ezenkívül kaphatók még: valamennyi kiadvány, könyv, nyomtatvány, úrlap, térkép, levelezőlap, stb. Üdítő cukorkák, rágógummi! — Áraink helyt Budapest forgalmi adóv 1 együtt értendők.

1930. I. 1.

Ez az árjegyzék minden korábbi érvénytelenít!

One of the most striking features of the Danube panorama is the **Parliament building**, facing the Danube with her whole facade. This building is, in comparison of its enormous measures and sumptous inner decoration, excepting the London Houses of Parliament, without equal in Europe.

Agricultural Museum. Contains many specimens of agricultural implements. It is situated on the Széchenyi Island in the Town Park. The Building is mostly a reproduction of the ancient castle »Vajda-Hunyad« owned by Hunyadi János.

VISIT BUDAPEST

THE PEARL OF THE DANUBE.

Capital of Hungary
the City of Baths.

Information obtainable at every tourist office or trough the
Municipal Information Office Budapest, V., Deák Ferenc-u. 2.